

Onsdag den 3. oktober 2012 (D)

1

2. møde

Onsdag den 3. oktober 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Valg af stående udvalg m.v.

2) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

3) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener statsministeren, at det vil fremme danske interesser, hvis det bliver en dansker, som overtager posten som formand for Europa-Kommissionen i 2014, sådan som statsministeren i den internationale presse for nylig er blevet vurderet til at have en mulighed for? (Spm. nr. S 2).

2) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvornår blev statsministeren klar over, at man ikke skal sikkerhedsgodkendes for at blive minister? (Spm. nr. S 9).

3) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Er der allerede en procedure i Statsministeriet i dag, eller påtænker man at indføre en procedure, hvorefter personer, der måtte have haft en forventning om at være blevet udpeget til minister, eller som rent faktisk er blevet udpeget, ved at henvende sig til Statsministeriet kan få oplyst, om der er foretaget et såkaldt sikkerhedstjek af vedkommende, og i fald der er, hvilke oplysninger der fremgik af dette sikkerhedstjek? (Spm. nr. S 11).

4) Til statsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Vil statsministeren oplyse, hvorfor hun ikke før nu har fundet anledning til at klargøre over for Folketinget, at en manglende sikkerhedsgodkendelse ikke var grund til, at hr. Henrik Sass-Larsen ikke blev minister? (Spm. nr. S 6).

5) Til statsministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Kan statsministeren i forlængelse af sine udtalelser på Socialdemokraternes kongres, hvor hun nævnte, at de borgerlige uden at blinke siger, at de får lyst til at brække sig over, at der findes fattige, og at de siger, at det er ynkeligt, at en arbejdsløs synes, at det er lidt svært at skulle flytte fra den ene ende af landet til den anden for at få et job, samt at de begynder at udtale sig om, hvor mange børn en konstanthjælpsmodtager må få, oplyse, hvilke borgerlige politikere der har forfægtet disse synspunkter? (Spm. nr. S 17).

6) Til statsministeren af:

Martin Geertsen (V):

Mener statsministeren i sit mundtlige svar på spørgsmål nr. S 3240 af 16. maj 2012 at efterlade det indtryk, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes, jf. åbent samråd i Retsudvalget den 24. september 2012? (Spm. nr. S 20).

7) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Vil det efter statsministerens vurdering være en fordel for det fremtidige EU-samarbejde, hvis den næste formand for Europa-Kommissionen kommer fra et ikkeeuroland, og vil det i givet fald være realistisk, at vi fra dansk side kommer med en kandidat, der kan samle tilstrækkelig opbakning, sådan som statsministeren selv for nylig i den internationale presse er blevet vurderet til at have en mulighed for? (Spm. nr. S 3).

8) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvilket mandat havde Statsministeriets departementschef i forbindelse med dennes samtale med Henrik Sass Larsen den 28. september 2011? (Spm. nr. S 10).

9) Til statsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvorfor fremhævede statsministeren umiddelbart før regeringsdannelsen, at hr. Henrik Sass Larsen ikke længere stod til rådighed som minister netop på den her baggrund, at han ikke kan blive sikkerhedsgodkendt, når statsministeren vidste, at hr. Henrik Sass Larsen overhovedet ikke skulle sikkerhedsgodkendes? (Spm. nr. S 7).

10) Til statsministeren af:

Martin Geertsen (V):

Er det efter statsministerens opfattelse i overensstemmelse med sædvanlig procedure for sikkerhedstjek af potentielle ministre, at den kongelige undersøger anmoder embedsmænd om at overbringe resultatet af sikkerhedstjekket til den person, som PET har sikkerhedstjekket? (Spm. nr. S 21).

11) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Finder statsministeren, at hun i sine besvarelser til Folketinget i sagen vedrørende Henrik Sass Larsen har redegjort fyldestgørende for sondringen mellem sikkerhedsgodkendelse og sikkerhedstjek af kommende ministre, jf. regeringsgrundlagets afsnit om god regeringsførelse, hvoraf det fremgår, at »regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende ...«?

(Spm. nr. S 19).

12) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at regeringen hidtil har levet op til løftet om maksimalt at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr., som det fremgår af regeringsgrundlaget?

(Spm. nr. S 22 (omtrykt)).

13) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Når statsministeren til DI's topmøde den 25. september har udtalt, at »men regeringen har ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter«, vil ministeren da garantere, at regeringen ikke indfører nye skatter og afgifter med virkning fra det kommende finansår?

(Spm. nr. S 25 (omtrykt)).

14) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Kristian Jensen (V):

Når finansministeren på Finansudvalgets § 7-spørgsmål 3 af 27. august 2012 svarer, at »Anlægsinvesteringerne i universiteterne er udtryk for udmøntning af tidligere aftaler, og der er derfor ikke tale om nye initiativer, som skal aftales og finansieres med dette års finanslov«, er ministeren så enig i dette, og mener ministeren således, at der er tale om nye penge eller ej til universiteterne i regeringens forslag til finanslov for 2013?

(Spm. nr. S 1).

15) Til transportministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V):

Skal den vestfynske jernbane afvikles eller udvikles?

(Spm. nr. S 16).

16) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Anni Matthiesen (V):

Vil ministeren forklare overskriften »landet skal hænge sammen«, som blev bragt i annoncetillægget »Flyt ud« i Berlingske Tidende?

(Spm. nr. S 8).

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvor store ambitioner har ministeren for, hvad en reform af kontanthjælpsreformen skal give i arbejdsudbud og provenu?

(Spm. nr. S 12).

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren set i lyset af ministerens »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012« enig med den socialdemokratiske ligestillingsordfører, Rasmus Horn Langhoff, i, at køb af sex skal kriminaliseres?

(Spm. nr. S 23, skr. begr.).

19) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan forholder ministeren set i lyset af ministerens »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012« sig til den norske rapport »Farlige Forbindelser«, der omhandler konsekvenserne af forbuddet mod køb af sex i Norge, hvoraf det fremgår, at et forbud bl.a. har medført mere vold og mindre tillid til politiet?

(Spm. nr. S 24, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 2 (Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Måltal og politik for den kønsmæssige sammensætning i bestyrelser m.v. for statslige institutioner og virksomheder m.v.)).

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 3 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital og kapitalindskud i friplejeboliger)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 4 (Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven. (Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i et International Citizen Service, ændring og præcisering af reglerne for bopælsregistrering af børn, ændring af reglerne for videregivelse af oplysninger fra CPR til visse pensions- og forsikringsselskaber m.v.)),

Lovforslag nr. L 5 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Afskaffelse af kommunale kvalitetskontrakter samt kommunale og regionale udbudsstrategier)) og

Lovforslag nr. L 6 (Forslag til lov om ophævelse af lov om fremme af frit valg for borgerne ved levering af serviceydelser i kommuner).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 7 (Forslag til lov om CO₂-kvoter).

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 8 (Forslag til lov om ændring af lov om den selvstændige offentlige virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S samt fusionsskattebogen. (Fremgangsmåde ved anskaffelse af rullende materiel, generel garantistillelse, bestyrelsessammensætning, mulighed for DSB og Naviar til at fusionere skattefrit med helejede datterselskaber, konsekvensændringer som følge af selskabsloven m.v.)).

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Lovforslag nr. L 9 (Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. (Mulighed for digi-

tal bekendtgørelse, bemyndigelse til at bygningsarbejder kan ske efter skriftlig underretning m.v.)).

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Lovforslag nr. L 10 (Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteloven. (Omgåelse af udbyttebeskatning, gennemstrømningsselskaber og ledelsens sæde)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 11 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forsøgsordning vedrørende kommuners håndhævelse af bestemmelser om cykelparkering)),

Lovforslag nr. L 12 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Revision af reglerne om forkyndelse m.v.)),

Lovforslag nr. L 13 (Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler. (Gennemførelse af ændringsdirektiv om supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent m.v.)),

Lovforslag nr. L 14 (Forslag til lov om ændring af renteloven, lov om erstatningsansvar og lov om forsikringsaftaler. (Gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner samt ændring af rentesatsen i visse formueretlige love)) og

Lovforslag nr. L 15 (Forslag til lov om ændring af lov om behandling af personoplysninger, lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende, lov om hittegods og lov om skyldners ret til at frigøre sig ved deponering. (Overførsel af personoplysninger til tredjelande, afskaffelse af Ministerialtidende, bagatelgrænse for politiets behandling af hittegods m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 16 (Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.)) og

Lovforslag nr. L 17 (Forslag til lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven og forskellige andre love. (Indførelse af regler om måltal og politikker for den kønsmæssige sammensætning i det øverste ledelsesorgan samt for afrapportering herom)).

Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 1 (Forslag til folketingsbeslutning om akuthuse til stofmisbrugere).

Bertel Haarder (V) og Karin Gaardsted (S):

Forespørgsel nr. F 1 (»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om regeringens holdning til de 13 forslag i Thorvald Stoltenbergs rapport fra 2009 til de nordiske udenrigsministre, »Nordisk Samarbejd om Utenriks- og Sikkerhetspolitikk«, og hvad er status for implementering af rapportens forslag?«).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Valg af stående udvalg m.v.

Kl. 13:01

Formanden:

Til disse valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 92 medlemmer: Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Javnaðarflokkurin (JF), Inuit Ataqatigiit (IA) og Siunmut (SIU); en gruppe på 87 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Sambandsflokkurin (SP).

Der foreligger indstilling fra grupperne om disse navne. Navnene på de valgte kan findes på Folketingets hjemmeside og i Folketingstidende.

Samtidig er der fra grupperne fremkommet forslag om valg af formand og næstformand i udvalgene. Der er kun bragt én i forslag til hver af disse poster, og navnene er optaget i Folketingstidende.

Kl. 13:02

[Valg af 16 medlemmer til Udvalget for Forretningsordenen.

Valgt blev:

- 1 Mogens Lykketoft (S)
- 2 Bertel Haarder (V)
- 3 Pia Kjærsgaard (DF)
- 4 Marianne Jelved (RV)
- 5 Holger K. Nielsen (SF)
- 6 John Dyrby Paulsen (S)
- 7 Karen J. Klint (S)
- 8 Maja Panduro (S)
- 9 Henrik Sass Larsen (S)
- 10 Torben Hansen (S)
- 11 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 12 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 13 Per Clausen (EL)
- 14 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 15 Kristian Jensen (V)
- 16 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 17 Lars Christian Lilleholt (V)
- 18 Søren Espersen (DF)
- 19 Peter Skaarup (DF)
- 20 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 21 Brian Mikkelsen (KF)

(Udvalget for Forretningsordenen består af Folketingets Præsidium (nr. 1-5) tillige med 16 valgte medlemmer).

Formand: Mogens Lykketoft (S)
Næstformand: Bertel Haarder (V)

Valg af 17 medlemmer til Udvalget til Valgs Prøvelse.

Valgt blev:

- 1 Julie Skovsby (S)
- 2 Karen J. Klint (S)
- 3 Ane Halsboe-Larsen (S)
- 4 Maja Panduro (S)
- 5 Thomas Jensen (S)
- 6 Marianne Jelved (RV)
- 7 Anne Baastrup (SF)
- 8 Frank Aaen (EL)
- 9 Pernille Skipper (EL)
- 10 Peter Christensen (V)
- 11 Peter Juel Jensen (V)

12 Torsten Schack Pedersen (V)
13 Hans Christian Thoning (V)
14 Bent Bøgsted (DF)
15 Hans Kristian Skibby (DF)
16 Leif Mikkelsen (LA)
17 Mike Legarth (KF)

Formand: Peter Juel Jensen (V)
Næstformand: Julie Skovsby (S)

Valg af 29 medlemmer til Beskæftigelsesudvalget.

Valgt blev:

1 Ane Halsboe-Larsen (S)
2 Bjarne Laustsen (S)
3 Jens Joel (S)
4 Jan Johansen (S)
5 Leif Lahn Jensen (S)
6 Lennart Damsbo-Andersen (S)
7 Pernille Rosenkrantz-Theil (S)
8 Nadeem Farooq (RV)
9 Andreas Steenberg (RV)
10 Eigil Andersen (SF)
11 Özlem Sara Cekic (SF)
12 Pernille Vigsø Bagge (SF)
13 Finn Sørensen (EL)
14 Christian Juhl (EL)
15 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
16 Hans Andersen (V)
17 Louise Schack Elholm (V)
18 Claus Hjort Frederiksen (V)
19 Jacob Jensen (V)
20 Peter Juel Jensen (V)
21 Inger Støjberg (V)
22 Ulla Tørnæs (V)
23 Fatma Øktem (V)
24 Bent Bøgsted (DF)
25 Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)
26 René Christensen (DF)
27 Pia Adelsteen (DF)
28 Joachim B. Olsen (LA)
29 Mai Henriksen (KF)

Formand: Lennart Damsbo-Andersen (S)
Næstformand: Bent Bøgsted (DF)

Valg af 29 medlemmer til By- og Boligudvalget.

Valgt blev:

1 Bjarne Laustsen (S)
2 Jan Johansen (S)
3 Jens Joel (S)
4 Mette Reissmann (S)
5 Simon Kollerup (S)
6 Sophie Hæstorp Andersen (S)
7 Thomas Jensen (S)
8 Liv Holm Andersen (RV)
9 Lone Loklindt (RV)
10 Rasmus Helveg Petersen (RV)
11 Eigil Andersen (SF)
12 Pernille Vigsø Bagge (SF)
13 Özlem Sara Cekic (SF)
14 Lars Dohn (EL)

15 Rosa Lund (EL)
16 Louise Schack Elholm (V)
17 Martin Geertsen (V)
18 Jane Heitmann (V)
19 Preben Bang Henriksen (V)
20 Michael Aastrup Jensen (V)
21 Karen Jespersen (V)
22 Karsten Lauritzen (V)
23 Kim Andersen (V)
24 Karina Adsbøl (DF)
25 Alex Ahrendtsen (DF)
26 Mette Hjermind Dencker (DF)
27 Dennis Flydtkjær (DF)
28 Joachim B. Olsen (LA)
29 Benedikte Kiær (KF)

Formand: Mette Reissmann (S)
Næstformand: Karen Jespersen (V)

Valg af 29 medlemmer til Børne- og Undervisningsudvalget.

Valgt blev:

1 Ane Halsboe-Larsen (S)
2 Annette Lind (S)
3 Karin Gaardsted (S)
4 Kirsten Brosbøl (S)
5 Orla Hav (S)
6 Rasmus Horn Langhoff (S)
7 Troels Ravn (S)
8 Lotte Rod (RV)
9 Jeppe Mikkelsen (RV)
10 Hans Vestager (RV)
11 Annette Vilhelmsen (SF)
12 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
13 Rosa Lund (EL)
14 Lars Dohn (EL)
15 Henning Hyllested (EL)
16 Karen Ellemann (V)
17 Peter Juel Jensen (V)
18 Esben Lunde Larsen (V)
19 Louise Schack Elholm (V)
20 Anni Matthiesen (V)
21 Tina Nedergaard (V)
22 Ulla Tørnæs (V)
23 Alex Ahrendtsen (DF)
24 Dennis Flydtkjær (DF)
25 Marie Krarup (DF)
26 Martin Henriksen (DF)
27 Merete Riisager (LA)
28 Mette Bock (LA)
29 Mai Henriksen (KF)

Formand: Orla Hav (S)
Næstformand: Lotte Rod (RV)

Valg af 29 medlemmer til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Valgt blev:

1 Benny Engelbrecht (S)
2 Julie Skovsby (S)
3 Jan Johansen (S)
4 Mette Reissmann (S)

- 5 Karin Gaardsted (S)
- 6 Trine Bramsen (S)
- 7 Simon Kollerup (S)
- 8 Andreas Steenberg (RV)
- 9 Nadeem Farooq (RV)
- 10 Camilla Hersom (RV)
- 11 Hans Vestager (RV)
- 12 Annette Vilhelmsen (SF)
- 13 Steen Gade (SF)
- 14 Frank Aaen (EL)
- 15 Henning Hyllested (EL)
- 16 Kim Andersen (V)
- 17 Michael Aastrup Jensen (V)
- 18 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 19 Preben Bang Henriksen (V)
- 20 Torsten Schack Pedersen (V)
- 21 Mads Rørvig (V)
- 22 Hans Christian Schmidt (V)
- 23 Hans Christian Thoning (V)
- 24 Hans Kristian Skibby (DF)
- 25 Dennis Flydtkjær (DF)
- 26 Mette Hjermind Dencker (DF)
- 27 Kim Christiansen (DF)
- 28 Ole Birk Olesen (LA)
- 29 Brian Mikkelsen (KF)

Formand: Karin Gaardsted (S)

Næstformand: Anne-Mette Winther Christiansen (V)

Valg af 29 medlemmer til Europaudvalget.

Valgt blev:

- 1 Benny Engelbrecht (S)
- 2 Bjarne Laustsen (S)
- 3 Jacob Bjerregaard (S)
- 4 Jens Joel (S)
- 5 Rasmus Horn Langhoff (S)
- 6 Trine Bramsen (S)
- 7 Jeppe Kofod (S)
- 8 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 9 Rasmus Helveg Petersen (RV)
- 10 Lone Loklindt (RV)
- 11 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
- 12 Holger K. Nielsen (SF)
- 13 Nikolaj Villumsen (EL)
- 14 Finn Sørensen (EL)
- 15 Per Clausen (EL)
- 16 Erling Bonnesen (V)
- 17 Claus Hjort Frederiksen (V)
- 18 Lykke Friis (V)
- 19 Eva Kjer Hansen (V)
- 20 Henrik Høegh (V)
- 21 Jakob Ellemann-Jensen (V)
- 22 Sophie Løhde (V)
- 23 Pia Adelsteen (DF)
- 24 Mikkel Dencker (DF)
- 25 René Christensen (DF)
- 26 Christian Langballe (DF)
- 27 Merete Riisager (LA)
- 28 Lene Espersen (KF)
- 29 Lars Barfoed (KF)

Formand: Eva Kjer Hansen (V)

Næstformand: Benny Engelbrecht (S)

Valg af 17 medlemmer til Finansudvalget.

Valgt blev:

- 1 John Dyrby Paulsen (S)
- 2 Ole Hækkerup (S)
- 3 Rasmus Prehn (S)
- 4 Sophie Hæstorp Andersen (S)
- 5 Thomas Jensen (S)
- 6 Marianne Jelved (RV)
- 7 Jonas Dahl (SF)
- 8 Frank Aaen (EL)
- 9 Stine Brix (EL)
- 10 Peter Christensen (V)
- 11 Claus Hjort Frederiksen (V)
- 12 Jacob Jensen (V)
- 13 Kristian Jensen (V)
- 14 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 15 René Christensen (DF)
- 16 Ole Birk Olesen (LA)
- 17 Mike Legarth (KF)

Formand: Marianne Jelved (RV)

Næstformand: Kristian Thulesen Dahl (DF)

Valg af 29 medlemmer til Forsvarsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Annette Lind (S)
- 2 Bjarne Laustsen (S)
- 3 Jacob Bjerregaard (S)
- 4 John Dyrby Paulsen (S)
- 5 Karin Gaardsted (S)
- 6 Trine Bramsen (S)
- 7 Zenia Stampe (RV)
- 8 Rasmus Helveg Petersen (RV)
- 9 Nadeem Farooq (RV)
- 10 Holger K. Nielsen (SF)
- 11 Jonas Dahl (SF)
- 12 Nikolaj Villumsen (EL)
- 13 Christian Juhl (EL)
- 14 Sara Olsvig (IA)
- 15 Doris Jakobsen (SIU)
- 16 Gitte Lillelund Bech (V)
- 17 Jakob Ellemann-Jensen (V)
- 18 Peter Juel Jensen (V)
- 19 Karsten Lauritzen (V)
- 20 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 21 Karsten Nonbo (V)
- 22 Troels Lund Poulsen (V)
- 23 Hans Christian Thoning (V)
- 24 Marie Krarup (DF)
- 25 Martin Henriksen (DF)
- 26 Søren Espersen (DF)
- 27 Hans Kristian Skibby (DF)
- 28 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 29 Lene Espersen (KF)

Formand: Karsten Nonbo (V)

Næstformand: Annette Lind (S)

Valg af 17 medlemmer til Indfødsretsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Lennart Damsbo-Andersen (S)
- 2 Jens Joel (S)
- 3 Karen J. Klint (S)
- 4 Sophie Hæstorp Andersen (S)
- 5 Troels Ravn (S)
- 6 Zenia Stampe (RV)
- 7 Liv Holm Andersen (RV)
- 8 Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
- 9 Johanne Schmidt-Nielsen (EL)
- 10 Preben Bang Henriksen (V)
- 11 Michael Aastrup Jensen (V)
- 12 Jan E. Jørgensen (V)
- 13 Karsten Nonbo (V)
- 14 Christian Langballe (DF)
- 15 Marie Krarup (DF)
- 16 Mette Bock (LA)
- 17 Tom Behnke (KF)

Formand: Christian Langballe (DF)

Næstformand: Zenia Stampe (RV)

Valg af 29 medlemmer til Kirkeudvalget.

Valgt blev:

- 1 Karen J. Klint (S)
- 2 Flemming Møller Mortensen (S)
- 3 Julie Skovsby (S)
- 4 Leif Lahn Jensen (S)
- 5 Ole Hækkerup (S)
- 6 Orla Hav (S)
- 7 Rasmus Horn Langhoff (S)
- 8 Hans Vestager (RV)
- 9 Camilla Hersom (RV)
- 10 Jeppe Mikkelsen (RV)
- 11 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 12 Eigil Andersen (SF)
- 13 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
- 14 Rosa Lund (EL)
- 15 Per Clausen (EL)
- 16 Erling Bonnesen (V)
- 17 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 18 Bertel Haarder (V)
- 19 Birgitte Josefsen (V)
- 20 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 21 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 22 Søren Pind (V)
- 23 Hans Christian Schmidt (V)
- 24 Christian Langballe (DF)
- 25 Morten Marinus (DF)
- 26 Marie Krarup (DF)
- 27 Søren Espersen (DF)
- 28 Mette Bock (LA)
- 29 Per Stig Møller (KF)

Formand: Karen J. Klint (S)

Næstformand: Mette Bock (LA)

Valg af 29 medlemmer til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Julie Skovsby (S)
- 2 Jens Joel (S)

- 3 Karin Gaardsted (S)
- 4 Ole Hækkerup (S)
- 5 Pernille Rosenkrantz-Theil (S)
- 6 Jeppe Kofod (S)
- 7 Flemming Møller Mortensen (S)
- 8 Rasmus Helveg Petersen (RV)
- 9 Lone Loklindt (RV)
- 10 Lotte Rod (RV)
- 11 Steen Gade (SF)
- 12 Jesper Petersen (SF)
- 13 Per Clausen (EL)
- 14 Frank Aaen (EL)
- 15 Lars Dohn (EL)
- 16 Thomas Danielsen (V)
- 17 Henrik Høegh (V)
- 18 Jacob Jensen (V)
- 19 Lars Christian Lilleholt (V)
- 20 Ellen Trane Nørby (V)
- 21 Ulla Tørnæs (V)
- 22 Eyvind Vesselbo (V)
- 23 Mikkel Dencker (DF)
- 24 Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)
- 25 René Christensen (DF)
- 26 Kim Christiansen (DF)
- 27 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 28 Mike Legarth (KF)
- 29 Mai Henriksen (KF)

Formand: Steen Gade (SF)

Næstformand: Thomas Danielsen (V)

Valg af 29 medlemmer til Kommunaludvalget.

Valgt blev:

- 1 Simon Kollerup (S)
- 2 Annette Lind (S)
- 3 Jan Johansen (S)
- 4 Kirsten Brosbøl (S)
- 5 Lennart Damsbo-Andersen (S)
- 6 Mette Reissmann (S)
- 7 Rasmus Prehn (S)
- 8 Liv Holm Andersen (RV)
- 9 Hans Vestager (RV)
- 10 Nadeem Farooq (RV)
- 11 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
- 12 Annette Vilhelmsen (SF)
- 13 Lars Dohn (EL)
- 14 Rosa Lund (EL)
- 15 Stine Brix (EL)
- 16 Erling Bonnesen (V)
- 17 Michael Aastrup Jensen (V)
- 18 Martin Geertsen (V)
- 19 Jacob Jensen (V)
- 20 Jan E. Jørgensen (V)
- 21 Sophie Løhde (V)
- 22 Anni Matthiesen (V)
- 23 Hans Christian Thoning (V)
- 24 Morten Marinus (DF)
- 25 Mikkel Dencker (DF)
- 26 Dennis Flydtkjær (DF)
- 27 Mette Hjermind Dencker (DF)
- 28 Leif Mikkelsen (LA)
- 29 Mike Legarth (KF)

Kl. 13:02

Formand: Liv Holm Andersen (RV)

Næstformand: Mike Legarth (KF)

Valg af 29 medlemmer til Kulturudvalget.

Valgt blev:

- 1 Flemming Møller Mortensen (S)
- 2 Jan Johansen (S)
- 3 Benny Engelbrecht (S)
- 4 Leif Lahn Jensen (S)
- 5 Troels Ravn (S)
- 6 Mogens Jensen (S)
- 7 Sophie Hæstorp Andersen (S)
- 8 Hans Vestager (RV)
- 9 Lone Loklindt (RV)
- 10 Zenia Stampe (RV)
- 11 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 12 Holger K. Nielsen (SF)
- 13 Jonas Dahl (SF)
- 14 Rosa Lund (EL)
- 15 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
- 16 Kim Andersen (V)
- 17 Martin Geertsen (V)
- 18 Eva Kjer Hansen (V)
- 19 Michael Aastrup Jensen (V)
- 20 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 21 Ellen Trane Nørby (V)
- 22 Eyvind Vesselbo (V)
- 23 Alex Ahrendtsen (DF)
- 24 Morten Marinus (DF)
- 25 Karin Nødgaard (DF)
- 26 Pia Kjærsgaard (DF)
- 27 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 28 Lars Barfoed (KF)
- 29 Brian Mikkelsen (KF)

Formand: Flemming Møller Mortensen (S)

Næstformand: Martin Geertsen (V)

Valg af 29 medlemmer til Ligestillingsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Pernille Rosenkrantz-Theil (S)
- 2 Rasmus Horn Langhoff (S)
- 3 Rasmus Prehn (S)
- 4 Trine Bramsen (S)
- 5 Troels Ravn (S)
- 6 Kirsten Brosbøl (S)
- 7 Lennart Damsbo-Andersen (S)
- 8 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 9 Zenia Stampe (RV)
- 10 Andreas Steenberg (RV)
- 11 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 12 Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
- 13 Johanne Schmidt-Nielsen (EL)
- 14 Stine Brix (EL)
- 15 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
- 16 Louise Schack Elholm (V)
- 17 Karen Ellemann (V)
- 18 Jane Heitmann (V)
- 19 Henrik Høegh (V)
- 20 Lykke Friis (V)
- 21 Mads Rørvig (V)

22 Inger Støjberg (V)

23 Fatma Øktem (V)

24 Pia Adelsteen (DF)

25 Liselott Blixt (DF)

26 Martin Henriksen (DF)

27 Hans Kristian Skibby (DF)

28 Merete Riisager (LA)

29 Mai Henriksen (KF)

Formand: Merete Riisager (LA)

Næstformand: Sofie Carsten Nielsen (RV)

Valg af 29 medlemmer til Miljøudvalget.

Valgt blev:

- 1 Annette Lind (S)
- 2 Flemming Møller Mortensen (S)
- 3 Jens Joel (S)
- 4 John Dyrby Paulsen (S)
- 5 Mette Reissmann (S)
- 6 Torben Hansen (S)
- 7 Simon Kollerup (S)
- 8 Lone Loklindt (RV)
- 9 Andreas Steenberg (RV)
- 10 Lotte Rod (RV)
- 11 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
- 12 Steen Gade (SF)
- 13 Per Clausen (EL)
- 14 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
- 15 Sara Olsvig (IA)
- 16 Erling Bonnesen (V)
- 17 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 18 Henrik Høegh (V)
- 19 Birgitte Josefsen (V)
- 20 Jan E. Jørgensen (V)
- 21 Anni Matthiesen (V)
- 22 Hans Christian Thoning (V)
- 23 Eyvind Vesselbo (V)
- 24 Jørn Dohrmann (DF)
- 25 René Christensen (DF)
- 26 Mette Hjermind Dencker (DF)
- 27 Hans Kristian Skibby (DF)
- 28 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 29 Benedikte Kiær (KF)

Formand: Lone Loklindt (RV)

Næstformand: Anni Matthiesen (V)

Valg af 29 medlemmer til Retsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Jacob Bjerregaard (S)
- 2 Julie Skovsby (S)
- 3 Mogens Jensen (S)
- 4 Mette Reissmann (S)
- 5 Ole Hækkerup (S)
- 6 Rasmus Prehn (S)
- 7 Jeppe Mikkelsen (RV)
- 8 Zenia Stampe (RV)
- 9 Camilla Hersom (RV)
- 10 Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
- 11 Anne Baastrup (SF)
- 12 Pernille Skipper (EL)

13 Johanne Schmidt-Nielsen (EL)
14 Henning Hyllested (EL)
15 Doris Jakobsen (SIU)
16 Kim Andersen (V)
17 Preben Bang Henriksen (V)
18 Inger Støjberg (V)
19 Karen Jespersen (V)
20 Jan E. Jørgensen (V)
21 Karsten Lauritzen (V)
22 Kristian Pihl Lorentzen (V)
23 Karsten Nonbo (V)
24 Peter Skaarup (DF)
25 Dennis Flydtkjær (DF)
26 Pia Adelsteen (DF)
27 Kim Christiansen (DF)
28 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
29 Tom Behnke (KF)

Formand: Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
Næstformand: Tom Behnke (KF)

Valg af 29 medlemmer til Skatteudvalget.

Valgt blev:

1 Ane Halsboe-Larsen (S)
2 Benny Engelbrecht (S)
3 Jacob Bjerregaard (S)
4 John Dyrby Paulsen (S)
5 Pernille Rosenkrantz-Theil (S)
6 Simon Kollerup (S)
7 Thomas Jensen (S)
8 Nadeem Farooq (RV)
9 Rasmus Helveg Petersen (RV)
10 Camilla Hersom (RV)
11 Jesper Petersen (SF)
12 Jonas Dahl (SF)
13 Frank Aaen (EL)
14 Stine Brix (EL)
15 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
16 Hans Andersen (V)
17 Gitte Lillelund Bech (V)
18 Martin Geertsen (V)
19 Kristian Pihl Lorentzen (V)
20 Tina Nedergaard (V)
21 Torsten Schack Pedersen (V)
22 Troels Lund Poulsen (V)
23 Mads Rørvig (V)
24 Dennis Flydtkjær (DF)
25 Mikkel Dencker (DF)
26 Hans Kristian Skibby (DF)
27 Karina Adsbøl (DF)
28 Ole Birk Olesen (LA)
29 Brian Mikkelsen (KF)

Formand: Gitte Lillelund Bech (V)
Næstformand: Ole Birk Olesen (LA)

Valg af 29 medlemmer til Socialudvalget.

Valgt blev:

1 Orla Hav (S)
2 Maja Panduro (S)
3 Jacob Bjerregaard (S)

4 Jens Joel (S)
5 Karen J. Klint (S)
6 Rasmus Horn Langhoff (S)
7 Julie Skovsby (S)
8 Hans Vestager (RV)
9 Liv Holm Andersen (RV)
10 Andreas Steenberg (RV)
11 Annette Vilhelmsen (SF)
12 Anne Baastrup (SF)
13 Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
14 Finn Sørensen (EL)
15 Pernille Skipper (EL)
16 Hans Andersen (V)
17 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
18 Louise Schack Elholm (V)
19 Karen Ellemann (V)
20 Sophie Løhde (V)
21 Eyvind Vesselbo (V)
22 Fatma Øktem (V)
23 Karin Nødgaard (DF)
24 René Christensen (DF)
25 Karina Adsbøl (DF)
26 Mette Hjermind Dencker (DF)
27 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
28 Thyra Frank (LA)
29 Benedikte Kiær (KF)

Formand: Annette Vilhelmsen (SF)
Næstformand: Anne-Mette Winther Christiansen (V)

Valg af 29 medlemmer til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget.

Valgt blev:

1 Annette Lind (S)
2 Flemming Møller Mortensen (S)
3 Julie Skovsby (S)
4 Karen J. Klint (S)
5 Sophie Hæstorp Andersen (S)
6 Kirsten Brosbøl (S)
7 Orla Hav (S)
8 Camilla Hersom (RV)
9 Sofie Carsten Nielsen (RV)
10 Liv Holm Andersen (RV)
11 Jonas Dahl (SF)
12 Eigil Andersen (SF)
13 Anne Baastrup (SF)
14 Stine Brix (EL)
15 Per Clausen (EL)
16 Hans Andersen (V)
17 Martin Geertsen (V)
18 Jane Heitmann (V)
19 Sophie Løhde (V)
20 Hans Christian Schmidt (V)
21 Eyvind Vesselbo (V)
22 Fatma Øktem (V)
23 Liselott Blixt (DF)
24 Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)
25 Karina Adsbøl (DF)
26 Mette Hjermind Dencker (DF)
27 Joachim B. Olsen (LA)
29 Benedikte Kiær (KF)

Formand: Flemming Møller Mortensen (S)
Næstformand: Hans Andersen (V)

Valg af 29 medlemmer til Transportudvalget.**Valgt blev:**

- 1 Benny Engelbrecht (S)
- 2 Karin Gaardsted (S)
- 3 Magnus Heunicke (S)
- 4 Mette Reissmann (S)
- 5 Orla Hav (S)
- 6 Rasmus Prehn (S)
- 7 Torben Hansen (S)
- 8 Andreas Steenberg (RV)
- 9 Rasmus Helveg Petersen (RV)
- 10 Lone Loklindt (RV)
- 11 Jesper Petersen (SF)
- 12 Anne Baastrup (SF)
- 13 Henning Hyllested (EL)
- 14 Per Clausen (EL)
- 15 Lars Dohn (EL)
- 16 Thomas Danielsen (V)
- 17 Martin Geertsen (V)
- 18 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 19 Lars Christian Lilleholt (V)
- 20 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 21 Karsten Nonbo (V)
- 22 Hans Christian Schmidt (V)
- 23 Kim Christiansen (DF)
- 24 Morten Marinus (DF)
- 25 Jørn Dohrmann (DF)
- 26 Leif Mikkelsen (LA)
- 27 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 28 Mike Legarth (KF)
- 29 Tom Behnke (KF)

Formand: Benny Engelbrecht (S)

Næstformand: Flemming Damgaard Larsen (V)

Valg af 29 medlemmer til Udenrigsudvalget.**Valgt blev:**

- 1 Jeppe Kofod (S)
- 2 Ane Halsboe-Larsen (S)
- 3 Jacob Bjerregaard (S)
- 4 John Dyrby Paulsen (S)
- 5 Kirsten Brosbøl (S)
- 6 Maja Panduro (S)
- 7 Mogens Jensen (S)
- 8 Lone Loklindt (RV)
- 9 Rasmus Helveg Petersen (RV)
- 10 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 11 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
- 12 Steen Gade (SF)
- 13 Christian Juhl (EL)
- 14 Nikolaj Villumsen (EL)
- 15 Frank Aaen (EL)
- 16 Lykke Friis (V)
- 17 Jakob Ellemann-Jensen (V)
- 18 Karen Jespersen (V)
- 19 Karsten Lauritzen (V)
- 20 Ellen Trane Nørby (V)
- 21 Søren Pind (V)
- 22 Mads Rørvig (V)
- 23 Ulla Tørnæs (V)
- 24 Søren Espersen (DF)

25 Hans Kristian Skibby (DF)

26 Pia Adelsteen (DF)

27 Peter Skaarup (DF)

28 Mette Bock (LA)

29 Per Stig Møller (KF)

Formand: Per Stig Møller (KF)

Næstformand: Kirsten Brosbøl (S)

Valg af 29 medlemmer til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.**Valgt blev:**

- 1 Kirsten Brosbøl (S)
- 2 Magnus Heunicke (S)
- 3 Mette Reissmann (S)
- 4 Rasmus Prehn (S)
- 5 Simon Kollerup (S)
- 6 Sophie Hæstorp Andersen (S)
- 7 Trine Bramsen (S)
- 8 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 9 Hans Vestager (RV)
- 10 Andreas Steenberg (RV)
- 11 Jonas Dahl (SF)
- 12 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
- 13 Annette Vilhelmsen (SF)
- 14 Pernille Skipper (EL)
- 15 Rosa Lund (EL)
- 16 Bertel Haarder (V)
- 17 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 18 Karen Ellemann (V)
- 19 Esben Lunde Larsen (V)
- 20 Tina Nedergaard (V)
- 21 Mads Rørvig (V)
- 22 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 23 Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)
- 24 Marie Krarup (DF)
- 25 Alex Ahrendtsen (DF)
- 26 Hans Kristian Skibby (DF)
- 27 Merete Riisager (LA)
- 28 Mette Bock (LA)
- 29 Mai Henriksen (KF)

Formand: Rasmus Prehn (S)

Næstformand: Karen Ellemann (V)

Valg af 29 medlemmer til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.**Valgt blev:**

- 1 Benny Engelbrecht (S)
- 2 Bjarne Laustsen (S)
- 3 Karin Gaardsted (S)
- 4 Orla Hav (S)
- 5 Pernille Rosenkrantz-Theil (S)
- 6 Mette Reissmann (S)
- 7 Simon Kollerup (S)
- 8 Camilla Hersom (RV)
- 9 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 10 Lotte Rod (RV)
- 11 Steen Gade (SF)
- 12 Eigil Andersen (SF)
- 13 Per Clausen (EL)

Kl. 13:02

14 Henning Hyllested (EL)
15 Stine Brix (EL)
16 Erling Bonnesen (V)
17 Thomas Danielsen (V)
18 Henrik Høegh (V)
19 Jacob Jensen (V)
20 Hans Christian Schmidt (V)
21 Jan E. Jørgensen (V)
22 Esben Lunde Larsen (V)
23 Tina Nedergaard (V)
24 René Christensen (DF)
25 Jørn Dohrmann (DF)
26 Bent Bøgsted (DF)
27 Dennis Flydtkjær (DF)
28 Mette Bock (LA)
29 Lene Espersen (KF)

Formand: René Christensen (DF)

Næstformand: Per Clausen (EL)

Valg af 29 medlemmer til Udvalget for Landdistrikter og Øer.

Valgt blev:

1 Annette Lind (S)
2 Bjarne Laustsen (S)
3 Jeppe Kofod (S)
4 John Dyrby Paulsen (S)
5 Lennart Damsbo-Andersen (S)
6 Simon Kollerup (S)
7 Troels Ravn (S)
8 Camilla Hersom (RV)
9 Andreas Steenberg (RV)
10 Lotte Rod (RV)
11 Annette Vilhelmsen (SF)
12 Steen Gade (SF)
13 Özlem Sara Cekic (SF)
14 Lars Dohn (EL)
15 Henning Hyllested (EL)
16 Erling Bonnesen (V)
17 Eva Kjer Hansen (V)
18 Hans Christian Schmidt (V)
19 Birgitte Josefsen (V)
20 Esben Lunde Larsen (V)
21 Flemming Damgaard Larsen (V)
22 Anni Matthiesen (V)
23 Torsten Schack Pedersen (V)
24 Mette Hjermind Dencker (DF)
25 Karina Adsbøl (DF)
26 Morten Marinus (DF)
27 Bent Bøgsted (DF)
28 Leif Mikkelsen (LA)
29 Mai Henriksen (KF)

Formand: Hans Christian Schmidt (V)

Næstformand: Annette Lind (S)

Valg af 29 medlemmer til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Valgt blev:

1 Trine Bramsen (S)
2 Jacob Bjerregaard (S)
3 Karen J. Klint (S)

4 Lennart Damsbo-Andersen (S)
5 Maja Panduro (S)
6 Ole Hækkerup (S)
7 Sophie Hæstorp Andersen (S)
8 Zenia Stampe (RV)
9 Liv Holm Andersen (RV)
10 Hans Vestager (RV)
11 Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)
12 Anne Baastrup (SF)
13 Johanne Schmidt-Nielsen (EL)
14 Pernille Skipper (EL)
15 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)
16 Gitte Lillelund Bech (V)
17 Peter Christensen (V)
18 Karen Ellemann (V)
19 Michael Aastrup Jensen (V)
20 Peter Juel Jensen (V)
21 Karen Jespersen (V)
22 Karsten Lauritzen (V)
23 Inger Støjberg (V)
24 Martin Henriksen (DF)
25 Peter Skaarup (DF)
26 Christian Langballe (DF)
27 Marie Krarup (DF)
28 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
29 Tom Behnke (KF)

Formand: Trine Bramsen (S)

Næstformand: Peter Skaarup (DF)

Valg af 29 medlemmer til Grønlandsudvalget.

Valgt blev:

1 Flemming Møller Mortensen (S)
2 Jacob Bjerregaard (S)
3 Karin Gaardsted (S)
4 Mogens Jensen (S)
5 Thomas Jensen (S)
6 Torben Hansen (S)
7 Jeppe Mikkelsen (RV)
8 Camilla Hersom (RV)
9 Nadeem Farooq (RV)
10 Anne Baastrup (SF)
11 Holger K. Nielsen (SF)
12 Finn Sørensen (EL)
13 Christian Juhl (EL)
14 Sara Olsvig (IA)
15 Doris Jakobsen (SIU)
16 Kim Andersen (V)
17 Preben Bang Henriksen (V)
18 Claus Hjort Frederiksen (V)
19 Eva Kjer Hansen (V)
20 Birthe Rønn Hornbech (V)
21 Jakob Ellemann-Jensen (V)
22 Flemming Damgaard Larsen (V)
23 Karsten Nonbo (V)
24 Søren Espersen (DF)
25 Martin Henriksen (DF)
26 Kristian Thulesen Dahl (DF)
27 Marie Krarup (DF)
28 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
29 Per Stig Møller (KF)

Formand: Sara Olsvig (IA)

Næstformand: Doris Jakobsen (SIU)

Valg af 29 medlemmer til Færøudvalget.

Valgt blev:

- 1 Flemming Møller Mortensen (S)
- 2 Jacob Bjerregaard (S)
- 3 Karin Gaardsted (S)
- 4 Mogens Jensen (S)
- 5 Thomas Jensen (S)
- 6 Torben Hansen (S)
- 7 Rasmus Prehn (S)
- 8 Jeppe Mikkelsen (RV)
- 9 Camilla Hersom (RV)
- 10 Nadeem Farooq (RV)
- 11 Anne Baastrup (SF)
- 12 Holger K. Nielsen (SF)
- 13 Finn Sørensen (EL)
- 14 Christian Juhl (EL)
- 15 Sjúrdur Skaale (JF)
- 16 Kim Andersen (V)
- 17 Claus Hjort Frederiksen (V)
- 18 Thomas Danielsen (V)
- 19 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 20 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 21 Sophie Løhde (V)
- 22 Anni Matthiesen (V)
- 23 Søren Espersen (DF)
- 24 Martin Henriksen (DF)
- 25 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 26 Marie Krarup (DF)
- 27 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
- 28 Per Stig Møller (KF)
- 29 Edmund Joensen (SP)

Formand: Sjúrdur Skaale (JF)

Næstformand: Edmund Joensen (SP)

Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med Folketingets Bibliotek.

Valgt blev:

- 1 Troels Ravn (S)
- 2 Birthe Rønn Hornbech (V)

Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71, stk. 7, omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse af den i grundlovens § 71, stk. 6, omhandlede art.

Valgt blev:

- 1 Karen J. Klint (S)
- 2 Orla Hav (S)
- 3 Liv Holm Andersen (RV)
- 4 Özlem Sara Cekic (SF)
- 5 Per Clausen (EL)
- 6 Jane Heitmann (V)
- 7 Karen Jespersen (V)
- 8 Liselott Blixt (DF)
- 9 Thyra Frank (LA)

Formand: Liselott Blixt (DF)

Næstformand: Karen J. Klint (S)

Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til Det Udenrigspolitiske Nævn.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Jeppe Kofod (S)
- 2 Mogens Jensen (S)
- 3 John Dyrby Paulsen (S)
- 4 Torben Hansen (S)
- 5 Rasmus Helveg Petersen (RV)
- 6 Holger K. Nielsen (SF)
- 7 Christian Juhl (EL)
- 8 Doris Jakobsen (SIU)
- 9 Sara Olsvig (IA)
- 10 Lars Løkke Rasmussen (V)
- 11 Ellen Trane Nørby (V)
- 12 Søren Pind (V)
- 13 Søren Espersen (DF)
- 14 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 15 Mette Bock (LA)
- 16 Per Stig Møller (KF)
- 17 Edmund Joensen (SP)

Til stedfortrædere for:

- 1-4 a Kirsten Brosbøl (S)
- 1-4 b Magnus Heunicke (S)
- 1-4 c Ane Halsboe-Larsen (S)
- 1-4 d Jens Joel (S)
- 5 Sofie Carsten Nielsen (RV)
- 6-7 a Steen Gade (SF)
- 6-7 b Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 8 Nikolaj Villumsen (EL)
- 9 Sjúrdur Skaale (JF)
- 10-12 a Gitte Lillelund Bech (V)
- 10-12 b Karsten Nonbo (V)
- 10-12 c Lykke Friis (V)
- 13-14 a Peter Skaarup (DF)
- 13-14 b Pia Kjærsgaard (DF)
- 15 Anders Samuelsen (LA)
- 16 Lene Espersen (KF)
- 17 Troels Lund Poulsen (V)

Formand: Jeppe Kofod (S)

Næstformand: Søren Espersen (DF)

Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Karin Gaardsted (S)
- 2 Karen J. Klint (S)
- 3 Annette Lind (S)
- 4 Thomas Jensen (S)
- 5 Sjúrdur Skaale (JF)
- 6 Jeppe Mikkelsen (RV)
- 7 Anne Baastrup (SF)
- 8 Finn Sørensen (EL)
- 9 Erling Bonnesen (V)
- 10 Thomas Danielsen (V)
- 11 Karen Ellemann (V)
- 12 Bertel Haarder (V)

13 Mikkel Dencker (DF)
14 Morten Marinus (DF)
15 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
16 Mike Legarth (KF)

Til stedfortrædere for:

1 Jens Joel (S)
2 Benny Engelbrecht (S)
3 Lennart Damsbo-Andersen (S)
4 Maja Panduro (S)
5 Sara Olsvig (IA)
6 Nadeem Farooq (RV)
7 Özlem Sara Cekic (SF)
8 Christian Juhl (EL)
9 Flemming Damgaard Larsen (V)
10 Anni Matthiesen (V)
11 Claus Hjort Frederiksen (V)
12 Søren Pind (V)
13 Karin Nødgaard (DF)
14 Pia Adelsteen (DF)
15 Mette Bock (LA)
16 Mai Henriksen (KF)

Formand: Bertel Haarder (V)
Næstformand: Karin Gaardsted (S)

Valg af 9 medlemmer og 9 stedfortrædere til Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd.

Valgt blev:

Til medlemmer:

1 Karen J. Klint (S)
2 Sophie Hæstorp Andersen (S)
3 Hans Vestager (RV)
4 Özlem Sara Cekic (SF)
5 Stine Brix (EL)
6 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
7 Birgitte Josefsen (V)
8 Liselott Blixt (DF)
9 Benedikte Kiær (KF)

Til stedfortrædere for:

1 Annette Lind (S)
2 Flemming Møller Mortensen (S)
3 Liv Holm Andersen (RV)
4 Pernille Vigsø Bagge (SF)
5 Finn Sørensen (EL)
6 Jane Heitmann (V)
7 Sophie Løhde (V)
8 Marie Krarup (DF)
9 Joachim B. Olsen (LA)

Formand: Birgitte Josefsen (V)
Næstformand: Karen J. Klint (S)

Valg af 6 medlemmer og 6 stedfortrædere til OSCE's Parlamentariske Forsamling.

Valgt blev:

Til medlemmer:

1 Ane Halsboe-Larsen (S)
2 Rasmus Helveg Petersen (RV)
3 Lisbeth Bech Poulsen (SF)

4 Peter Juel Jensen (V)
5 Pia Kjærsgaard (DF)
6 Lene Espersen (KF)

Til stedfortrædere for:

1 Jacob Bjerregaard (S)
2 Christian Juhl (EL)
3 Pernille Vigsø Bagge (SF)
4 Karsten Lauritzen (V)
5 Mikkel Dencker (DF)
6 Lars Barfoed (KF)

Formand: Peter Juel Jensen (V)
Næstformand: Ane Halsboe-Larsen (S)

Valg af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere til Europarådets Parlamentariske Forsamling.

Valgt blev:

Til medlemmer:

1 Mogens Jensen (S)
2 Lone Loklindt (RV)
3 Lisbeth Bech Poulsen (SF)
4 Michael Aastrup Jensen (V)
5 Martin Henriksen (DF)

Til stedfortrædere for:

1 Mette Reissmann (S)
2 Nikolaj Villumsen (EL)
3 Holger K. Nielsen (SF)
4 Sophie Løhde (V)
5 Per Stig Møller (KF)

Formand: Mogens Jensen (S)
Næstformand: Michael Aastrup Jensen (V)

Valg af 3 medlemmer og 3 stedfortrædere til Den Parlamentariske Forsamling for EU-Middelhavsområdet.

Valgt blev:

Til medlemmer:

1 Jens Joel (S)
2 Jonas Dahl (SF)
3 Lykke Friis (V)

Til stedfortrædere for:

1 Nikolaj Villumsen (EL)
2 Sofie Carsten Nielsen (RV)
3 Eva Kjer Hansen (V)

Formand: Lykke Friis (V)
Næstformand: Jens Joel (S)

Valg af 1 medlem fra hver gruppe, der er repræsenteret i Udvalget for Forretningsordenen, til dette udvalgs underudvalg, jf. § 59 i Folketingets forretningsorden.

Valgt blev:

1 Torben Hansen (S)
2 Marianne Jelved (RV)
3 Pernille Vigsø Bagge (SF)
4 Per Clausen (EL)

5 Kristian Jensen (V)
 6 Peter Skaarup (DF)
 7 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
 8 Brian Mikkelsen (KF)

Formand: Torben Hansen (S)
 Næstformand: Kristian Jensen (V)]

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:02

Formanden:

Der er 2 minutter til at stille spørgsmål og 2 minutter til at svare, og så er der 2 gange 1 minut til både replik og svar.

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget erhvervs- og vækstministeren og ministeren for udviklingsbistand.

Til erhvervs- og vækstministeren er anmeldt følgende spillere:

Kim Andersen (V)
 Hans Kristian Skibby (DF)
 Louise Schack Elholm (V)
 Jacob Jensen (V)
 Torsten Schack Pedersen (V)

Vi når nok ikke den sidstnævnte.

Til ministeren for udviklingsbistand er anmeldt følgende spillere:

Ellen Trane Nørby (V)
 Christian Juhl (EL)
 Hans Kristian Skibby (DF)
 Jakob Ellemann-Jensen (V)

Er der flere, der vil melde sig?

Det er der ikke. Så giver jeg ordet til hr. Kim Andersen for et spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 1

Kim Andersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge erhvervsministeren om den situation, der er inden for erhvervslivet i forhold til at fremskaffe risikovillig kapital. På den vækstkonference, som både ministeren og jeg deltog i i Skanderborg i mandags, fremgik det klart fra både erhvervslivet og fra repræsentanter for den finansielle sektor, at der rent faktisk er noget om den megen snak om kreditklemmer. Særlig tre kategorier af virksomheder er berørt af kreditklemmer, nemlig små og mellemstore virksomheder og virksomheder, som beskæftiger sig med landbrug og med ejendomme.

Jeg ved, at ministeren i flere omgange og også aktuelt gør sig nogle overvejelser omkring nogle eksportkreditordninger og nogle vækstkautionsordninger, men jeg tror, ministeren efter mandagens møde må være enig med mig i, at det i sig selv ikke løser det problem, der er omkring kreditklemmer. Derfor vil jeg gerne høre, hvad ministeren aktuelt har af overvejelser og initiativer for at afbøde kreditklemmeproblematikken, for for mig at se er det jo nøglen til at få skabt udvikling og vækst i nogle sektorer, som har et stort potentiale i sig. Særlig de små og mellemstore virksomheder har et betydeligt potentiale i vores land, både for at skabe værditilvækst og for at øge antallet af arbejdspladser. Derfor er det her en ganske alvorlig og seriøs problemstilling, som jeg meget gerne vil høre ministeren om.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg meget håber, at ministeren er indstillet på at tage nogle initiativer for at få det her problem løst, og jeg kan også tilsige, at Venstre vil være parat til at samarbejde om det.

Kl. 13:05

Formanden:

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:05

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg er helt enig med spørgeren i, at vi har en meget, meget stor udfordring, specielt hvad angår finansiering af små og mellemstore virksomheders sunde projekter. Virkeligheden er den, at vi har fået sådan en todelt situation i Danmark, hvor de store virksomheder i kraft af den sunde økonomi, som Danmark har, er i stand til at kunne lånefinansiere deres initiativer billigere end deres konkurrenter i OECD, og det er jo positivt, men de små og mellemstore virksomheder er for manges vedkommende i klemme eller ramt af skrappere finansieringsmuligheder. Der har vi taget en række initiativer i den forligskreds, der var bag bankpakkerne i foråret, og der ligger jo også nye initiativer her, hvor vi sætter fokus på, om vi via Vækstfonden kan være med til at skabe et grundlag for, at små og mellemstore virksomheder, som har nogle lånebehov på over 2 mio. kr., kan få mulighed for at få det, der hedder efterstillede lån, sådan at de kan komme i gang med at realisere deres sunde projekter. Det er det ene.

Det andet er, at vi via Eksport Kredit Fonden giver mulighed for, at Eksport Kredit Fonden ikke alene kan lånefinansiere eller garantere eksportordrer, men også finansiere i eksportvirksomhedernes produktionsanlæg, sådan at man etablerer nye og flere danske arbejdspladser. Det er nogle af de konkrete initiativer, der ligger.

Jeg er meget opmærksom på, at det gerne skulle være en afhjælpning, men det er muligvis ikke nok eller tilstrækkeligt, og derfor er jeg også meget glad for det tilsagn, der kommer fra Venstre, om, at vi i fællesskab hele tiden har fokus på, hvordan vi kan sikre, at den finansielle sektor kommer så meget på fode, at markedet via de finansielle virksomheder bliver mere tunet ind på at servicere, lånefinansiere virksomhedernes sunde projekter, og at vi, så længe der er finansieringsklemmer, også finder supplerende muligheder enten via Vækstfonden, via Eksport Kredit Fonden eller via nogle af de nye initiativer, der er undervejs, til at sikre, at vi får flere pensionsmidler i spil til skabelse af arbejdspladser. Der kan jeg måske lige nævne, at vi har et udvalg siddende om etablering af erhvervsobligationer for små og mellemstore virksomheder, som gør, at de får en ny mulighed for at få finansiering af deres sunde projekter. Det udvalg, som jeg har nedsat, barsler med en rapport eller nogle indstillinger inden udgangen af oktober måned.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:08

Kim Andersen (V):

Jeg er helt med på de initiativer, der er taget, og som er under yderligere overvejelser i forbindelse med eksportkreditordninger og vækstkautionsordninger, men ministeren siger jo også i sit svar her relativt direkte, at det i sig selv ikke gør det. Altså, vi skal have gang i den finansielle sektor i sig selv, og den skal påtage sig mere risikovillighed, også fordi vi jo rent faktisk ved, at der er en lang række små og mellemstore finansielle virksomheder, som rent faktisk har et betragteligt indlånsoverskud. Og der vil jeg gerne høre, hvad ministeren vil gøre, for at vi kan få udløst den reaktion fra den finansielle sektors side, så vi kan få det indlånsoverskud i spil, for det er simpelt hen for små beløb, vi taler om, med de ordninger, som ministeren her redegør for. Vi skal i forhold til den almindelige kommercielle

og markedsbaserede kreditgivning have mere gang i hjulene. Og i den forbindelse har det jo også været fremme – det kom også frem på konferencen i Skanderborg i mandags – at Finanstilsynet er blevet meget restriktivt i sin virksomhed, fra, at man før finanskrisen måske var lidt for lempelig, til, at man nu har taget et herresving, så man er havnet i den modsatte side af vejens grøft. Og det i sig selv er med til at cementere en lavvækstsituation.

Hvad vil ministeren gøre for at bløde op på Finanstilsynets virksomhed?

Kl. 13:09

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:10

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Med hensyn til de initiativer, som Danmark har taget for ikke alene at rydde op i, men også få reguleret den finansielle sektor, sådan at vi undgår en ny finanskriser som den, vi så i kølvandet på den store internationale krise i 2008, er vi jo i Danmark kommet meget langt, også i forhold til andre lande. Og det, at vi har et proaktivt Finanstilsyn, tror jeg sådan set vi skal være glade for, for jeg er ikke af den opfattelse, at internationale investorer eksempelvis i Spanien har til lid til det, hvis en bank siger, at de har haft besøg af Finanstilsynet, for det har jo åbenlyst ikke virket. Så et aktivt Finanstilsyn er vigtigt.

Det, der er opgaven, er, at vi får konsolideret bankerne, ikke alene i Danmark, men også i Europa – men lad os nu koncentrere os om Danmark her. Og når vi har gjort det, er det min opfattelse, at vi skal tilbage til en situation, hvor man kan sige, at når det går godt i Danmark og økonomien måske er på vej ind i det røde felt, som den var i 2005, 2006 og 2007, skal man træde lidt på bremsen for ikke at få for meget aktivitet, overaktivitet, men til gengæld skal man, når økonomien er nede i en lavkonjunktur, gå længere. Og det er muligt, at vi skal se på, om vi kan finde former, der gør, at vi også over for de danske pengeinstitutter kan spore mere ind på, at man – der, hvor der er mulighed for det – får lidt mere gang i lånefinansieringen af sunde projekter.

Kl. 13:11

Formanden:

Sidste spørgsmål fra hr. Kim Andersen.

Kl. 13:11

Kim Andersen (V):

Et konjunkturforløb er jo netop kendetegnet ved ikke at være statisk, og derfor skal vi passe på, at vi ikke beder Finanstilsynet om at udøve sin virksomhed på nogle præmisser, som måske var fornuftige for 4 år siden ved finanskrisens indtræffen. Men der er jo sket noget i mellemtiden, og derfor vil jeg meget gerne appellere til, at ministeren prøver seriøst at overveje, hvordan vi kan lempe de metoder, som Finanstilsynet arbejder efter.

Finanstilsynet har selv sagt, og dets direktør har selv understreget, at man er meget proaktiv, som ministeren også kalder det, og at man er fremme i skoene i forhold til andre tilsyn i Europa. Det er for så vidt udmærket, men der skal jo være proportionalitet mellem problemet og så, hvor langt fremme i skoene man er. Og problemet her i Danmark er jo ikke det samme, som det er i Sydeuropa eller andre gældstyngede lande, her er der faktisk en grundlæggende sund økonomi. Der er virksomheder og sektorer, som har brug for kapital til at udvide produktionen og få skabt nye arbejdspladser, og det må vi være enige om er det, det drejer sig om nu, altså at understøtte de vækstpotentialer, der er, og få skabt de arbejdspladser, som der overhovedet er mulighed for at skabe. Og derfor er det jo meget, meget kreperligt, for at sige det rent ud, hvis vi har et Finanstilsyn, som er med til at understøtte en lavkonjunktur og ikke det modsatte.

Hvad vil ministeren konkret gøre for at få blødt op på den meget rigoristiske form, som Finanstilsynet har underlagt sin virksomhed de sidste par år?

Kl. 13:13

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:13

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

For at undgå nogen misforståelser, vil jeg lige starte med at sige, at det er den til enhver tid siddende ledelse i et pengeinstitut, som har ansvaret for bankens drift. Det er aldrig og bliver aldrig Finanstilsynets ansvar.

Jeg vil gerne sige, at vi har sunde pengeinstitutter, som også har gode indlån, men vi har altså også pengeinstitutter, som er udfordret. Vi ser, at pengeinstitutter er nødt til at lave meget markante nedskrivninger, og det er jo bl.a. noget, der er sket i kølvandet af, at de har foretaget nogle måske lidt letsindige investeringer i nogle ejendomsudviklingsprojekter eller lignende. Det, vi i virkeligheden skal, er, at vi at vi skal tilbage til de klassiske dyder i bankverdenen, hvor man sætter fokus på: Hvordan kan vi servicere de virksomheder, som etablerer nogle arbejdspladser også for lokalsamfundene?

Jeg vil gerne sige det på den måde, at den forligskreds, vi har, jo løbende skal følge det, og jeg følger det faktisk morgen, middag og aften. Vi skal se, om vi kan finde muligheder for at dreje på nogle knapper, som gør, at de sundeste banker får lidt bedre muligheder. Det er fint for mig; vi behøver ikke at have generelle regler, hvis man kan målrette dem. Men overordnet set tror jeg, at det tjener os bedst, at vi har et meget aktivt Finanstilsyn, hvilket også gør, at den måde, vi kan håndtere krisen på herhjemme og har gjort det indtil dato, har været, uden at skatteborgerne har været med til at betale det. Det er faktisk sket ved en oprydning i sektoren selv, og det synes jeg også vi skal være glade for.

Kl. 13:14

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren er af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 2

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Det er jo dejligt, og jeg vil egentlig gerne kvittere for, at vi har erhvervsministeren hernede for at svare på spørgsmål i dag, for det er jo et område, som fylder meget i den debat, som vi har i Danmark.

Det, jeg konkret vil spørge til, er den her plan, som regeringen har med i sin finanslov, i hvert fald indtil videre, nemlig at man vil fjerne boligjobordningen for danskerne. Man vil gøre det sådan, at det ikke længere er attraktivt at få tingene gjort med en regning, så folk måske begynder at blive lidt for kreative igen.

Men vi har jo kunnet se, at den her ordning, som har kørt i 2012 og i 2011, faktisk er en meget velfungerende ordning, som i øvrigt blev etableret under finanskrisen, og som har vist sig at være både praktisk styrbar og også en, som erhvervsvirksomhederne har taget godt imod, specielt naturligvis håndværksvirksomhederne, som til dels har kunnet få en sikring af deres arbejdspladser på baggrund af de skattefradrag, som der bliver givet.

Der vil jeg gerne høre ministeren lidt konkret angående det her. Vi ved, at ordningen blev forlænget sidste gang – jeg tror, det var den 2. november 2011, man valgte at forlænge boligjobordningen, i forbindelse med at regeringen trådte til – og det er vi selvfølgelig

glade for. Men kunne ministeren ikke overveje endnu en gang at forlænge ordningen?

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Der er ingen tvivl om, at boligjobordningen har haft sin virkning. Når den udfases, er det af flere grunde. Dels har regeringen jo igangsat en kickstart, som bl.a. har skabt nye arbejdspladser og vil skabe nye arbejdspladser også i 2013 inden for bygge- og anlægssektoren, dels ved vi, at regionerne og kommunerne har en lang række anlægsprojekter, som sættes i gang. Det vil sige, at det ikke er sådan, at man går fra en situation, hvor håndværksmestrene kun har job via boligjobordningen eller ingen job. Der er aktivitet ude i samfundet.

Det andet, jeg vil sige, er, at der er en række af de opgaver, der bliver løst via boligjobordningen, som det fortsat vil kunne svare sig for den enkelte borger at få løst. At få isoleret sit hus og dermed få nedbragt varmeregningen er i sig selv en god investering. Derfor er jeg ret overbevist om, at den vedligeholdelse og modernisering af private ejendomme vil fortsætte, fordi det er en god forretning, også for den enkelte borger.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jo, men det var jo altså et velkendt svar. Og jeg anerkender selvfølgelig også, at nogle af de her opgaver vil blive lavet uanset hvad. Men det er jo alt andet lige svært at lave en konsekvensberegning af noget som det her, når vi ved, at en del af det tidligere er blevet gennemført på en simpelt hen økonomisk sort måde for at sige det ligeud.

Det er jo altså sådan, at vi kan se på nogle af de erfaringer, der har været i andre lande, bl.a. i Sverige, hvor man har gjort op med den her tendens, at det faktisk har styrket håndværksvirksomheder i markant grad.

Så nævner ministeren, at der er en kickstart undervejs. Men den er jo lige så våd som en nytårsrakat. Vi har i hvert fald ikke kunnet se, at den her kickstart har haft nogen gavnlige effekt endnu på vores arbejdsmarkedssituation. Vi har faktisk tværtimod desværre fået flere og flere ledige.

Derfor er det jo sådan, at netop boligjobordningen ville kunne være med til at gøre, at mange af de mindre håndværksvirksomheder ikke ville blive lukningstruede i 2013. Men vi kan jo se, og det blev også bragt i nyhederne i går – jeg tror, det var på TV 2, man bragte et indslag, hvor man jo interviewede mesteren i et lille tømrerfirma – at virksomhederne siger, at de sådan set har ordrer nok indtil jul, men at de derefter ikke har så forfærdelig meget lave.

Der synes jeg jo at ministeren skal genoverveje den samlede pakke, netop fordi det her faktisk gavner både beskæftigelsen og økonomien.

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil godt henvise til en opgørelse, som Dansk Industri lavede i forbindelse med deres årsdag her for nylig, hvor de påpegede nogle

dystre udsigter for eksporterhvervene i kølvandet på den internationale lavkonjunktur, der betyder, at der er en række eksportvirksomheder, som forventer færre beskæftigede.

Men det, de så samtidig kunne se, var, at hjemmemarkedserhvervene kunne opretholde beskæftigelsen. En af forklaringerne på det er jo netop, at regeringens kickstart virker. Vi har holdt hånden under beskæftigelsen, men det er klart, at der, hvor man med en kickstart kan holde hånden under beskæftigelsen, jo primært er i forbindelse med bygge- og anlægsaktiviteter.

Det er også det, der nu viser sig, altså at det har en reel effekt her i 2012 og 2013. Men det er altid – ikke bare omkring boligjobordning, men også omkring kickstartsordning – udtryk for en prioritering. Det skal finansieres, og begge initiativer finansieres via statskassen, og derfor er det jo et spørgsmål om, hvordan man prioriterer midlerne.

Regeringen har fundet, at de investeringer, vi kan foretage igenem kickstarten, også er med til at understøtte beskæftigelsen og dermed også understøtte håndværksmestrene i Danmark.

Kl. 13:19

Formanden:

Sidste spørgsmål fra Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen jeg anerkender da, at kickstarten har givet positive gevinster nogle steder, men vi kan jo også se, at nogle af de steder, hvor der har været større beskæftigelse, har været på de store anlægsprojekter, bl.a. statens vejprojekter osv., og dem, der har vundet de her store EU-udbud, har faktisk været udenlandske virksomheder. Det betyder, at mange af de danske kickstartsmilliarder jo sådan set er gået til polske arbejdere, som f.eks. arbejder på motorveje i Jylland og alle mulige andre steder.

Men den her boligjobordning er jo faktisk en ordning, som man vurderer er meget mere specifikt rettet mod de danske håndværksvirksomheder. Det er altså måske den lille lokale tømrer, det er den lille smedeforretning, det er anlægsgartneren osv., som kan få glæde af de her ting. Der er det jo bare, at når ministeren påstår, at kickstarten virker, kan vi andre kan se, at der desværre bliver flere og flere arbejdsløse, synes vi, at det virker ulogisk og nærmest demotiverende at fjerne den her boligjobordning, når vi kan se, at den har givet hver fjerde håndværksvirksomhed klart forbedrede arbejdsvilkår. Det synes vi at ministeren bør genoverveje endnu en gang.

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Vi anerkender jo begge, at boligjobordningen har givet job og også har givet beskæftigelse til håndværksmestrene. Men det er jo sådan, at det er en prioritering, der skal foretages, og den kickstart, som er iværksat, indeholder jo store anlægsprojekter, men sådan set også projekter i kommunerne, som kan understøtte det, man i forvejen gør.

Så vil jeg godt lige anholde det der med, at der også kommer udenlandske arbejdere til Danmark. Ja, det gør der, men vi må vel også glæde os over, at der er tusindvis af danske håndværkere, som arbejder i Norge eller andre steder. Altså, sådan er det jo i en globaliseret verden; der arbejder danske håndværkere herhjemme og i udlandet og vice versa. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at noget af det, der også er vigtigt for at skabe grundlag for varige job i Danmark, sådan set er det, som vi også drøftede under det forrige spørgsmål, nemlig finansieringsmulighe-

derne. Og her har regeringen jo bl.a. med spørgerens parti også taget en række initiativer i den forligskreds, vi har om den finansielle sektor.

Kl. 13:24

Så jeg synes sådan set, at man kan sige, at regeringen både på den korte bane med kickstarten og også som fundament for de mere varige job har taget initiativer, som er med til at understøtte jobskabelsen i Danmark.

Kl. 13:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet

Den næste spørger til erhvervs- og vækstministeren er fru Louise Schack Elholm. Værsgø.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 3

Louise Schack Elholm (V):

Nu kom regeringen jo med lovprogrammet for det kommende år, og i lovprogrammet er der et lovforslag om kvindekvoter. Det var et, som vi havde set frem til med spænding, fordi det jo var noget af det, som S og SF i høj grad gik til valg på, nemlig at nu skulle der være kvindekvoter. Man er også endt med en løsning her et år efter. Dog ser det noget anderledes ud end det, som S og SF gik til valg på. Det er nemlig ikke deciderede kvoter, men det er, at de 1.100 største virksomheder skal opsætte måltal og lave politikker på området.

Jeg som kvinde står lidt undrende over for, hvorfor det virker, som om regeringen mener, at et køn er en kvalifikation i sig selv. Jeg mener jo, at et køn er noget, som man er født med, og at kvalifikationer er noget, som man oparbejder.

Derfor vil jeg godt høre ministerens holdning til det her. Mener ministeren, at det i sig selv er en kvalifikation at være kvinde, for det kan jo så være det modsatte for mænd? Det kan være et problem at være født som mand, for så kan man ikke få en lige behandling i forhold til kvinder. Mener ministeren, at det er en kvalifikation i sig selv at være kvinde?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det er i hvert fald ikke en diskvalifikation at være kvinde. Men jeg vil gerne sige, at når vi har lavet forslaget, som vi har, er det, fordi vi i regeringsgrundlaget skrev, at vi også ville indgå i et partnerskab med erhvervslivet. Og noget af det, som vi har udviklet i samarbejde med erhvervslivet, er netop en model, som sikrer, at de kvinder, som vi gerne vil have mere aktivt placeret i virksomhedernes ledelser, bliver placeret der i kraft af deres kvalifikationer og ikke i kraft af deres køn. Det er netop derfor, at vi siger til virksomhederne, at de skal opstille et måltal for, hvor mange af det såkaldt underrepræsenterede køn man kan få ind i ledelserne. Og så skal man samtidig lave en politik for, at man også har et kvalificeret grundlag. Det vil sige, at kvinder kommer ind på direktionsgangene og får nogle funktioner i virksomhederne, hvilket gør, at de også i kraft af deres kvalifikationer kan udpeges til bestyrelserne. Det er, fordi vi gerne vil udnytte alle de ressourcer, vi har i samfundet, på en bedre måde. Det er derfor, at det ikke er et kvotesystem, men et system, hvor vi i samarbejde med erhvervslivet har sagt: Kan vi skrue en model sammen, som kan være en inspirationskilde til at få flere kvalificerede ind i virksomhedsledelserne?

Det er det, der er baggrunden for forslaget.

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:24

Louise Schack Elholm (V):

Jeg mener, at vi har rigtig mange dygtige kvinder i Danmark, og kvinder er gode til at tage uddannelser, og derfor har jeg også tiltro til, at kvinder kan arbejde sig op. Hele modellen med at samarbejde med virksomhederne omkring at sikre, at man også så på kvinderne og på, at deres kvalifikationer kom i spil til bestyrelser, var et arbejde, som vi startede. Men regeringen her trækker jo i den anden retning. Man laver lovgivning på området i stedet for samarbejde.

Hvad mener ministeren med det her ekstra arbejde, man pålægger virksomhederne? Vil det ikke betyde, at man pålægger dem endnu mere bureaukrati, endnu mere arbejde, som de skal lave?

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

De 1.100 største virksomheder i Danmark er i dag omfattet af årsregnskabslovens bestemmelser om, at man skal angive, hvad man gør i forhold til sit samfundsansvar. Det kan være menneskerettigheder, det kan være klimaudfordringer og klimaspørgsmål. Derfor kender man det system. Og det, vi beder om, er, at man i forbindelse med, at man indberetter sit samfundsansvar, også gør opmærksom på, hvilken politik man har, og hvilke måltal man har for at få flere kvinder ind i bestyrelserne, og hvilken politik man har for at uddanne kvalificerede ledere, man kan udpege til bestyrelserne.

Derfor er vi faktisk i en situation, hvor vi kan sige, at vi har udviklet et system, hvor man har en konkurrence om at blive bedst mulig som virksomhed og dermed få de bedst kvalificerede frem. Det er simpelt hen grunden til, at vi ikke har kvoterne, men at vi har fundet et system, som virksomheden selv kan se en fordel i. Det eneste, vi beder om, er sådan set bare, at man også registrerer, hvilke initiativer man tager. For det er den bedste måde, man også holder sig selv i ørerne på.

Kl. 13:26

Formanden:

Det sidste spørgsmål fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:26

Louise Schack Elholm (V):

Jeg bliver faktisk en smule stødt, når ministeren siger, at det at få flere kvinder i bestyrelser er et samfundsansvar. Som om vi ikke selv kan løse det. Som om vi ikke selv har kvalifikationer til at komme derhen. Det tror jeg nemlig på kvinder har.

Men når ministeren siger, at man bare skal begynde at skrive det ned, have tal for, hvad man vil gøre i forhold til kvinder, og at det er et samfundsansvar, så spørger jeg: Hvad så i forhold til etnicitet og religion og handicappede? Hvor går grænsen? Hvor mange ting skal man til at regulere på, hvad angår forskellige medarbejdere og bestyrelsesmedlemmer i de forskellige virksomheder?

Kl. 13:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:26

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg beklager, at jeg var lidt uskarp. Det at få flere kvinder ind i ledelsen er ikke et samfundsansvar. Det er, fordi man allerede i dag har et system for de 1.100 største virksomheder, hvor de *skal* registrere, hvad de gør i forhold til deres samfundsansvar, hvad angår menneskerettigheder og klimaudfordringer. Så er det, at jeg siger, at det i virkeligheden er det samme system, vi bruger til at registrere måltal og den politik, der skal til. Det har ikke noget med samfundsansvar at gøre. Det er en selvstændig opgave.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at der faktisk er temmelig mange virksomheder, som ikke alene har fokus på at få flere kvinder ind i de ledende organer i bestyrelserne, men også udvider begrebet til at være mangfoldighed bl.a. med hensyn til etnicitet. Det gør de, fordi det kan svare sig. Der er ingen virksomheder, der skal have kvinder ind i bestyrelsen, fordi de er kvinder, men fordi man kan se, at det er noget, der kan afspejle sig på bundlinjen. Det skal også være en god forretning. Det er i virkeligheden et samspil, vi har udviklet. Derfor er jeg også glad for, at erhvervslivet generelt har taget godt imod det forslag, vi er kommet med, frem for det om kvoter, der lå tidligere.

Kl. 13:28

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste og sidste, vi når af spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren, er af hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 4**Jacob Jensen (V):**

Tak for det. En tidligere spørger var inde på emnet kickstart, altså regeringens meget omtalte kickstart af økonomien i Danmark. Det kan der også være god grund til, for der er i hvert fald nogle, der vil mene, at den er svær at få øje på, når man kigger på beskæftigelsen, som er faldet med 10.000 siden sidste år, hvor regeringen kom til. Økonomien var i recession i andet kvartal i år, og hver tredje virksomhed forventer at afskedige medarbejdere inden for de kommende 6 måneder.

Så jeg vil godt bede erhvervs- og vækstministeren om at kommentere den udvikling, når man samtidig bliver ved med at holde fast i, at kickstarten rent faktisk har virket.

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nu er jeg glad for, at spørgeren er tidligere finansordfører, for så ved spørgeren også godt, at de internationale konjunkturer ikke er særlig gunstige – heller ikke set med danske øjne.

Vi er i en situation, hvor de sydeuropæiske lande har et meget voldsomt tilbageslag i deres økonomier, hvilket betyder, at de bremser så hårdt op, at det også rammer danske eksportvirksomheder, som mister muligheder for at eksportere til de sydeuropæiske lande.

Vi kan også konstatere, at vækstraterne på nogle af vækstmarkederne – der stadig væk har høje vækstrater sammenlignet med Europa – flader ud, og det gør selvfølgelig, at danske eksportvirksomheder er udfordret. Sådan er det, når der er en international lavkonjunktur.

Konjunkturerne har vi svært ved at påvirke som et lille land, men det, vi kan gøre, er hele tiden at have fokus på at forbedre konkurrenceevnen i Danmark, for jo bedre konkurrenceevne vi har, jo flere

job kan vi skabe, og jo bedre bliver fundamentet for danske virksomheder til at komme ud på eksportmarkederne, når opsvinget vender tilbage.

Det er det fokus, vi har. Og jeg kan så underbygge det med at sige, at regeringen i løbet af ganske kort tid kommer med et konkurrenceudspil, som skal bidrage til at skærpe konkurrencen i Danmark med det formål at få sænket forbrugerpriserne og dermed også priserne på de varer og services, som de primært hjemmeorienterede erhverv udvikler.

Det vil også være en fordel for eksporterhvervene, for de køber både varer og services af hjemmemarkedserhvervene, og dermed giver det dem et bedre fundament, når de skal ud på eksportmarkederne.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:30

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, at det sidste lød rigtig fornuftigt, hvis det så bliver omsat i handling og ikke bare i fine ord. For man må jo også konstatere, at de ting, regeringen har besunget, nemlig at man skulle forbedre konkurrenceevnen, har haltet noget i forhold til de konkrete handlinger, det skulle føre med sig.

Lad mig bare citere fra statsministerens åbningstale i går, hvor statsministeren siger:

»... regeringen har ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter.«

Det – altså netop omkostningsniveauet, herunder skatteniveauet for virksomhederne – er jo i særdeleshed noget, der påvirker konkurrenceevnen.

Men skuffelsen bliver jo så meget desto større, når man så slår op i lovkatologet, der også blev offentliggjort i går, og hvoraf det bare som et eksempel bl.a. fremgår, at man nu med regeringens velvilje vil indføre en afgift på reklamer. Jeg kunne også nævne andre af de milliardstore ekstra skatter og -afgifter, som man har indført med finansloven for 2012.

Er det, at man indfører de her nye skatter og afgifter – herunder den nævnte i lovkatologet – med til at sikre en bedre konkurrenceevne i Danmark?

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg er faktisk meget glad for spørgsmålet, specielt fordi spørgeren tilhører et tidligere regeringsparti. For virkeligheden er, at op gennem 00'erne – altså i den tid, hvor vi havde en VK-regering – faldt den danske lønkonkurrenceevne med mere end 20 pct., og produktiviteten raslede ned.

Glædeligvis kan vi se, at der sket en vending, der er nu en stigen i produktivitet og en forbedring af lønkonkurrenceevnen. Det er alt sammen noget, som er med til generelt at understøtte en god konkurrencekraft. Så vi er sådan set på vej.

Den her regering har søgt for at få styr på økonomien i en sådan grad, at omverdenens tillid til dansk økonomi er så stor, at penge – for nu at bruge et omvendt citat – nærmest fosser ind i Danmark. Det betyder, at store virksomheder i dag er i stand til at låne til finansieringen af deres nye projekter billigere end deres konkurrenter i Europa. Det er jo bl.a. i kraft af, at regeringen har sat fokus på, at konkurrenceevnen skal blive bedre.

Vi har så til gengæld også sagt, at det, at den tidligere regering indførte en fedtafgift, vil vi gerne tage op med de partier, som indførte den, og se, om man kan finde en finansiering, så man kan få den afskaffet. Så vi har sådan set meget fokus på, at erhvervslivets omkostninger skal holdes i ro, og at vi hele tiden skal have fokus på at forbedre dansk konkurrenceevne.

Kl. 13:32

Formanden:

Jacob Jensen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:32

Jacob Jensen (V):

Nu er det måske at tage munden lidt for fuld, når ministeren tager ansvaret – kan man sige – og dermed også rosen for den situation, dansk økonomi med rette er i, nemlig en positiv situation sammenlignet med udlandet.

Man må tænke på, at stribe efter stribe af anerkendte organisationer – World Economic Forum, OECD, og vi kan nævne dem derudad – som har analyseret dansk økonomi gennem de sidste mange år, længe før ministeren blev minister, og det var VK-regeringen, der styrede butikken, alle sammen har vurderet Danmark til at ligge i toppen, hvad angår konkurrenceevne, og også i toppen i vurderingen af, hvordan den danske økonomi generelt set ser ud.

Så det er nok at tage munden lidt for fuld at sige, at det er det seneste års indsats fra den nye regerings side, der er skyld i de lave renter og dermed også i de lave omkostninger for virksomhederne.

Derfor vil jeg godt holde fast i, at den politik, der er blevet ført med finansloven for 2012 – for den bliver åbenbart fortsat med det nye lovkatolog, og jeg kan nævne et eksempel: der er ekstra 5 mia. kr. på finansloven, og så kommer der en ekstra milliard til trafikantterne – er en politik, der hæver omkostningsniveauet og skatteniveauet i Danmark. Er det med til at styrke konkurrenceevnen, eller er det med til at svække konkurrenceevnen?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg forsøgte ikke at give karakterer, jeg konstaterede bare, at under den forrige, borgerlige regering raslede vores konkurrencekraft ned. Det er en kendsgerning. Og at den er på vej op, er en kendsgerning. Hovedansvaret for det har selvfølgelig virksomhederne, som er blevet sporet ind på at blive mere produktive. Samtidig har der været en stor ansvarlighed hos arbejdsmarkedets parter i forbindelse med de overenskomster, man har tilrettelagt.

Den økonomiske politik er det selvfølgelig den til enhver tid siddende regering, der har ansvaret for. Jeg konstaterer bare, at denne regering nyder så stor tillid i omverdenen, at dansk økonomi tiltrækker penge, som dermed også sikrer, at vi har en meget lav rente.

Vi har lang vej igen, men jeg er glad for, at spørgeren også har fokus på omkostningerne. Derfor håber jeg også, at spørgerens parti vil være med til at fjerne eksempelvis den fedtafgift, som Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti indførte. Vi har tilbudt, at vi gerne vil bidrage til at få den afskaffet – vi kan godt se, at den har nogle skadelige virkninger – hvis de, der var med til at lave den, også vil. For kan vi det, og kan vi finde en fornuftig finansiering, så vil det også være noget, der vil bidrage til konkurrenceevnen.

Så opfordringen er taget op. En af årsagerne til, at det er gået den forkerte vej, er den forrige regering, men vi kan løse det i fællesskab.

Kl. 13:35

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og vi når som sagt ikke flere spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren, som hermed er frigjort til andet arbejde.

Det næste spørgsmål er til ministeren for udviklingsbistand, og den første spørger er hr. Jakob Ellemann-Jensen. Værsgo.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 5**Jakob Ellemann-Jensen (V):**

Tak for det, formand. Under afslutningsdebatten her før den lange sommerperiode udtrykte statsministeren et ønske om at styrke Danmarks langsigtede internationale indsats. Det er jo noget, vi bifalder i Venstre. Statsministeren fortsatte: Derfor har regeringen øget udviklingsbistanden.

I regeringsgrundlaget har regeringen også lagt op til, at udviklingsbistanden skal øges op til 1 pct. af BNI. Så spørgsmålet kan man i al sin enkelhed formulere sådan: Hvordan synes ministeren selv det går, eller hvordan går det med at få hævet Danmarks udviklingsbistand?

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 13:36

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for det. Jeg vil glæde mig over spørgsmålet og sige tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen for hans ønske om at styrke Danmarks internationale engagement. Det er jo et ønske, regeringen deler.

Jeg har i forbindelse med Venstres finanslovsforslag set en modsatrettet tendens, men hvis vi herfra kan arbejde sammen om at styrke det internationale engagement, er det jo en god nyhed, og det er en god dag for verden.

Danmark og regeringen øger udviklingsbistanden næste år med 371 mio. kr. Med de skøn, der var om vores bruttonationalindkomst, vil det fra næste år i maj måned bringe bistanden til det samlede udviklingssamarbejde op på 0,83 pct. af bruttonationalindkomsten.

Det er en stigning i forhold til de skøn, der lå, da den her retning og forøgelse blev vedtaget sidste år; en forøgelse fra 0,82 pct. til 0,83 pct. Jeg anerkender, at det ikke er en massiv stigning, men det er et skridt på vej imod igen at nå 1 pct., som regeringen har vedtaget at ville i regeringsgrundlaget. Det er altså en styrkelse af Danmarks internationale engagement, vi ser, og det glæder mig, at Venstre bakker op.

Kl. 13:37

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:37

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu kan man jo styrke sit internationale engagement på mange måder, men det skal ikke være diskussionsemnet her.

Det er rigtigt, at ser man på tallet i kroner og øre, som er den mest belejlige målestok her, er Danmarks udviklingsbistand steget. Ser man på procenten af BNI, som er den, regeringen selv lægger op til i regeringsgrundlaget, er det jo ikke helt rigtigt. Der ligger den på 0,85 pct. i 2011, på 0,83 pct. i 2012 og på 0,83 pct. i 2013. Det er ikke en stigning, så vidt jeg kan se.

Venstre kritiseres jo hist og pist for at ville skære i udviklingsbistanden, mens sandheden er, at vi vil holde den beløbsmæssigt fast på det niveau, der gjaldt for 2010. Det sagde vi før valget, og det siger vi stadig væk. Det var en del af genopretningspakken.

Når nu regeringen tilsyneladende ønsker at skære i udviklingsbistandens størrelse set i forhold til BNI, anerkender ministeren så, at det er noget, der er bred politisk enighed om?

Kl. 13:38

Formanden:

Udviklingsministeren.

Kl. 13:38

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Der er ikke bred politisk enighed om at skære i udviklingsbistanden, nej, regeringen ønsker at øge udviklingssamarbejdet, og det er præcis det, der sker.

Det er jo rigtigt, at procenten i 2011 blev på 0,85, mens skønnet for næste år er 0,83 pct. Det skyldes det lidt tekniske, at fremadrettet budgetterer vi jo ud fra det, vi ved, og tilbagerettet finder vi procenten ud fra det, der faktisk skete. Og det kan svinge fra år til år, da de tilsagn, der bliver givet i de enkelte år, ikke altid harmonerer præcis med de udbetalinger, som sker i de enkelte år. Det er en lidt teknisk finesse, som gør, at vi ikke kan styre procenten præcist.

Men det helt faktuelle er, at der fra 2011 til 2013 bliver tilført 600 mio. kr. ekstra til udviklingssamarbejdet. Og uanset hvordan man regner på det, er det en klar forbedring af vores internationale engagement sammenholdt med det finanslovsforslag og de signaler, der er udsendt fra Venstres side.

Så det er en klar forbedring. Det kunne være gået stærkere. Vi skeler også til i regeringen, at der er en økonomisk krise, og at vi derfor ikke kan gå stærkere frem end som så, men det er en klar forbedring. Tak.

Kl. 13:40

Formanden:

Sidste spørgsmål til hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:40

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Man kan sagtens se på tallet og erkende, at det jo viser en fremgang, lige så vel som man kan se på Venstres tal og konstatere, at det ikke viser en tilbagegang. Det ville jo så klæde regeringen også at anerkende det.

Faktum er jo, at regeringen selv har ønsket at binde det op på BNI. Og som ministeren siger, går det i sagens natur fremadrettet selvfølgelig på et skøn, mens det bagudrettet går på det, vi ved. Men det ændrer ikke ved, at det blev på 0,85 pct. ud fra det, vi ved, og på 0,83 pct. ud fra det, vi tror. Det er jo et fald. Altså, så kan vi håbe, at det kommer til at gå bedre for Danmarks økonomi, end det gør nu, og så vil jeg være utrolig overbærende med, at andelen bliver mindre. Men i forhold til de prognoser, regeringen selv har lavet, er det jo en sækning set i forhold til Danmarks bruttonationalindkomst. Anerkender ministeren det?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Hvis Venstres finanslovsforslag var blevet vedtaget og det var blevet implementeret over disse 2 år, så ville der være sket en reduktion i kroner og øre; udviklingsbistanden ville være blevet udhulet af inflationen, og procentdelen ville være faldet langt mere markant, end hvad der gælder i forhold til det fald, der sker på grundlag af de tekniske beregninger fra 2011 og skønnet for 2013. Vi ved stadig væk ikke, hvad procentdelen i 2013 bliver; jeg kan håbe, at den bliver højere end det skønnede niveau. Men faktum er, at der er blevet tilført

flere penge, og at den procentdel af nationalindkomsten, som vi vil give til næste år, vil være højere – endda noget højere – end den procentdel, der ville være blevet nået med det, der er i Venstres udmeldinger. Venstre har jo i finanslovsforhandlingerne sagt, at man ville skære yderligere i forhold til udviklingssamarbejdet.

Jeg glæder mig over at se spørgerens engagement i sagen og den tilsyneladende vilje til at vende rundt på en tallerken og til at støtte op om Danmarks styrkede internationale engagement.

Kl. 13:42

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for udviklingsbistand er fra hr. Christian Juhl. Værsgo.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 6

Christian Juhl (EL):

Det er, vil jeg sige til ministeren, også et spørgsmål, som handler om udviklingsbistand. Jeg har kigget på tallene tilbage til år 2000, som jo var vores storhedstid. Der kan man se, at vi lå som verdens bedste land med 1,06 pct. Hvis vi så ser på, hvordan det er gået med vores udviklingsbistand siden da og indtil i dag, kan vi se, at den er faldet med 23 pct., altså ned til 0,83 pct., som er det, vi formoder at den bliver i år. Jeg behøver ikke at gentage de spørgsmål, som den tidligere spørger, Venstremanden, har stillet; jeg synes også, det er mærkeligt. Men jeg må dog erkende, hvis jeg ser på det, at jeg kan se, at Venstre og Konservative ville være endt på en bistandsprocent på 0,78 i år, hvis deres planer var lykkedes. De planer lykkedes heldigvis ikke, og derfor kan man godt sige, at der er tale om en relativ forbedring.

Men hvis det nu er, at vi med regeringsaftalen skal have en plan for at nå op på 1 pct., vil ministeren så fortælle, hvornår det er, man forventer, at vi når de 0,9 pct., hvornår det er, man forventer, at vi når de 1,0 pct., sådan at vi ikke ender med at have den her diskussion igen næste år og næste år igen? Jeg synes, det må være en diskussion, vi skal være kommet ud af, hvis der skal være sammenhæng mellem det, der er ordene i regeringsgrundlaget, og handlingen. Der er det jo ikke nok at sige, at nå ja, 0,85 pct. er større end 0,83 pct., ergo går det nedad, men det er noget, vi skal finde en forklaring på. Vi er nødt til at forholde os til det mål, som regeringen har sat, og vi vil meget gerne hjælpe den med at nå det.

Kan ministeren fortælle os, hvornår vi begynder at nå det? Er der lavet en plan? Eller kan vi i fællesskab lave en plan?

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak til hr. Christian Juhl for spørgsmålet. Regeringsgrundlaget siger, at det over en årrække vil stige til 1 pct.; der er ikke nogen konkret plan. Det, vi har sagt, er, at vi her også skeler til den økonomiske udfordring, som Danmark står midt i. Vi øger samlet set udviklingssamarbejdet med 600 mio. kr. over de 2 år. Vi håber, at den økonomiske situation vender, at økonomien igen blomstrer op, og at der dermed kan blive basis for, at vi endnu hurtigere kan gå frem mod den ene procent, som regeringen står fast på er målet. Derudover ser vi selvfølgelig nøje på, at vi ud over det med pengene også får en ambitiøs strategi for en effektiv brug af udviklingsbistanden, så vi skaber solide resultater. Der har jeg jo glædet mig over det gode samarbejde, der har været mellem alle Folketingets partier, hvor vi

her i salen før sommerferien enstemmigt fik vedtaget en ny udviklingsstrategi. Det er en strategi, som jeg mener giver en klar retning og en mere effektiv udviklingsbistand, og som giver nogle bedre resultater, og det glæder jeg mig over at vi står sammen om.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:45

Christian Juhl (EL):

Tak. Det vil sige, at der ikke er nogen plan, men kun en hensigt. Det synes jeg ikke er ambitiøst nok af en ny regering. Jeg vil gerne opfordre til, at man arbejder lidt mere seriøst med en konkret plan.

Ud over det vil jeg sige, at hvis nu den økonomiske vækst stiger, må vi jo lide den tort, at procenten falder. Det er vi forhåbentlig enige om. Altså, hvis nu den økonomiske vækst stiger i 2013 og forslaget til finanslov forbliver uændret, så bliver det ikke 0,83 pct. – så bliver det måske 0,82 pct. eller 0,81 pct., fordi det hele tiden er i forhold til bruttonationalindkomsten. Og det er jo lidt grotesk, kan man sige, men det håber jeg ministeren er enig i.

Ud over det vil jeg gerne spørge: I 2000, da vi var oppe på 1,06 pct., lå vi på linje med Norge, Sverige og Luxembourg, men de lande er blevet oppe på ca. 1 pct. Hvad er årsagen til, at Danmark ikke længere er i stand til at følge de lande, og hvad er grunden til, at regeringen tilsyneladende skal være temmelig mange år om at komme op på det niveau, som de lande tilsyneladende – trods kriser og trods alle mulige andre problemer – er blevet på?

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:47

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Den tidligere regering skar jo markant i udviklingssamarbejdet fra et niveau på over 1 pct. til et niveau på omkring 0,8 pct. Det vil tage tid at genoprette; vi er i gang, og med de måltal, der blev vedtaget i finansloven sidste år, vil det være en stigning fra 0,81-0,82 pct. til 0,83 pct. Det er altså en langsom stigning – også med et blik på den økonomiske krise, Danmark er i.

Det er rigtigt, at nogle nabolande går foran. Vores venner i de skandinaviske nabolande er gået foran, ikke mindst Sverige og Norge med 1 pct. Det lederskab er anerkendt, og det giver dem en stærk og markant stemme i verden. Der er lande, desværre også i Europa, der ligger betydelig lavere, og dem lægger vi pres på. Der har jo været en stor vilje til at komme ind i klubber som G7 og G20, og derfor har vi stiftet en klub, der hedder g07, altså en klub af de lande, som giver mindst 0,7 pct. Dermed lægger vi pres på Europa og resten af de rige lande i verden for at give mere, end de gør i dag.

Vi kan godt være vores internationale engagement bekendt. At deltage i verden og i en international debat er noget, vi ønsker at styrke fremadrettet. Det at engagere sig internationalt er virkelig den vej, vi skal gå.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Christian Juhl for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:48

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg synes også, vi kan være det bekendt, som vi beslutter, men vores ambition er forhåbentlig højere end det. Jeg håber også, vores ambitioner er det, som er beskrevet i de fine planer fra regeringen. Og derfor mener jeg, at hvis vi skal have noget gennemslagskraft,

skal vi hurtigst muligt op på at være de bedste sammen med de tre lande, jeg nævnte før. Og der vil jeg foreslå, at vi får lavet en plan. Jeg vil bede ministeren om at igangsætte arbejdet, sådan at vi også sikrer, at vi f.eks. inden for 5 år kommer op på 1 pct.

Jeg har også kigget på et andet tal, nemlig tallet for fattigdomsrammen. Hvis man regner lidt på den, vil man se, at fattigdomsrammen udgør 0,64 pct. af bruttonationalindkomsten. Nu sagde ministeren selv lidt om 0,7 pct.-klubben; kan vi være bekendt at ryge under 0,7 pct. for den fattigdomsorienterede ramme, hvis vi vil slå igenem internationalt?

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for spørgsmålet. Hvad angår spørgsmål om den konkrete økonomiske udmøntning, vil jeg henvise til finanslovforhandlingerne. Dog vil jeg sige, at ikke alene skar den tidligere regering markant ned på udviklingssamarbejdet; der skete også en gradvis udhuling af den del af udviklingsbistanden, der går til den egentlige bekæmpelse af fattigdommen.

Derfor har regeringen nu opdelt udviklingsbistanden i to rammer: en fattigdomsorienteret ramme og en global ramme, som spørgeren så rigtigt indikerer. Det er et forsøg på også at sikre, at vi netop ikke, når der opstår globale udfordringer, altid dykker ned i kassen med fattigdomsbistand og tager midlerne derfra. Så vi vil – og det har vi også gjort med forslaget til finanslov – beskytte den fattigdomsorienterede del af udviklingsbistanden og sikre, at der virkelig er et markant engagement i at bekæmpe fattigdommen.

Dermed er det jo også en disciplin, vi påfører os selv, og vi ønsker fremadrettet at styrke den fattigdomsorienterede ramme, hvad der også står i regeringsgrundlaget. Det er den linje, regeringen følger. Det skal ikke hindre, at vi også kæmper imod andre globale udfordringer. Det gør vi nemlig, og det er en del af vores internationale engagement, som vi står ved, og som vi godt kan være bekendt.

Kl. 13:51

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Hr. Hans Kristian Skibby har det næste spørgsmål til ministeren for udviklingsbistand. Værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 7**Hans Kristian Skibby (DF):**

Tak, hr. formand. Jeg anerkender, at det kan være vanskeligt at være minister. Nu er jeg ikke selv minister, men jeg anerkender, at det kan være noget af en opgave, udviklingsministeren er kommet på. Indtil videre har debatten jo stået på en form for verbalt slagsmål mellem Venstres udviklingsordfører og udviklingsministeren om, hvem der er bedst til at give penge væk. Venstre påstod, at de er bedst til at give penge væk, og ministeren påstod, at han er rigtig god til at give penge væk.

Mit spørgsmål er sådan set lidt i en anden boldgade, kan man sige. Jeg anerkender, at man kan lave forskellige beregninger. Det kan f.eks. være ud fra nogle budgetmæssige beregninger, altså om det skal være 0,81 pct. eller 0,83 pct. osv. Men det faktuelle beløb i kroner og øre må være det, der indgår i den finanslov, som vi vedtager her i Folketinget. Jeg synes måske, det var bedre at benytte sig af den. Der kan vi jo se i det finanspolitiske oplæg, der er kommet fra regeringen, at man lægger op til at øge udviklingsstøtten med 371 mio. kr. i 2013. Det betyder jo, når man sammenligner med finanslo-

ven fra 2011 og 2012, at den nye regering har valgt at finde yderligere 609 mio. kr. at give væk.

Der vil jeg gerne have ministeren til at reflektere over om det nu er nødvendigt, om det er rettidigt omhu, om det er fornuftigt, når der er alle de andre områder i Danmark, hvor vi sidder og pindehugger om besparelsesforslag, fordi vi ikke kan få tingene til at hænge sammen. Hvis ikke vi har styr på vores eget velfærdssamfund og genererer overskud og produktivitet i Danmark, ender det jo med, at vi får råd til mindre og mindre udviklingsstøtte om 10 år, om 20 år, om 30 år, hvis Danmark bliver ved med at dumpe på alle de parametre, vi bliver målt på internationalt, som f.eks. konkurrenceevne, overskud på statsfinanserne og alle mulige andre samfundsøkonomiske parametre. Så vil ministeren prøve at reflektere over det? Tak.

Kl. 13:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:53

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for spørgsmålet. Som anført i de tidligere spørgsmål er det klart, at regeringen også ser på, at der er økonomiske udfordringer i Danmark, og at vi derfor ikke i vores ambitioner om at øge til 1 pct. kan gå så hurtigt frem, som man måske kunne have ønsket sig.

Det internationale engagement, som Danmark står for, er jo et engagement, som hjælper rigtig fattige mennesker rundt omkring i verden. Det er de flygtninge, som lige nu strømmer ud af Syrien; det er de mange mennesker, som har været ramt af sult på Afrikas Horn, i Sahelområdet; det er børn i Afghanistan, der kommer i skole; det er helt konkrete initiativer, som hjælper meget fattige mennesker og skaber et bedre liv for dem. Det skal vi bidrage til internationalt.

Det er dog ikke kun et engagement, der hjælper fattige mennesker. Det er i høj grad et engagement, der er Danmark til gavn. Det er også med til at skabe arbejdspladser og vækst i Danmark og i Europa. Når vi får fred og stabilitet og muligheder for danske virksomheder, giver det vækst og arbejdspladser, også i Danmark. Det skaber fred. Det bidrager til at mindske flygtningestrømmene, det bidrager til at løse nogle af de udfordringer rundt omkring i verden, som også rammer Danmark. Det er en investering, ikke kun i at bekæmpe fattigdom, men også i Danmark. Det er med til at sikre Danmark en stærk og synlig position i verden, og det kommer godt igen. Så det er godt for Danmark at gøre det, og det er også i det lys, at vi øger vores internationale engagement.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er åbenbart forskellige måder at være økonom på. Jeg er ikke uddannet økonom, men det mener jeg nu heller ikke ministeren er. Der er forskellige måder at gøre regnestykkerne op på. Danmark får en større stemme, siger ministeren. Men er det noget, vi har behov for? Igennem mange, mange årtier har Danmark haft en utrolig stor stemme. Vi har været et af de lande, der har ligget i top 3, top 5, top 10 med hensyn til at donere allermest målt som en procentdel af BNI. Så er det ikke godt nok, vil jeg spørge ministeren. Jeg synes jo sådan set, det er ganske fint.

Så nævnte ministeren, at vi giver penge til fattige mennesker, og at det er folk, der sulter. Ja, men vi giver også mange penge til at støtte god regeringsførelse i donorlandene og til fremme af demokrati og menneskerettigheder. Så vælger vi at give – nu tager jeg tallene for 2011 – eksempelvis 158,5 mio. kr. til Robert Mugabe, og til Uganda, hvor de også har et korrump styre, har vi valgt at give 365,5

mio. kr., og Somalia giver vi omkring 200 mio. kr. til. I f.eks. Ghana med de 385 mio. kr. har man jo et korrump styre og en præsident, som eksempelvis i den grad har nægtet at anerkende almindelige demokratiske principper. Eksempelvis siger han, at det bliver over hans lig, at man lovliggør homoseksualitet. Alligevel giver vi penge til dem. Synes ministeren, at det er en god måde at give penge på?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for det. Jeg har faktisk en ph.d. i international økonomi. Men når det så er sagt, er de eksempler, som spørgeren kommer med, bestemt også eksempler, der viser, at det er til gavn for Danmark at investere i verden.

Det gælder bestemt investeringerne i Somalia, hvor vi ved at skabe fred og sikkerhed skal skabe sikkerhed også for danske skibe, sikkerhed for danske virksomheder, som investerer aktivt og engageret i nabolandene omkring Somalia. Vi kan modvirke den konflikt, som breder sig ud over landets grænser og også skaber flygtningestrømme, der rammer Danmark.

Måske mener spørgeren Uganda og ikke Ghana, for i Ghana er præsidenten for nylig død. Jeg tror, det er Uganda. Her og i en hel række afrikanske lande har der helt sikkert været bekymrende meldinger om homoseksuelles rettigheder. Det kæmper vi imod, ikke ved at trække os ud og gå væk, men ved at engagere os og gå ind. Det er støttet af de homoseksuelles organisationer i landene. De anerkender og værdsætter virkelig Danmarks indsats.

Så ja, vi giver mere end de 0,7 pct., vi er et af verdens rigeste lande, vi har stabilitet og sikkerhed, og når det kommer til stykket, har vi en sund økonomi, og derfor giver vi et aktivt og engageret bidrag til verden. Det kan vi godt være bekendt. Tak.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby, sidste spørgsmål.

Kl. 13:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu skal jeg ikke gøre mig klog på, hvem der er præsident i Ghana i dag. Jeg refererer bare til et ritzautelegram fra den 2. november 2011, og der var præsidenten i hvert fald levende, og der er han i hvert fald ganske og aldeles korrekt citeret for, at han ikke på nogen måde kunne tænke på at legalisere homoseksualitet i Ghana. Jeg synes jo bare, det er ganske underligt, at vi vælger at understøtte et sådant land med så mange millioner, altså 385 mio. kr., når pengene bl.a. skal gå til det, der hedder god regeringsførelse, demokratiudvikling og menneskerettigheder. Jeg synes faktisk, at inden for alle de tre parametre burde sådan noget som folks ret til selv at vælge deres seksualitet være noget helt grundlæggende og fundamentalt, som vi burde understøtte i stedet for.

Men vi anerkender selvfølgelig, at mange af vores penge bliver brugt ganske fornuftigt. Jeg har også sagt til ministeren, at jeg sådan set er glad for, at vi bruger omkring 1 mia. kr. på aids-bekæmpelse i mange af de lande, hvor der virkelig har været store problemer med aids. Men jeg kan bare ikke forstå, at vi, når man nu har de 24-26 lande, som vi vælger at give over 16 mia. kr. om året, så ikke også tør at pille de lande ud, som gør det ekstremt ringe. Og det er altså bl.a. Robert Mugabes forvirrede styre, som vi skal være efter. Tak.

Kl. 13:59

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:59

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Lad mig understrege, at i forhold til Zimbabwe giver vi ikke penge til Robert Mugabe. Vi giver faktisk bevidst netop ikke pengene til Robert Mugabe, og dermed støtter vi en række af de kræfter, der arbejder for forandring og demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne i Zimbabwe. Tilsvarende engagerer vi os i Ghana og andre lande i Afrika, hvor homoseksuelles rettigheder står svagt. Der går vi ind og støtter både gennem en kritisk dialog og et aktivt engagement i forhold til regeringen og støtte til organisationer – menneskerettighedsorganisationer, en stribe organisationer, som kæmper for menneskerettighederne og for beskyttelse af homoseksuelles rettigheder. På den måde er vi ikke dem, der løber væk og trækker os ud. Vi er dem, der engagerer os, fordi vi tror på, at alle mennesker, også homoseksuelle og kvinder, har grundlæggende rettigheder, og dem vil vi gerne kæmpe for i verden, og derfor engagerer vi os.

Kl. 14:00

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Der var en lidt lang oplæsning til start, så jeg vil give fru Ellen Trane Nørby mulighed for at stille det fjerde spørgsmål til udviklingsministeren. Det gør ikke noget, hvis både spørgeren og svareren korter lidt af i den tildelte tid.

Kl. 14:00

Spm. nr. US 8**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Nu bekræftede udviklingsministeren over for både min kollega, hr. Jakob Ellemann-Jensen, og også repræsentanten fra Enhedslisten, at der er sket en procentmæssig nedgang i den danske udviklingsbistand, også mens den nuværende regering har siddet på regeringsmagten. Jeg vil egentlig gerne spørge til en anden del, nemlig den del af udviklingsbistanden, der bliver brugt i Danmark til modtagelse af flygtninge, hvor der jo er sket en markant udvidelse af antallet af kroner og øre af udviklingsbistanden, som i dag anvendes i Danmark under den her regering. Det er noget, som udviklingsministeren tidligere har været arg modstander af, og derfor vil jeg egentlig gerne høre, hvordan udviklingsministeren har det med at bruge 924 mio. kr. af den danske udviklingsbistand i 2013 på flygtningemodtagelse i Danmark.

Kl. 14:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:01

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for spørgsmålet. Først vil jeg sige: Nej, der er ikke sket en nedgang i udviklingssamarbejdet – vi har øget med 600 mio. kr. Den konkrete procent i det enkelte år kan svinge, fordi et er tilsagn, noget andet er udbetalinger – det er en regnskabsteknisk detalje. Jeg anerkender, at procenten i 2011 var 0,85, og at det skøn, vi får fra næste år, bliver 0,83 pct., men det bliver en tilførsel af ekstra penge og dermed også en højere procent end den, der ville være blevet, hvis VK-regeringen havde fortsat ved magten. Så det er ganske entydigt en forøgelse næste år i både procent og i penge af vores internationale engagement.

Udgifterne til flygtninge i Danmark steg jo meget markant, ikke mindst i årene fra 2007 og 2008 og frem til 2010 og 2011, og er fortsat på et meget højt niveau. Der er stadig væk mange, der søger ly i Danmark, og der er udgifter forbundet hermed. De internationale retningslinjer tilskriver, at de udgifter kan godskrives som udviklings-

bistand, og det gør vi, fordi det er det internationale regelsæt, vi følger. Dermed står vi på det samme grundlag, som man ser i andre lande, og opgør den del af flygtningemodtagelsen som udviklingsbistand – ja.

Kl. 14:03

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:03

Ellen Trane Nørby (V):

Det er meget interessant at høre udviklingsministerens udlægning af procentregning, altså at en nedgang fra 0,85 til 0,83 lige pludselig kan være en fremgang i udviklingsministerens hoved. Jeg glæder mig til at se, hvordan regeringen så når op på den her ene procent, som man har talt så meget om, og om det så også betyder, at man reelt set kun skal op på 0,9, eller hvad der kommer til at ske. Men lad os nu holde os til den del, der handler om flygtningemodtagelse i Danmark, for jeg spurgte efter ministerens holdning. Da ministeren ikke var udviklingsminister og medlem af en regering, men var radikal, mente udviklingsministeren ligesom Socialdemokraterne og SF i øvrigt, at det var helt forkert, at man brugte udviklingsbistanden på flygtningemodtagelse i Danmark og dermed reelt set på asylpolitikken i Danmark. Nu kan jeg så forstå, at udviklingsministeren og regeringspartierne ikke længere har den politiske holdning. Er det korrekt?

Kl. 14:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:04

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Det, der skete under de 10 år med VK-regeringen, var både et markant fald i udviklingsbistanden – man tog penge fra indsatsen i verdens fattige lande – og i virkeligheden også en udhulning af udviklingssamarbejdet, fordi flere og flere ting kom ind og blev taget fra udviklingsbistanden. Herunder skete der som sagt i de sidste år under VK-regeringen en meget kraftig forøgelse af udgifterne til flygtningemodtagelse i Danmark.

Det har vi forsøgt at gøre noget ved ved netop at etablere den fattigdomsorienterede ramme og den globale ramme, så vi skaber disciplin, og så vi sikrer, at vi beskytter og friholder den fattigdomsorienterede del af vores udviklingssamarbejde fremadrettet, sådan at vi, når der kommer øgede udgifter til flygtningemodtagelse eller andre internationale problemstillinger, tager det fra den globale ramme og fastholder og friholder den del af udviklingsbistanden, som går til de fattigste. Det er et sundt og godt princip, som jeg, både før, under og forhåbentlig også efter jeg har været minister, vil slå til lyd for, og der har vi gået foran også internationalt i at skabe disciplin omkring, hvordan vi engagerer os internationalt.

Kl. 14:05

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:05

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ved godt, det er ubehageligt at blive konfronteret med, at man også på det her område har ændret politisk holdning, og derfor synes jeg så vi skal forholde os til tallene, for udviklingsministeren vil jo gerne tale om, hvad der skete under VK-regeringen, i stedet for at forholde sig til, hvad der er sket under den nuværende regering. Hvad angår tallene, havde VK-regeringen lagt et finanslovforslag frem sidste år, hvor vi lagde op til, at der skulle bruges 827 mio. kr.

af udviklingsbistanden på flygtningemodtagelse i Danmark. Da den nuværende regering tiltrådte, lavede man et ændringsforslag til finanslovsforslaget fra sidste år, hvor man udvidede rammen for, hvor meget af udviklingsbistanden man skulle bruge i Danmark, i stedet for på at hjælpe de fattigste i verdens brændpunkter, med 147,7 mio. kr. Man tog altså 147,7 mio. kr. og flyttede dem fra de allerfattigste børn i verden og dem, der har allermost behov, til i stedet for at bruge dem til at have en udvidet flygtningemodtagelse i Danmark. Det er det samme, vi ser på finanslovsforslaget for 2013, og derfor vil jeg blot politisk høre udviklingsministeren, om det er, hvad vi kan forvente fortsætter, og om der slet ikke er grænser for, hvor meget udviklingsbistand der hos regeringen skal finansieres og bruges i Danmark i stedet for i udviklingslande.

Kl. 14:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:07

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Det er jo helt rigtigt, at udgifterne til flygtningemodtagelse stiger, afhængig af hvor mange flygtninge der ankommer og hvordan deres forhold er i Danmark. Den stigning, der var tale om, var jo en stigning, der kom sig af, at vi ønskede at sikre, at flygtningene kunne bo og arbejde uden for de centre, hvor de jo ellers har opholdt sig, og det er en investering i et mere værdigt liv for flygtningene. Det indebærer helt sikkert en stigning, og den stigning blegner jo lidt i forhold til den stigning, man f.eks. så fra 2009 til 2010, hvor udgifterne til flygtningemodtagelse, altså under den tidligere regering, steg fra omkring til 470 mio. kr. helt op til 838 mio. kr. – en meget markant stigning! Vi har investeret i – og ja, det står vi ved – at flygtningene får et mere værdigt liv, og det har kostet. Vi håber, at der i frem-skrivningen for næste års finanslov vil være tale om et fald i flygtningeudgifterne, og vi har som sagt skabt disciplin i, hvordan vi anvender den fattigdomsorienterede og den globale ramme, og det er et meget vigtigt skridt, der peger fremad.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til udviklingsministeren.

Vi har afsluttet dagsordenens punkt 2, og vi går videre til de oversendte spørgsmål til ministrene.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:08

Formanden:

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 2

1) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener statsministeren, at det vil fremme danske interesser, hvis det bliver en dansker, som overtager posten som formand for Europa-Kommissionen i 2014, sådan som statsministeren i den internationale presse for nylig er blevet vurderet til at have en mulighed for?

Formanden:

Værsø til hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:08

Jacob Jensen (V):

Tak. Ifølge proceduren skal jeg jo starte med at læse spørgsmålet op, og det vil jeg gøre. Det lyder som følger:

Mener statsministeren, at det vil fremme danske interesser, hvis det bliver en dansker, som overtager posten som formand for Europa-Kommissionen i 2014, sådan som statsministeren i den internationale presse for nylig er blevet vurderet til at have en mulighed for?

Kl. 14:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er jo en del spekulationer i det spørgsmål, og jeg opfatter det egentlig som et hypotetisk spørgsmål, som jeg ikke finder anledning til at svare på.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:09

Jacob Jensen (V):

Det forekom mig jo nok, men jeg vil da sige det sådan, at statsministeren jo i givet fald ikke behøver vælge mellem sin egen EU-karriere og hensynet til den danske regering, for jeg vil gå ud fra, at det så fortsat vil være en socialdemokrat, der vil være statsminister. Det kunne jo være en beskæftigelsesminister eller en finansminister, der har ambitioner. Så hvis det nu tjener Danmarks interesser bedst, kunne det så alligevel ikke få statsministeren til at overveje den mulighed?

Kl. 14:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg talte mindst tre hvis'er i den sætning, der kom her fra hr. Jacob Jensen, og jeg skal igen sige, at jeg opfatter det som et hypotetisk spørgsmål, som jeg ikke kan se nogen grund til at gå ind i.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:10

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg har selvfølgelig fuld forståelse for, at statsministeren svarer, som statsministeren gør. Det ligger i øvrigt fuldstændig i tråd med, hvad tidligere danske statsministre har svaret på et tilsvarende spørgsmål i en tidligere situation. Men hånden på hjertet: Man kan vel ikke blive andet end en lille smule smigret over at blive nævnt i en så anerkendende sammenhæng? Jeg mener, at det jo må være bedre at være med på listen end ikke at være med på listen.

Kl. 14:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:10

Kl. 14:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er ikke sikker på, at jeg forstår spørgsmålet længere. Jeg ved ikke, hvilken liste der refereres til. Jeg opfatter det som hypotetiske spørgsmål, der rejses her, og jeg synes egentlig ikke, det giver mig anledning til at svare på dem, netop fordi det er hypotetiske spørgsmål.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:10

Jacob Jensen (V):

Men lad mig så spørge på en lidt anden måde: Med det kendskab, som statsministeren har til EU-samarbejdet, både fra tiden som europaparlamentariker og senest fra tiden, hvor Danmark var formandsland, vil det så være statsministerens vurdering, at det faktisk kunne fremme det brede EU-samarbejde, hvis det kunne blive en kandidat fra et ikkeeuroland, altså eksempelvis Danmark, som kunne stå i spidsen for Europa-Kommissionen efter 2014?

Altså, vi har jo set de meget, meget store udfordringer, som EU-samarbejdet har i øjeblikket, og der kan måske være den frygt hos os, der tilhører EU-positiv-fløjen, at EU kan brække over. Kunne det så ikke være en fordel, hvis man kunne samles om en kandidat fra et ikkeeuroland, som dermed eventuelt måtte kunne samle bredere?

Kl. 14:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

[Lydudfald] ... i hr. Jacob Jensens spørgsmål. Det er hypotetiske spørgsmål, der stilles her, og jeg kan ikke se nogen grund til, at vi skal bruge tid på hypotetiske spørgsmål. Lad os holde os til virkeligheden, der befinder jeg mig i hvert fald bedst.

Kl. 14:11

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 9

2) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvornår blev statsministeren klar over, at man ikke skal sikkerhedsgodkendes for at blive minister?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:12

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvornår blev statsministeren klar over, at man ikke skal sikkerhedsgodkendes for at blive minister?

Kl. 14:12

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu er det jo en sag, som hr. Peter Skaarup og jeg har drøftet før, for vi har haft et samråd om det, og jeg har netop for nylig i et åbent samråd, som alle havde mulighed for at følge, orienteret om den generelle procedure i forbindelse med det såkaldte sikkerhedstjek af mulige ministeremner.

Det, jeg også gav udtryk for på det samråd, var jo, at det følger af grundlovens § 14, at det er statsministeren, der indstiller til regenten, hvem der skal udnævnes som minister. Statsministerens kompetence til at udnævne ministre er altså en kompetence, som udspringer direkte af grundloven, og den udvælgelsesprocedure – altså det, at det udspringer direkte af grundloven – indebærer bl.a., at der ikke gennemføres en sikkerhedsgodkendelse af ministeremner. Det er altså ikke en betingelse for at blive udnævnt til minister, at den pågældende person er blevet sikkerhedsgodkendt, og der skal ikke være nogen tvivl om, at vi jo egentlig alle sammen bør være klar over de grundlovsmæssige rammer. Jeg var i hvert fald klar over det, ligesom embedsmændene i Statsministeriet selvfølgelig var klar over, at det var de grundlovsmæssige rammer – det siger sig selv – der også gjaldt i forbindelse med den seneste regeringsdannelse.

Derfor er svaret selvfølgelig, at hverken jeg eller de embedsmænd, som jeg omgiver mig med, på noget tidspunkt har været i tvivl om, at ministeremner ikke skal sikkerhedsgodkendes.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:13

Peter Skaarup (DF):

Hvis det nu forholder sig, som statsministeren siger, og det skal man jo nok tro på, nemlig at statsministeren hele tiden har været klar over, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes, kan statsministeren så bekræfte, at statsministeren jo selv har brugt udtrykket sikkerhedsgodkendelse om den procedure, som hr. Henrik Sass Larsen altså ifølge statsministerens eget udsagn ikke kunne bestå? Det var det udtryk, der blev brugt af statsministeren, da sagen opstod – det kan man jo ikke komme uden om.

I TV 2 den 29. september, dvs. dagen efter, at der var nogle meget omtalte møder med hr. Henrik Sass Larsen i Statsministeriet, udtalte statsministeren følgende:

»Jeg har talt med Henrik Sass i morges, hvor han fortalte mig, at han ikke længere står til rådighed som minister i en kommende regering, netop på den her baggrund at han ikke kan blive sikkerhedsgodkendt.«

Jeg synes, at det gode at sige her, dels af hensyn til at folk også skal have en vis form for retssikkerhed i forbindelse med sådan nogle sager, dels også fordi statsministeren både udadtil, når statsministeren udtaler sig, og over for Folketinget skal give de rigtige oplysninger på de rigtige tidspunkter, er, at det da virker mærkeligt, at statsministeren på den ene side er så skråsikker på, at man ikke skal sikkerhedsgodkendes som minister, mens hun altså på den anden side alligevel bruger det selv samme udtryk i medierne om, at det kunne hr. Henrik Sass Larsen ikke blive, og derfor kunne han ikke blive minister.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det afgørende for mig på daværende tidspunkt i forbindelse med udtalelsen foran Crown Plaza var at oplyse offentligheden om, at hr. Henrik Sass Larsen ikke længere var en del af ministerholdet i den kommende regering.

Jeg har ikke på noget tidspunkt været i tvivl om, at ministeremner ikke skal sikkerhedsgodkendes, det fremgår jo også af grundlovens paragraffer, og det regner jeg egentlig også med at alle i Folketinget, inklusive hr. Peter Skaarup, er bekendt med er sådan, for det er det, der fremgår af grundloven.

Det, der er fast praksis i forbindelse med ministeremner, som kan komme på tale i forbindelse med regeringsdannelsen, og det har jeg også forklaret mange gange, er, at man gennemfører et såkaldt sikkerhedstjek. Og det sikkerhedstjek består simpelt hen i, at PET på Statsministeriets foranledning foretager en registermæssig undersøgelse af, hvilke eksisterende optegnelser der er på en given person. Når det er tilendebragt, kan Statsministeriet så underrette den, der skal være statsminister, om de oplysninger, og vedkommende kan så bruge de oplysninger, hvis det findes relevant.

Det er sådan, det er. Men jeg tror ikke, at der er nogen, der på noget tidspunkt har troet, at der skulle en sikkerhedsgodkendelse til for at blive minister.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:17

Peter Skaarup (DF):

Jo, det er der nok nogle der har troet, for statsministeren sagde selv i TV 2 Nyhederne den 29. september 2011, at hr. Henrik Sass Larsen ikke kunne blive minister, fordi han ikke kunne blive sikkerhedsgodkendt. Det var det, statsministeren sagde. (*Statsministeren ryster på hovedet*). Jamen man kan selvfølgelig godt ryste på hovedet over det, men det findes på bånd.

Statsministeren siger selvfølgelig mange ting og giver mange interview, men tænker sig vel også om, inden hun udtaler sig om vigtige spørgsmål. Hun bliver spurgt om alt mellem himmel og jord, men ikke mindst det her er jo ekstremt vigtigt, og her er det vigtigt at være præcis. Og det var statsministeren så mildest talt ikke den 29. september. Der må jeg så spørge: Er det sådan, at statsministeren vil trække den udtalelse tilbage? For den var jo meget misvisende, kan man roligt sige.

Noget andet, der er meget misvisende, er, at der fra folketingsmedlemmers side er blevet spurgt rigtig mange gange til den her sag, og der er ikke rigtig kommet noget svar. Det svar, der hele tiden er kommet, er, at man ikke rigtig har nogen kommentarer, og man har under ingen omstændigheder rettet den misforståelse, som statsministeren forsøgte at rette på samrådet forleden dag, nemlig den, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes. Så vil statsministeren beklage den fortalelse, eller hvad det var?

Kl. 14:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil først og fremmest sige, at hvis jeg skulle rette alle de ting, som bliver sagt, og som er forkerte, i pressen eller andre steder, ville jeg få rigtig travlt, så nej, det kan man ikke regne med at jeg gør hver gang.

Når jeg følte anledning til at uddybe den generelle procedure om de såkaldte sikkerhedstjek, var det, fordi der var ved at opstå mange misforståelser. En af misforståelserne var, at det var PET, der kunne bestemme, hvem der skulle være minister. Og der følte jeg anledning til at henlede vores alle sammens opmærksomhed på grundloven, hvori der står, at det er statsministeren, som bestemmer, hvem der skal være minister. Det er sådan set det, der er kernen i den her sag, og som jeg nu har følt anledning til at præcisere.

Man kan også se rigtig mange gange, også i forbindelse med de diskussioner, vi har haft i Folketinget, at jeg benytter begrebet sikkerhedstjek. Jeg har været tøvende med hensyn til at gå ind i hele det her, for der er ikke tradition i Danmark for at gå ind i den her diskussion om sikkerhedstjek. Men jeg følte anledning til at præcisere nogle ting, fordi der efterhånden var opstået en del misforståelser om det her med sikkerhedstjek og sikkerhedsgodkendelser.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:19

Peter Skaarup (DF):

Det er da også meget prisværdigt, at statsministeren så har rettet den misforståelse her 1 år efter, at statsministeren selv har gjort rigtig meget for at overbevise os alle sammen om, at det faktisk var sådan, at en minister skulle sikkerhedsgodkendes, ved netop at sige det i TV 2 Nyhederne.

Ydermere synes jeg synes også, at det er kritisabelt, at statsministeren 19 gange – Ekstra Bladet har talt det op – har svaret på spørgsmål om de her ting og på intet tidspunkt har fortalt Folketinget, at det netop ikke var sådan, at ministre skulle sikkerhedsgodkendes. Selv om der blev spurgt til nøjagtig de her ting, har statsministeren på intet tidspunkt ønsket at rette den misforståelse, som der jo efter statsministerens opfattelse også var i mange af de spørgsmål, der blev stillet i Folketinget.

Vi må overveje, hvordan vi griber sådan en sag an, men det er da i hvert fald en begyndelse, eller det kunne være en begyndelse, hvis statsministeren i den her sag, som har været så omdiskuteret, og som vi har haft så mange spørgsmål om – samråd har vi også haft om den – kunne sige til Folketinget i dag: Jamen jeg trækker da selvfølgelig den udtalelse tilbage, som jeg kom med for 1 år siden, nemlig at hr. Henrik Sass Larsen ikke kunne blive minister, fordi han ikke kunne sikkerhedsgodkendes. For det er jo det, der er sandheden.

Han kunne godt være blevet minister, for han skal jo netop ikke sikkerhedsgodkendes, så kan statsministeren ikke bekræfte, at den udtalelse bør trækkes tilbage?

Kl. 14:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har efterhånden haft rigtig mange debatter om det her. Hvis man går tilbage, tror jeg, at man vil se, at jeg bruger udtrykket sikkerhedstjek rigtig mange gange. Nogle gange har jeg, bl.a. fordi spørgeren har spurgt om en sikkerhedsgodkendelse, også brugt udtrykket sikkerhedsgodkendelse, mest i en refererende form. Men hvis man går tilbage til de her debatter, kan alle jo se, at det er udtrykket sikkerhedstjek, der bliver anvendt.

Jeg synes egentlig, at det ligger ganske klart, selvfølgelig også som en følge af grundlovens bestemmelser, at det er statsministeren, som vurderer, hvem der skal være ministre. Det er hendes personlige politiske overvejelser, der ligger til grund for, hvem der bliver udpeget til ministre. Der er ikke så meget andet i det.

Vi kan jo alle sammen læse grundloven og har forhåbentlig også gjort det. Og det er der, statsministerens mulighed for at udpege ministre efter hendes personlige politiske overvejelser fremgår meget tydeligt.

Kl. 14:22

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Jan E. Jørgensen, værsgo.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 11

3) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Er der allerede en procedure i Statsministeriet i dag, eller påtænker man at indføre en procedure, hvorefter personer, der måtte have haft en forventning om at være blevet udpeget til minister, eller som rent faktisk er blevet udpeget, ved at henvende sig til Statsministeriet kan få oplyst, om der er foretaget et såkaldt sikkerhedstjek af vedkommende, og i fald der er, hvilke oplysninger der fremgik af dette sikkerhedstjek?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:22

Jan E. Jørgensen (V):

Er der allerede en procedure i Statsministeriet i dag, eller påtænker man at indføre en procedure, hvorefter personer, der måtte have haft en forventning om at være blevet udpeget til minister, eller som rent faktisk er blevet udpeget, ved at henvende sig til Statsministeriet kan få oplyst, om der er foretaget et såkaldt sikkerhedstjek af vedkommende, og i fald der er, hvilke oplysninger der fremgik af dette sikkerhedstjek?

Kl. 14:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Jan E. Jørgensen har også stillet det her spørgsmål skriftligt, og jeg har også svaret på det. Det gjorde jeg i mandags, og jeg skal gerne gentage, hvad jeg har svaret.

Svaret er: Nej, det er der ikke.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:23

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg havde nu altså kun stillet spørgsmålet til mundtlig besvarelse, men har noteret mig, at jeg også har fået et skriftligt svar. Det var et forholdsvis kortfattet svar, for statsministerens svar var: nej. Og så et punktum.

Derfor er jeg da selvfølgelig glad for, at statsministeren i dag svarer mange gange mere udførligt, end der blev svaret forleden.

Jeg skal bare forstå det rigtigt. Når der ikke er en procedure i Statsministeriet og heller ikke har været en procedure og man heller ikke påtænker at indføre en sådan procedure, så må jeg gå ud fra, at når hr. Henrik Sass Larsen fik besked om, at der var foretaget et sådant sikkerhedstjek af Politiets Efterretningstjeneste, og han også fik at vide, hvad der stod i sikkerhedstjekket, og oven i købet også fik udleveret sikkerhedstjekket, dog i første omgang med pålæg om ikke

at offentliggøre sikkerhedstjekket, har det jo været i strid med de procedurer, der var i Statsministeriet. Med andre ord: Statsministeren har i strid med Statsministeriets egne procedurer valgt at gøre hr. Henrik Sass Larsen opmærksom på, at der er foretaget et sikkerhedstjek, og hvad der stod i sikkerhedstjekket. Og det er sådan set ikke en service, man har tænkt sig at andre skal have mulighed for at få. Det er en service, der åbenbart kun skal gælde hr. Henrik Sass Larsen.

Er det sådan, jeg skal forstå statsministerens svar?

Kl. 14:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har efterhånden mange gange sagt, at jeg ikke kunne gå ind i den konkrete sag. Men det, der bliver spurgt om, er, om der skal være en procedure for, om man kan få at vide, hvorfor man ikke bliver minister. Så tror jeg, at jeg og kommende statsministre kunne få rigtig travlt, for man har altså ikke ret til at blive minister, og man har heller ikke ret til at få at vide, hvorfor man i givet fald ikke bliver minister. Altså, sådan er det i Danmark. Jeg tænker, at der i det her Folketing er mange, der godt kunne tænke sig at blive ministre, men der er ingen af dem, der egentlig har ret til at få at vide, hverken hvorfor de bliver ministre, eller hvorfor de i givet fald ikke bliver ministre.

Så nej, det har vi ikke tænkt os at indføre en procedure for.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:25

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er med på, at man ikke har ret til at blive minister. Forleden var der samrådet, som jeg i øvrigt godt vil takke for, for jeg synes, at det var et godt samråd, og jeg synes, det var rart, at statsministeren efter et år – men bedre sent end aldrig – lukkede lidt op for posen. Men på det samråd fik jeg jo også at vide, at jeg ikke skulle forvente at blive minister, i hvert fald ikke i den nuværende statsministers regering. Selv om jeg formentlig godt kunne klare mig igennem et sikkerhedstjek, var der andre grunde, der gjorde, at statsministeren mente, at jeg var uegnet. Og det er helt fair.

Men sådan nogle begreber som ligebehandlingsprincippet, altså at folk skal behandles lige, gælder det ikke for ministre? For nu har man altså i hvert fald indført den mulighed, at en Henrik Sass Larsen fik at vide, at der var foretaget et sikkerhedstjek, og han fik også at vide, hvad der stod i sikkerhedstjekket. Men andre har altså ikke automatisk samme ret. Strider det efter statsministerens opfattelse imod det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip?

Kl. 14:26

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nej, det gør det ikke, for det er statsministeren og den kommende statsminister, der til enhver tid kan bestemme, hvilke møder der skal holdes eller ikke skal holdes, og hvem de møder skal holdes med. Det er alt sammen en del af den proces, der kan være, før en minister bliver udnævnt. Så det synes jeg egentlig ikke det gør.

Jeg synes jo, at det, der er vigtigt i den her sammenhæng, er, at der ikke er nogen, der har ret til at blive minister. Der kan ikke være tale om et justitsmord, som det er blevet nævnt, i de her sager, hvis

man ikke bliver minister. Der er sådan set heller ikke nogen, der har ret til at få at vide, hvorfor de i givet fald ikke bliver minister.

Hr. Jan E. Jørgensen har jo ret i, at han nok ikke skal regne med at blive minister i min regering. Men selv, hvis han så skulle blive overbevist socialdemokrat på et eller andet tidspunkt, har han stadig væk ikke ret til at få at vide, hvorfor han så i givet fald ikke bliver minister. Det er jo sådan, det er. Men enhver kan jo søge aktindsigt efter persondataloven eller søge andre oplysninger om sig selv. Men det må være statsministeren, der har ret til at bestemme, hvilke møder der skal holdes eller ikke skal holdes.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:27

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg forstår det sådan, at man har gjort meget ud af, at procedurerne er blevet fulgt i forhold til regeringsdannelsen. Men der er så i hvert fald en procedure, som ikke er blevet fulgt, i forbindelse med at hr. Sass Larsen altså har fået de her oplysninger. Det er ikke noget, man normalt kan forvente, men det fik hr. Sass Larsen så. Det er så fint nok for ham. Det er jo heller ikke, fordi jeg står og påstår, at Danmark var blevet et bedre sted, hvis hr. Sass Larsen var blevet minister, det skal jeg ingeniunde påstå, men når vi nu taler justitsmord, så synes jeg da egentlig, at der kunne være noget meget fair og rimeligt i, at man blev gjort bekendt med de oplysninger, som PET lå inde med. For det kunne jo være, at det var forkert. Det kunne jo være, at der var en fuldstændig legitim grund til, at man havde mødtes med en rocker, eller hvad det nu måtte være. På samrådet nævnte jeg selv, at min datter har gået i børnehaven med Brian Sandbergs søn, og derfor har vi da talt sammen nogle gange. Det har så ikke været om noget særlig voldsomt. Det har været om forholdene i børnehaven. Altså, det kunne jo være, at der stod noget i det her sikkerhedstjek, som man ville have mulighed for at kommentere, altså sådan en eller anden form for partshøringsmulighed.

Vil statsministeren overveje, om der kunne være et behov for en eventuel ændring fremover, så man i hvert fald kunne få mulighed for at korrigere, hvis der var forkerte oplysninger?

Kl. 14:28

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nej, jeg mener ikke, at der er behov for en ændring. Jeg mener sådan set, at vi har et udmærket system. Og så skal jeg igen sige, at jeg jo ikke kan forhindre nogen i at søge indsigt efter persondataloven, hvad angår oplysninger om dem selv. Det står frit for enhver at gøre det. Men jeg synes ikke, at der er nogen grund til overhovedet at ændre på procedurerne for det såkaldte sikkerhedstjek.

Kl. 14:29

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 6

4) Til statsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Vil statsministeren oplyse, hvorfor hun ikke før nu har fundet anledning til at klargøre over for Folketinget, at en manglende sikkerheds-

godkendelse ikke var grund til, at hr. Henrik Sass-Larsen ikke blev minister?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:29

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Vil statsministeren oplyse, hvorfor hun ikke før nu har fundet anledning til at klargøre over for Folketinget, at en manglende sikkerhedsgodkendelse ikke var grund til, at hr. Henrik Sass Larsen ikke blev minister?

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at det egentlig kommer bag på mig, at hr. Karsten Lauritzen og så mange andre folketingsmedlemmer tror, at ministeremner alene kan udnævnes, hvis de er blevet sikkerhedsgodkendt. Jeg har haft lejlighed til at redegøre for det og skal gerne gøre det igen:

Det er altså en direkte følge af grundloven, af grundlovens § 14, der siger, at ministeremner ikke skal sikkerhedsgodkendes. Hvorfor? Jamen det er, fordi det følger af grundloven, at det er statsministeren, der, naturligvis sammen med regenten, beslutter, hvem der skal eller ikke skal udnævnes til minister. Og det følger altså derfor deraf, at det ikke kan være en betingelse for at blive udnævnt til minister, at der er gennemført en sikkerhedsgodkendelse.

Som jeg også har sagt, har vi en procedure med, at før en person kan blive minister, gennemføres der på Statsministeriets foranledning et såkaldt sikkerhedstjek af ministeremner. Det består simpelt hen i, at man laver en registermæssig optegnelse over, hvad der kan være af oplysninger om en person.

Derefter er det statsministeren, der bestemmer, hvor meget betydning disse oplysninger skal tillægges, og det er statsministeren, der bestemmer, hvem der skal eller ikke skal være minister.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:31

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det svar har statsministeren også givet i det samråd, der var forrige mandag, og det blev der også henvist til i besvarelsen af det forrige spørgsmål. Der sagde statsministeren det, som hun også har sagt i dag i svaret til hr. Peter Skaarup, tror jeg det var, nemlig at hun var klar over de grundlovsmæssige rammer, der gjaldt for udpegelse af ministre, ligesom hun henviste til, at det for embedsværket var det samme.

Så er det jo bare mærkeligt, at statsministeren ikke svarer Folketinget, når folketingsmedlemmer i en eller anden vildfarelse spørger om sikkerhedsgodkendelse, at det er forkert, der er ikke tale om nogen sikkerhedsgodkendelse, der er tale om et sikkerhedstjek.

Hvis man læser Ekstra Bladet i dag, kan man se, at statsministeren i hvert fald ifølge Ekstra Bladet fik op til 19 chancer for at rette op på den misforståelse. Det var nogle chancer, som statsministeren ikke benyttede sig af.

Man må, som hr. Peter Skaarup også var inde på, sige, at det svar, som statsministeren gav ude foran Crowne Plaza, hvor statsministeren jo selv brugte ordet sikkerhedsgodkendelse, vel tilsyneladende er med til at fastholde nogle mennesker i den vildfarelse, at man skal sikkerhedsgodkendes. Der må man så bare undre sig en

smule over, hvorfor statsministeren venter så lang tid med at korrigere det over for Folketinget og i øvrigt over for en større offentlighed.

Jeg tror desværre, vil jeg sige til statsministeren, at statsministerens langsommelighed med at gøre det klart har bidraget til, at der er nogle, der har fået det indtryk, at Politiets Efterretningstjeneste har indflydelse på, hvem der bliver minister. Men det har de selvfølgelig ikke, og det skal de heller ikke have.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Man kan også undre sig over, at der sidder så mange i Folketinget, som jo alle sammen har læst grundloven – går jeg ud fra – som i så lang tid kan tro, at der skal en sikkerhedsgodkendelse til for at blive minister, når der i grundloven står, at det er statsministeren alene, der udpeger ministre, naturligvis sammen med regenten.

Jeg er nødt til at sige, at vi har diskuteret det her rigtig mange gange i flere samråd og også her i Folketingssalen, hvor jeg rigtig mange gange har anvendt udtrykket sikkerhedstjek. Jeg har også mange gange sagt, at jeg ikke ville kommentere den procedure, der er for det her såkaldte sikkerhedstjek, fordi der ikke har været tradition for det i Danmark.

Nu er der så opstået så mange misforståelser i det seneste år, at jeg har følt anledning til at præcisere det her, bl.a. fordi der var opstået det indtryk, at PET kan være med til at udnævne, hvem der er ministre i dette land.

Sådan forholder det sig ikke.

Jeg mener ikke, at den misforståelse skulle have lov til at stå derude. Derfor har jeg mod sædvane og mod, hvad tidligere statsministre har gjort, valgt at gå lidt dybere ned i proceduren omkring det her såkaldte sikkerhedstjek. Jeg har gjort det, fordi der var opstået for mange misforståelser.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:34

Karsten Lauritzen (V):

Det skal statsministeren da have tak for. Det ville dog, tror jeg, være rart og være noget, der ville glæde mange folketingsmedlemmer – jeg tror egentlig også, at det gælder statsministerens egen gruppeformand i Socialdemokratiet – hvis man fik skabt yderligere klarhed omkring det her. For der er jo stadig væk en lang række uafklarede spørgsmål, som statsministeren nægter at gå ind i, fordi statsministeren ikke vil forholde sig til den konkrete sag.

Jeg vil så spørge statsministeren, om statsministeren ikke anerkender at have et vist medansvar for, at der kan være nogle, der har fået den opfattelse, at man skulle sikkerhedsgodkendes, qua at statsministeren 19 gange har forsømt muligheden for at informere Folketinget om, at der ikke er tale om en sikkerhedsgodkendelse, men om et sikkerhedstjek. Statsministeren kunne jo bare have brugt den forklaring, som statsministeren har brugt her og er kommet med i et åbent samråd i sidste uge.

Mener statsministeren ikke også, at der kan være nogle, der kan have fået det indtryk, at man skal sikkerhedsgodkendes, når statsministeren selv ude foran Crowne Plaza brugte ordet sikkerhedsgodkendelse og netop ikke brugte ordet sikkerhedstjek? Det var den 29. september, vil jeg sige til statsministeren.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at de fleste, der har fulgt den her debat, ved at se tilbage vil kunne se, at jeg har brugt ordet sikkerhedstjek rigtig mange gange. Jeg tror ikke, at ordet sikkerhedstjek er blevet brugt så mange gange i den her Folketingssal, som det er blevet brugt i det sidste års tid.

Jeg tager det som en given ting, at folketingsmedlemmerne, ligesom jeg selv, selvfølgelig hele tiden har vidst, at det er statsministeren, der træffer beslutningen om, hvem der skal eller ikke skal være minister, for det står i grundloven. Så det tager jeg egentlig som en given ting.

Jeg vil godt tilføje, hvad jeg har sagt tidligere, at hvis jeg, hver gang der bliver sagt noget forkert eller skrevet noget forkert i aviserne, skulle gå ud og dementere det, så ville jeg få rigtig travlt. Så jeg har valgt at svare på de spørgsmål, der har været stillet i Folketingssalen.

Jeg har nogle gange brugt ordet sikkerhedsgodkendelse, mest i refererende reform, fordi det er den måde, spørgsmålet er blevet formuleret på, men de fleste gange har jeg brugt ordet sikkerhedstjek.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:36

Karsten Lauritzen (V):

Se, jeg forstår det, statsministeren siger, sådan, at statsministeren enten anerkender, at statsministeren måske godt kunne have gjort noget mere, eller at der ikke er en plet at sætte på statsministeren i den her sag. Hvis man nu som ganske almindelig borger sad og så TV 2 News – jeg tror også, det blev sendt i TV 2 Nyhederne – den 29. september sidste år, ville man kunne have hørt, at statsministeren sagde:

»Jeg har talt med Henrik Sass i morges, hvor han fortalte mig, at han ikke længere står til rådighed som minister i en kommende regering, netop på den her baggrund at han ikke kan blive sikkerhedsgodkendt.«

Det er det ord, statsministeren bruger. Og det er da mærkeligt, at statsministeren ikke straks efter går ud og retter det. Det er også mærkeligt, at statsministeren forsømmer – 19 gange ifølge Ekstra Bladet – at oplyse Folketinget om det.

Hvis vi skal have et godt parlamentarisk samarbejde, må statsministeren vel anerkende, at statsministeren i hvert fald over for Folketinget har ansvaret for at svare ikke blot sandfærdigt, men også fyldestgørende og oplysende på folketingsspørgsmål. I stedet har hun holdt Folketinget og offentligheden hen i uvidenhed.

Jeg må indrømme, at det er mit indtryk, at statsministeren desværre har gjort det i den her sag.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror ikke, at der er nogen, der på noget tidspunkt har været tvivl om, at der ikke skulle en sikkerhedsgodkendelse til. For det fremgår jo af grundlovens § 14, at det er statsministeren, der har ansvaret for sammen med regenten at beslutte, hvem der skal udnævnes til minister.

Det er egentlig ikke alting, der omfattes af grundloven, men lige præcis det her er klart beskrevet i grundloven.

Kl. 14:39

Det, man også kan undre sig over, er, at der er så mange folketingspolitikere, der har troet, at der skulle en sikkerhedsgodkendelse til, og som måske har troet, at PET var dem, der skulle udnævne ministre.

Det er og bliver den siddende statsminister, som har ansvaret for at udnævne ministre.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er sluttet.

Den næste spørger er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 17

5) Til statsministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Kan statsministeren i forlængelse af sine udtalelser på Socialdemokraternes kongres, hvor hun nævnte, at de borgerlige uden at blinke siger, at de får lyst til at brække sig over, at der findes fattige, og at de siger, at det er ynkeligt, at en arbejdsløs synes, at det er lidt svært at skulle flytte fra den ene ende af landet til den anden for at få et job, samt at de begynder at udtale sig om, hvor mange børn en kontanthjælpsmodtager må få, oplyse, hvilke borgerlige politikere der har forfægtet disse synspunkter?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen, værsgo.

Kl. 14:38

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Kan statsministeren i forlængelse af sine udtalelser på Socialdemokraternes kongres, hvor hun nævnte, at de borgerlige uden at blinke siger, at de får lyst til at brække sig over, at der findes fattige, og at de siger, at det er ynkeligt, at en arbejdsløs synes, at det er lidt svært at skulle flytte fra den ene ende af landet til den anden for at få et job, samt at de begynder at udtale sig om, hvor mange børn en kontanthjælpsmodtager må få, oplyse, hvilke borgerlige politikere der har forfægtet disse synspunkter?

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

I min tale på den socialdemokratiske kongres satte jeg fokus på et forhold, som har optaget rigtig mange Socialdemokrater, og det er, at der er nogle borgerlige politikere, som er begyndt at omtale udsatte mennesker og ledige på, hvad jeg vil beskrive som en ny måde.

Det nye, borgerlige syn på de ledige synes bl.a. at være, at man ikke har brug for fællesskabets hjælp, hvis man ikke bliver møt hver dag, at ledige er slappe, og at ledige ikke skal have de samme rettigheder som os, som er så heldige at have et arbejde.

Jeg fremhævede i min tale på Socialdemokraternes kongres, at det er der en række eksempler på. Det er jo, fordi jeg synes, at der er tale om et nybrud i den måde, som vi taler om andre mennesker på, som fortjener at blive debatteret, og som vi Socialdemokrater gerne vil sige stop til.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Her begår statsministeren samme fejl, som hun begik på Socialdemokraternes kongres. Hun henfører det jo til noget, som ikke er blevet sagt. Der er jo ikke nogen, der har sagt, at de brækker sig over fattige. Der er jo ikke nogen, der har udtalt sig om, hvor mange børn kontanthjælpsmodtagere må få. Der er jo ikke nogen, der har sagt, at det er ynkeligt, at det kan være svært at flytte til den anden ende af landet. Det er der jo ikke nogen borgerlige politikere, der har sagt. Jeg har ikke sagt det.

Jeg har sagt, at jeg var træt af venstrefløjens retorik – og jeg vil da også godt sige, at jeg brækkede mig over den – når det handlede om den her fuldstændig ukritiske brug af ordet fattigdom. Men der er jo ikke nogen, der har sagt de ting, som statsministeren henviser til.

Det vil altså sige, at man bevidst fordrejer det, som andre politiske modstandere siger. Hvad er det for en debat, vi får i landet, når man på den måde demoniserer sine politiske modstandere og tager dem til indtægt for synspunkter og ting, som de slet ikke har sagt eller mener?

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu skal jeg indrømme, at jeg ikke selv har tid til at følge med i hr. Joachim B. Olsens ytringer på de sociale medier, men det er der til gengæld nogle medier, der har tid til, og de holdt lidt øje med tonen hos nogle borgerlige politikere.

Hvis man kigger på medierne, fremgik det af dem, hvordan hr. Joachim B. Olsen i oktober sidste år havde berettet om sit – hvordan skal jeg beskrive det? – voldsomme fysiske ubehag ved, at en politiker fra et af regeringspartierne foreslog, at der skulle sikres ekstra midler til julehjælp. Vi taler altså om julehjælp til børnefamilier, der har vanskeligt ved selv at finansiere deres jul, så de kan få lidt ekstra god mad og give lidt gaver til børnene.

Man må således forstå, at hr. Joachim B. Olsen ikke mener, at man kan tale om fattige i Danmark, når der samtidig er millioner af mennesker i verden, der sulter. Sådan må man forstå hr. Joachim B. Olsen.

Jeg synes jo, det er fair nok. Det er ofte sådan, at vi er uenige om, hvor fintmasket det sociale sikkerhedsnet skal være i Danmark. Men jeg synes også, at der hidtil har været enighed om, at grænsen for, hvornår man skal have hjælp fra fællesskabet eller kan have behov for f.eks. julehjælp, ikke går ved, om man bliver møt hver dag.

På den måde synes jeg at hr. Joachim B. Olsens ytringer er udtryk for et klart nybrud med hensyn til, hvordan man taler om andre mennesker.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Joachim B. Olsen.

Kl. 14:42

Joachim B. Olsen (LA):

Men de mennesker, jeg taler om, er jo politikerne på venstrefløjen. Det, der er pointen i det her, er, at der er Socialdemokrater, at der er politikere på venstrefløjen, som tillægger os nogle synspunkter, som vi ikke har, ved f.eks. at sige, at vi brækker os over fattige, hvilket vi aldrig nogen sinde har sagt.

Jeg har anklaget venstrefløjen for en fuldstændig ukritisk brug af ordet fattigdom – en kritik, som jeg kan konstatere at rigtig mange

vælgere er enige i, og en kritik, som jeg endda konstaterer at regeringen på en eller anden måde har taget til sig.

Jeg kan i hvert fald konstatere, at statsministerens skatteminister, hr. Thor Møger Pedersen, specifikt har nævnt Carinadebatten i en kronik, hvor han forberedte befolkningen på, hvad en eventuel skattereform skulle indeholde, og hvad dens pointe var, altså hvad den skulle modvirke, nemlig det her med, at det for nogle mennesker ikke kunne betale sig at gå på arbejde.

Det er det, der er pointen. Det er den politiske debat, hvor man dæmoniserer sine politiske modstandere ved at tillægge dem meninger og holdninger, som de ikke har, ved at tillægge dem ord, som de ikke har brugt, om visse mennesker, hvorved man skaber en meget, meget kedelig debatform, som jeg synes er uværdig for en statsminister.

For det må være sådan, at når man som statsminister holder en tale, er man klar over, hvad det er, folk rent faktisk har sagt.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes jo også, at det, hr. Joachim B. Olsen egentlig har sagt, taler for sig selv. For hvis man kigger på, hvad hr. Joachim B. Olsen selv har sagt den 28. oktober 2011 – og nu citerer jeg, det vil jeg gerne understrege – siger han:

»Hvis der er mennesker i Danmark der ikke har råd til at holde jul så er det selvforskyldt!«

Hr. Joachim B. Olsen berettede i den forbindelse om sit voldsomme fysiske ubehag ved, at en politiker fra regeringspartierne foreslog, at der skulle sikres ekstra midler til julehjælp. Og vi taler altså om julehjælp til børnefamilier, som har vanskeligt ved at finansiere julen med god mad og lidt gaver til børnene.

Det, hr. Joachim B. Olsen siger, er, at hvis de ikke har råd til det, er det selvforskyldt.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 14:44

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg har ikke noget problem med at sige, at hvis en familie på kontanthjælp med to børn har et rådighedsbeløb, efter at de har betalt deres husleje, deres varme, deres el, deres daginstitution, på i gennemsnit 13.150 kr. over 1 helt år, og ud af det rådighedsbeløb ikke kan lægge 1.000 kr. til side til en juleaften, så er det ikke beløbets størrelse, der er noget galt med, så er man ikke god til at styre sin økonomi.

Jeg har *intet* problem med, at frivillige organisationer går ind og hjælper folk. Det synes jeg er fantastisk, det synes jeg er liberalt, altså at civilsamfundet går ind og tager et ansvar. Men det er ikke det samme, som at staten skal gå ind og betale de organisationer for at bruge de her penge.

Det her handler om, at man f.eks. har en socialdemokrat som Magnus Heunicke, som går ind og siger:

»Faktum er, at Liberal Alliance er et yderligtgående protestparti, der har kørt en hetz mod de arbejdsløse. Partiet behandler jo arbejdsløse som undermennesker.«

Man går altså ind og bruger et ord som undermennesker, et ord, som blev brugt af nazisterne om folk, som de gerne ville slå ihjel. Han tillægger os, at vi skulle have brugt sådan et ord. Vi har aldrig brugt sådan nogen ord. Jeg kunne aldrig drømme om at bruge sådan nogen ord.

Vil statsministeren så ikke anerkende, at så er man med til at dæmonisere sine politiske modstandere? Man forholder sig ikke til, hvad de siger. Man forholder sig ikke til en helt legitim kritik af størrelsen på de danske overførselsindkomster – en kritik, som jeg kan konstatere at regeringen har taget til sig, eftersom den har valgt at regulere overførselsindkomsterne mindre.

Det vil jeg gerne rose regeringen for at have gjort. Men man har altså på den ene side taget kritikken til sig – man har opdaget, at der er en reaktion i befolkningen, og den reaktion bruger man til at indføre nogle realpolitiske ændringer – og på den anden side går man ud og kritiserer dem, der startede kritikken, på en fuldstændig usaglig måde. Det må jeg sige at jeg ikke synes er værdigt.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Joachim B. Olsen skulle kigge på nogle af de ting, som man selv har sagt, hvis man bliver ked af noget af det, som jeg har sagt.

For mig er det faktisk grænseoverskridende at opleve, at hr. Joachim B. Olsen i en tv-udsendelse, i en tv-debat, hvor en ledig kommer ind og fortæller om sin situation, bl.a. kalder den ledige for slap og kræsen.

Det ser jeg som et eksempel på, at der fra borgerligt hold er kommet et nyt syn på de ledige. Og det er et syn, som jeg opfatter som blottet for empati, blottet for, at vi også er ansvarlige for hinanden, fordi man taler sådan om andre mennesker.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgsmålet er sluttet.

Før vi går til det næste spørgsmål, vil jeg understrege, at der er nogle taletider, som skal overholdes.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 20

6) Til statsministeren af:

Martin Geertsen (V):

Mener statsministeren i sit mundtlige svar på spørgsmål nr. S 3240 af 16. maj 2012 at efterlade det indtryk, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes, jf. åbent samråd i Retsudvalget den 24. september 2012?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:47

Martin Geertsen (V):

Spørgsmålet lyder: Mener statsministeren i sit mundtlige svar på spørgsmål nr. S 3240 af 16. maj 2012 at efterlade det indtryk, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes, jævnfør åbent samråd i Retsudvalget den 24. september 2012?

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil sige, at jeg egentlig ikke synes, at man på baggrund af den besvarelse, jeg gav hr. Martin Geertsen allerede dengang, den 16. maj, kan være i tvivl om, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes.

Hvis hr. Martin Geertsen ser besvarelsen igennem, og det har jeg så også gjort nu, så kan han se, at jeg ikke færre end seks gange an-

vender udtrykket sikkerhedstjek. F.eks. siger jeg, og det siger jeg også rigtig mange gange, at jeg ikke ønsker at kommentere den procedure, der anvendes ved sikkerhedstjek af kommende ministre. Herudover siger jeg bl.a., at det undrer mig, at Venstre ikke kan forstå, at jeg hverken kan eller vil kommentere det konkrete sikkerhedstjek af hr. Henrik Sass Larsen.

Jeg siger på intet tidspunkt, at ministeremner skal sikkerhedsgodkendes. Tværtimod bruger jeg konsekvent udtrykket sikkerhedstjek, hvad ministeremner angår. Og det undrer mig egentlig lidt, at hr. Martin Geertsen har kunnet overse det.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:49

Martin Geertsen (V):

Nu vil jeg godt tage tråden en lillebitte smule op fra hr. Peter Skaarup og hr. Karsten Lauritzen, som pegede på, at statsministeren jo 19 gange havde haft mulighed for at korrekse Folketinget og offentligheden, som angiveligt har fået den opfattelse, at der var tale om en sikkerhedsgodkendelse.

Jeg tror ikke, der er nogen, der på noget tidspunkt har betvivlet, at det er statsministeren, der udpeger regeringen, og statsministeren, der udpeger sine ministre. Det er sådan set ikke det, der er sagens kerne.

Det, der er sagens kerne, er, hvorvidt PET har foretaget en sikkerhedsgodkendelse af potentielt kommende ministre. Det er sådan set det, som det her spørgsmål i virkeligheden går på.

Lad mig bare pege på en enkelt ting, som jeg vil citere fra det svar, som statsministerens giver undertegnede den 16. maj:

»For det, der er sagens kerne – og det ved ordføreren også godt – er, at man jo ikke skal have en sikkerhedsgodkendelse og ikke bliver sikkerhedstjekket i forbindelse med at blive formand for folketingsgruppen, men der er procedurer for sikkerhedstjek i forhold til ministrene. Dem vælger jeg ikke at kommentere; det har mine forgængere heller ikke gjort; jeg vælger at fortsætte den tradition.«

Her bruger statsministeren jo selv udtrykket sikkerhedsgodkendelse uden på nogen måde at retvise mig, og hvem der ellers måtte have haft lejlighed til og lyst til at overvære vores debat.

Statsministeren bruger ikke så meget som fem ord på at korrekse mig i den opfattelse, at der skulle være tale om en sikkerhedsgodkendelse for ministre. Hvorfor er det, at statsministeren ikke gør det i det her tilfælde?

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det kommer også lidt bag på mig, at hr. Martin Geertsen ikke på daværende tidspunkt drog den konklusion, som han gør i dag, nemlig den helt klare, at det er den til enhver tid siddende statsminister, der indstiller til dronningen, hvem der skal udnævnes som ministre.

Det sagde jeg også dengang, og nu siger jeg det så igen. Men det har hele tiden været sådan, at ethvert folketingsmedlem da må vide, at det er sådan, det hænger sammen.

Som jeg også har sagt tidligere i dag, udspringer det direkte af grundloven, af grundlovens § 14, så jeg kan undre mig over, at der skulle være så mange folketingspolitikere, som i så lang tid har gået rundt og været så forvirrede, når man sådan set bare kan læse grundloven og få svaret der.

Det er rigtigt, at jeg bruger udtrykket, at man ikke skal sikkerhedsgodkendes i forhold til de to poster, men det er jo netop for at

understrege, at folketingsmedlemmer – det siger jeg også i besvarelsen – ikke bliver sikkerhedstjekket. Jeg bruger udtrykket sikkerhedstjekket.

Så jeg synes egentlig, hr. Martin Geertsen har givet svaret selv, nemlig at jeg bruger udtrykket sikkerhedstjek om potentielle ministeremner.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:52

Martin Geertsen (V):

Jo, men lad os lige tage bare et enkelt citat til fra den pågældende debat mellem statsministeren og mig den 16. maj i år. Der siger statsministeren til sidst:

»Så skal jeg minde hr. Martin Geertsen om, at tillidsposter i de enkelte folketingsgrupper ikke kræver en sikkerhedsgodkendelse – så enkelt er det.«

Det, der undrer mig, er, at statsministeren ikke bruger bare fem linjer på at rette det, som jeg tror eller ved at jeg i hvert fald selv har indlagt som underforstået – og som jeg tror en masse mennesker både i og uden for den her sal har taget som en underforståethed, i hvert fald i den her debat – nemlig at der så til gengæld var tale om sikkerhedsgodkendelser af ministre.

Vi er udmærket klar over, at statsministeren udpeger sine ministre, men hvorfor har statsministeren så ikke gjort noget mere aktivt for at kundgøre over for os, at der ikke var tale om sikkerhedsgodkendelse af ministre?

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, der er mindst tre svar til det, der siges.

For det første kan der ikke være nogen, der er i tvivl om, at jeg bruger udtrykket sikkerhedstjek rigtig mange gange. Jeg har talt det sammen til, at det ikke er færre end seks gange, jeg anvender udtrykket sikkerhedstjek.

For det andet fremgår det jo af grundloven, hvem det er, der bestemmer, hvem der skal være ministre, og det burde alle folketingsmedlemmer være klar over.

For det tredje: Hvis man nu ser på hele besvarelsen af spørgsmålet samlet, bør hr. Martin Geertsen jo ikke kunne være i tvivl om i hvert fald to ting: for det første, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes, men at de bliver sikkerhedstjekket, og for det andet, at folketingsmedlemmer hverken bliver sikkerhedsgodkendt eller sikkerhedstjekket.

Hvis man læser besvarelsen fra den dag i sin helhed, burde de to ting stå ganske klart for hr. Martin Geertsen og alle andre.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:54

Martin Geertsen (V):

Jeg må sige til statsministeren, at der jo ikke er nogen grund til at betvivle det forhold, at det er statsministeren, der udpeger sin regering og sine ministre.

Det, der stadig væk er sagens kerne her, er, at statsministeren ikke har brugt så meget som fem ord på at klargøre den misforståelse, som vi alle sammen har haft, nemlig om potentielle ministre bliver

sikkerhedsgodkendt. Jeg tror sågar, hr. Henrik Sass Larsen har haft den opfattelse – sådan er det i hvert fald fremgået af medierne.

Når selv hr. Henrik Sass Larsen ser ud, som om han har misforstået det, hvordan kan det så være, at statsministeren ikke tidligere har været inde og forsøge at klargøre over for befolkningen og for os, at der ikke var tale om en sikkerhedsgodkendelse?

Jeg er lige ved at spørge, og det kan statsministeren jo så svare på her: Synes statsministeren selv, at det her svar fra den 16. maj er tilstrækkelig fyldestgørende, eller kan man tale om, at vi bevæger os på kanterne – på kanterne siger jeg med vilje – af en form for vildledning?

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hvis man kigger på hele besvarelsen fra den 16. maj, hvor vi jo havde en fin debat – hvis man ikke tager løsrevne citater ud, men kigger på hele besvarelsen – så mener jeg ikke andet, end at hr. Martin Geertsens, og hvem der ellers har lyttet med den dag, ikke har kunnet være i tvivl om de to ting: for det første, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes, men gennemgår et sikkerhedstjek, og for det andet, at folketingsmedlemmer hverken skal sikkerhedsgodkendes eller gennemgår et sikkerhedstjek.

Det er det, der står klart, når man kigger på den besvarelse.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Martin Geertsens.

Spørgsmål 7 er udgået, så vi går til spørgsmål 8, som er stillet af hr. Peter Skaarup, ligeledes til statsministeren.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 3

7) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Vil det efter statsministerens vurdering være en fordel for det fremtidige EU-samarbejde, hvis den næste formand for Europa-Kommissionen kommer fra et ikkeeuroland, og vil det i givet fald være realistisk, at vi fra dansk side kommer med en kandidat, der kan samle tilstrækkelig opbakning, sådan som statsministeren selv for nylig i den internationale presse er blevet vurderet til at have en mulighed for?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 14:56

Spm. nr. S 10

8) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvilket mandat havde Statsministeriets departementschef i forbindelse med dennes samtale med Henrik Sass Larsen den 28. september 2011?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:56

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvilket mandat havde Statsministeriets departementschef i forbindelse med dennes samtale med Henrik Sass Larsen den 28. september 2011?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:56

Kl. 14:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Peter Skaarup og jeg har efterhånden brugt noget tid på den her sag, og derfor tror jeg heller ikke, at mit svar vil komme bag på hr. Peter Skaarup. Jeg har mange gange sagt, at jeg ikke vil kommentere det konkrete tilfælde, og så vil jeg i al stilfærdighed også sige, at det ikke vedkommer andre, hvilke samtaler jeg har haft med min departementschef under processen i forbindelse med regeringsdannelsen.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 14:57

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg jo ikke er enig med statsministeren i, at sådanne spørgsmål ikke vedkommer offentligheden, ikke mindst af den grund at der tilsyneladende er begået ufattelig mange fejl i den her sag. Statsministeren har jo selv gjort sig skyldig i nogle af dem. Det er da f.eks. mærkeligt, at statsministeren udtaler sig i strid med grundloven – det er vi jo blevet enige om i TV 2 at statsministeren gjorde – da det blev sagt, at Henrik Sass Larsen ikke kunne sikkerhedsgodkendes.

Det er også mærkeligt, at der har været 19 spørgsmål i Folketinget, hvorunder statsministeren ikke på noget tidspunkt har rettet den her misforståelse, som statsministeren selv fremkom med. Det er også mærkeligt, at Ombudsmanden måtte irettesætte to ministerier for tacklingen af den her sag, og endelig synes jeg, det er mærkeligt, at der ikke findes nogen notater på, hvad der er foregået i forbindelse med det møde, hvor Statsministeriets og Justitsministeriets departementschefer altså tilsyneladende flere gange må forklare hr. Henrik Sass Larsen, hvorfor han ikke kunne blive minister.

Det er mærkeligt, og derfor synes jeg, at det vil være helt på sin plads, når Folketinget har været inde over det, når offentligheden har været inde over det, som den har været i den her sag, at statsministeren for det første beklager, at man udtaler sig i strid med grundloven i TV 2, og selvfølgelig også for det andet fortæller, hvad det var for et mandat, som departementschefen havde, for det er kritisabelt, at det ikke er statsministeren, der selv håndterer sådan nogle ting, men lader sin departementschef lave det beskidte arbejde.

Så jeg vil godt spørge statsministeren, om statsministeren kan forklare, når statsministeren ikke vil fortælle, hvad mandatet var, hvorfor statsministeren satte departementschefen til at forklare hr. Henrik Sass Larsen, at han havde sikkerhedsanmærkninger fra PET – man må jo formode, at det var det, der var årsagen – når embedsmandsapparatet jo ikke har noget at gøre med ministerudnævnelser. Det er det, statsministeren har sagt, at det har embedsmandsapparatet ikke noget med at gøre, det er statsministeren, der afgør det. Hvorfor satte man departementschefen til at forklare de ting over for hr. Henrik Sass Larsen?

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:59

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Peter Skaarup drager mange forkerte konklusioner. Jeg vil sige det på den måde, at jeg ikke ønsker at gå ind i den konkrete sag, jeg ønsker ikke at gå ind i de samtaler, jeg har haft med min departe-

mentschef i forbindelse med regeringsdannelsen. Hr. Peter Skaarup kan desværre ikke komme helt ind i mit hoved og vide, hvad der er foregået i forbindelse med regeringsdannelsen. Sådan er det. Men jeg er nødt til at sige til hr. Peter Skaarup, at det, at jeg ikke vil gå ind i den konkrete sag, jo sådan set ikke berettiger hr. Peter Skaarup til at drage så mange forkerte konklusioner.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup. Taletiden er 1 minut.

Kl. 15:00

Peter Skaarup (DF):

Men kan statsministeren så ikke gøre os lidt klogere på, hvad der egentlig er grunden til, at der opstår så mange fejl, så mange misforståelser, ja, nogle vil endda sige vildledelser eller vildspor, som folketingsmedlemmerne bliver sat på af regeringen? Kan statsministeren ikke gøre os lidt klogere på det? Jeg nævnte det, at statsministeren åbenbart i TV 2 udtaler sig i strid med grundloven, at der har været 19 spørgsmål, hvor man ikke har svaret det, som statsministeren svarer i dag, at Ombudsmanden har irettesat to ministerier, bl.a. statsministerens eget ministerium, og at der heller ikke er nogen notater fra, hvad der er foregået på det pågældende møde. Og kan statsministeren i øvrigt fortælle Folketinget, hvordan det kan være, når der er en sag, hvor der træffes beslutninger, hvor der meddeles hr. Henrik Sass Larsen et pålæg om tavshed, at der ikke findes et notat fra ministeriet om det?

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 15:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ligesom hr. Peter Skaarup ikke kan komme ind i mit hoved, kan jeg heller ikke komme ind i hr. Peter Skaarups hoved og udtale mig om, hvorfor der opstår så mange misforståelser. Det eneste, jeg kan sige, er, at jeg ikke ønsker at gå ind i den konkrete sag. Jeg vil gerne sige noget generelt om udpegelser af ministre, og det vil ikke være nyt for hr. Peter Skaarup, og det er, at det er statsministeren, som alene bestemmer, hvem der skal være minister, i samarbejde med regenten. Det er sådan, det foregår. Det er ikke PET, det er ikke nogen andre. Det er statsministeren, der træffer de beslutninger.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 15:01

Peter Skaarup (DF):

Dagbladet Information har den 28. september talt med flere vigtige eksperter på det her område, bl.a. professor i forvaltningsret på Københavns Universitet Michael Gøtze, der siger fuldstændig utvetydigt, at tavshedsplægget, der blev pålagt hr. Henrik Sass Larsen på det møde, som er omtalt, sidste år, medfører en notatpligt fra ministeriet. Jeg ved godt, at regeringen i dag åbenbart har lavet en aftale med Venstre og Konservative om en ny offentlighedslov, der i øvrigt begrænser mulighederne for at få forskellige former for indsigt – det vender vi tilbage til ved en anden lejlighed – men i dag har vi altså en lovgivning, som en professor fortæller os ikke er blevet overholdt af statsministerens ministerium. Hvad er statsministerens kommentar til, at fremtrædende eksperter kritiserer Statsministeriets håndtering af det møde, vi har talt om her?

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 15:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu springer hr. Peter Skaarup lidt langt fra spørgsmålet, og det er også fair nok. Jeg skal bare henvise til, at det jo er et forhold, som Ombudsmanden har påpeget, og som henholdsvis Statsministeriet og Justitsministeriet har reageret på.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Peter Skaarup.

Det sidste spørgsmål til statsministeren er stillet af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 7

9) Til statsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvorfor fremhævede statsministeren umiddelbart før regeringsdannelsen, at hr. Henrik Sass Larsen ikke længere stod til rådighed som minister netop på den her baggrund, at han ikke kan blive sikkerhedsgodkendt, når statsministeren vidste, at hr. Henrik Sass Larsen overhovedet ikke skulle sikkerhedsgodkendes?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:03

Karsten Lauritzen (V):

Tak, og det spørgsmål lyder:

Hvorfor fremhævede statsministeren umiddelbart før regeringsdannelsen, at hr. Henrik Sass Larsen ikke længere stod til rådighed som minister netop på den baggrund, at han ikke kunne blive sikkerhedsgodkendt, når statsministeren vidste, at hr. Henrik Sass Larsen overhovedet ikke skulle sikkerhedsgodkendes?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 15:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det vigtige for mig ved det omtalte interview omkring Crowne Plaza var at få kommunikeret og oplyst offentligheden om, at hr. Henrik Sass Larsen ikke længere var ministeremne i den kommende regering. Men der var ikke nogen, der på noget tidspunkt var i tvivl om – og det håber jeg egentlig heller ikke at folketingsmedlemmerne var – at ministeremner ikke skal sikkerhedsgodkendes. Det fremgår jo meget klart af grundlovens § 14. Så det, man egentlig kan undre sig over, er, at så mange folketingsmedlemmer i så lang tid har troet det.

Det, der er fast praksis, hvilket jeg også tidligere har tilkendegivet, er, at der foretages en registermæssig optegnelse og et såkaldt sikkerhedstjek. Og det er så de oplysninger, som gives videre til statsministeren, som på baggrund af det og andre ting kan træffe sin beslutning.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er enig med statsministeren i, at man kan få meget ud af som folketingsmedlem at læse grundloven, og det kan meget vel være, at grundloven bliver læst for lidt af folketingsmedlemmer.

Men jeg er uenig med statsministeren i, at det for alle folketingsmedlemmer var indtrykket, at man ikke skulle sikkerhedsgodkendes, men at det var et sikkerhedstjek. Jeg kan i hvert fald notere mig, at hr. Henrik Sass Larsen, Socialdemokraternes egen gruppeformand, jo i hvert fald ifølge sin advokat ikke var af den opfattelse. Information skrev en ganske udmærket, interessant og også lidt skræmmende artikel for en god uges tid siden, hvor hr. Henrik Sass Larsens advokat i forhold til aktindsigt i dokumenter, der i øjeblikket ligger hos Ombudsmanden, redegør for, at der på det pågældende møde, som statsministeren ikke vil kommentere, er blevet brugt ordet sikkerhedsgodkendelse og ikke sikkerhedstjek. Det bekræfter da i hvert fald, at statsministerens egen gruppeformand har været af den opfattelse, at der skulle være en sikkerhedsgodkendelse og ikke et sikkerhedstjek.

Men det kan være, at statsministeren her vil oplyse, at hr. Henrik Sass Larsen ikke er af den opfattelse længere. Hvis statsministeren ville udrydde den misforståelse, var et godt sted at starte jo i hvert fald ved Socialdemokraternes egen gruppeformand.

Kl. 15:04

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 15:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan ikke kommentere, hvilken opfattelse andre mennesker måtte have af forskellige ting. Jeg kan fortælle, hvad der er op og ned i denne sag. Det er meget enkelt, og jeg synes egentlig også, det fremgår af det spørgsmål, jeg besvarede den 16. maj 2012, altså at der er tale om sikkerhedstjek. Jeg brugte udtrykket rigtig mange gange for netop at understrege, at der ikke er tale om en sikkerhedsgodkendelse, men et såkaldt sikkerhedstjek af ministrene.

Så jeg synes, vi har diskuteret det her rigtig mange gange, og jeg tror ikke, der er nogen, der efterhånden kan være i tvivl om, at ministre ikke skal sikkerhedsgodkendes. Hvis der skulle sidde en i yderste række, som ikke har forstået det endnu, så vil jeg sige det igen: Ministre skal ikke sikkerhedsgodkendes, der foretages et såkaldt sikkerhedstjek, og i øvrigt er det op til den kommende statsminister at træffe afgørelse om, hvem der i givet fald skal eller ikke skal udpeges til ministre.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Kl. 15:07

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil give statsministeren ret så langt, at jeg tror, de folk, der har den opfattelse, at man skal sikkerhedsgodkendes og ikke sikkerhedstjekkes, bliver færre og færre qua den diskussion, vi har haft. Det må vel siges at være det eneste positive, der sådan umiddelbart er kommet ud af det, for statsministeren er ikke meget for at svare på nogle i øvrigt relevante spørgsmål.

Jeg kan bare, inden jeg vil gentage mit spørgsmål, understrege over for statsministeren, hvorfor vi er nogle, der mener, at det her er interessant og relevant, og det er jo bl.a., fordi hr. Henrik Sass Larsen føler sig uretfærdigt behandlet af noget embedsværk og nogle departementschefer. Vi må formode, at det er derfor, man har klaget til Ombudsmanden. Det er vel i øvrigt en berettiget kritik, for Om-

budsmanden har udtalt kritik af både Statsministeriet og Justitsministeriet i forbindelse med den her sag.

Når Folketingets Ombudsmand går ind i en sag omhandlende et folketingsmedlem og kommer med kritik, må statsministeren forvente, at der er en række spørgsmål i Folketingssalen. Derfor ville det være befriende, hvis statsministeren ville forklare lidt nærmere, hvorfor statsministeren ikke tidligere har klargjort over for Folketinget, at der ikke var tale om en sikkerhedsgodkendelse, men et sikkerhedstjek.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 15:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også tidligere har sagt, er det her et emne, vi har debatteret ganske mange gange. Jeg har ikke villet gå ind i den konkrete sag, og det vil jeg stadig ikke. Jeg har heller ikke villet kommentere den procedure, der anvendes ved sikkerhedstjek af ministre. Det har jeg så følt anledning til at gå lidt længere ind i, fordi der netop var opstået ikke bare den her misforståelse, der blev meget udbredt, om, at der var tale om en sikkerhedsgodkendelse af ministre, men også den misforståelse, som også er rigtig slem, om, at det skulle være embedsmænd eller PET, der havde ansvaret for at udnævne ministre eller kunne bestemme, hvem der skulle være ministre i Danmark. Det kan de ikke. Det er der en der kan, det er statsministeren, og hvis der er nogen, der vil klage over, at man ikke er blevet minister, så skal man klage til statsministeren.

Men så vil jeg igen sige, at der ikke er nogen, der har retskrav på at blive minister, og der er egentlig heller ikke nogen, der har krav på at få at vide, hvorfor man ikke bliver det. Så det hele er egentlig ret enkelt: Det er statsministeren, der har beføjelsen til at vurdere, hvem der skal være ministre eller ikke skal være ministre.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Kl. 15:09

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo et svar, statsministeren er kommet med før på tidligere spørgsmål. Man kan følge statsministerens argumentation lidt videre: Statsministeren siger, at der er nogle, der kan have mistillid til Politiets Efterretningstjeneste, at der er nogle, der kan sætte spørgsmålstegn ved departementschefer og embedsværkets uvildighed, og at det må vi have ryddet af vejen. Det er helt fair, det kan man forstå.

Men der, hvor det bliver uforståeligt, vil jeg sige til statsministeren, er, når statsministeren så ikke vil fortælle om eller ikke vil forholde sig til den klage, der ligger hos Ombudsmanden, den sag, Ombudsmanden behandler i øjeblikket, og ikke vil forholde sig til det påståede møde, som har fundet sted i Statsministeriet med tilstedeværelse af to departementschefer, hvor hr. Henrik Sass Larsen var til stede og – ifølge hr. Henrik Sass Larsens advokat – en bisidder, den nuværende finansminister, der ikke sidder så langt fra statsministeren her. Når statsministeren ikke vil kommentere det møde, er der jo en masse påstande derude, en masse mistanker, der desværre falder tilbage på embedsværket og på Politiets Efterretningstjeneste. Og hvis statsministeren ønsker, at de skal fjernes, så skal statsministeren jo forklare, hvad der er foregået på det pågældende møde. Kan statsministeren ikke se det?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 15:10

Kl. 15:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil ikke gå ind i den konkrete sag og skal bare minde om, at Folketingets Ombudsmand har udtalt sig om sagen, og det er der også reageret på fra Justitsministeriets og Statsministeriets side. Der pågår stadig en klage, og i den situation er det vores pligt ikke at gå ind i sagen. Der er jo en sag, der må køre.

Men det har intet at gøre med det, som har optaget rigtig mange: Altså, skal en minister sikkerhedsgodkendes eller ej? Det skal en minister ikke, det tror jeg at jeg har sagt efterhånden rigtig mange gange. Hvem er det, der er ansvarlig for, hvem der bliver minister i dette land? Det er den til enhver tid siddende statsminister eller den kommende statsminister. Sådan er det.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til både statsministeren og hr. Karsten Lauritzen.

Da statsministeren nu har svaret på spørgsmål i over en time, kan hun hermed løslades. Dermed bortfalder spørgsmål 10 og 11, og vi går til spørgsmål 12, som er til finansministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:11

Spm. nr. S 21

10) Til statsministeren af:

Martin Geertsen (V):

Er det efter statsministerens opfattelse i overensstemmelse med sædvanlig procedure for sikkerhedstjek af potentielle ministre, at den kongelige undersøger anmoder embedsmænd om at overbringe resultatet af sikkerhedstjekket til den person, som PET har sikkerhedstjekket?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 15:11

Spm. nr. S 19

11) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Finder statsministeren, at hun i sine besvarelser til Folketinget i sagen vedrørende Henrik Sass Larsen har redegjort fyldestgørende for sondringen mellem sikkerhedsgodkendelse og sikkerhedstjek af kommende ministre, jf. regeringsgrundlagets afsnit om god regeringsførelse, hvoraf det fremgår, at »regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende ...«?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 15:11

Spm. nr. S 22

12) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at regeringen hidtil har levet op til løftet om maksimalt at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr., som det fremgår af regeringsgrundlaget?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo til hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at regeringen hidtil har levet op til løftet om maksimalt at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr., som det fremgår af regeringsgrundlaget?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Svaret er meget enkelt. Det er bestemt min opfattelse, at når det gælder skattepolitikken, lever vi op til regeringsgrundlaget. Der er truffet aftale om at foretage en generel forøgelse af skatter og afgifter på 5 mia. kr. til brug for højt prioriterede udgifter. Så er der jo lavet en skattereform, i forbindelse med hvilken jeg har haft fornøjelsen af spørgerens selskab i nøgleforhandlinger, der førte frem til den aftale og en lang række andre initiativer, bl.a. en aftale på energiområdet, der naturligvis også har nogle implikationer for det emne, vi her drøfter. Så på ethvert punkt er det sådan, at regeringsgrundlaget er blevet fulgt, når det gælder skatter og afgifter.

Hvis jeg så må tilføje bare med henblik på den polemik, der formentlig følger, at jeg egentlig synes, det er relativt modigt af Venstres ordfører at bevæge sig ud i en drøftelse af lige præcis det spørgsmål her, for jeg synes, at debatten de senere dage har vist, at lige når det gælder skatter og afgifter, er der ikke overdrevent godt styr på den politik, Venstre selv har ført på det område, og de konsekvenser den også har nu efter regeringsskiftet, men det kan vi jo vende tilbage til.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det ser jeg bestemt frem til. Grunden til, at jeg spørger, er, at da regeringen lavede en finanslovaftale sidste år for finansåret 2012 med Enhedslisten, hævdede man skatter og afgifter med 5 mia. kr. eller 5,5 mia. kr. afhængig af afrunding, det skal ikke skille os ad. Da var meldingen, at nu udmøntede man regeringsgrundlagets mulighed – jeg kan egentlig godt lide formuleringen, det var ikke skatte- og afgiftsstigninger – for indtægtsstigninger til staten på de 5 mia. kr. Siden hen er der jo kommet et plaster på såret på grund af regeringspartneren SF's valgløfter om en betalingsring. Det har betydet, at danske bilister betaler 1 mia. kr. mere i afgifter nu end tidligere. Men det er så åbenbart ikke noget, der rækker ved, at man kun har opkrævet 5 mia. kr., som man lovede. Det synes jeg jo egentlig er ret interessant, at der ligger nogle konstaterbare stigninger i skatter og afgifter, som finansministeren ikke rigtig mener tæller helt med.

Det fører mig så til at dele glæden over den skatteaftale, vi fik lavet. Der var mange gode elementer, der var selvfølgelig også elementer, som ikke var vokset i Venstres have. Jeg skal bare være helt sikker på, at der ikke opstår nogen tvivl om det, finansministeren sagde, nemlig at vi lempet skatten i Danmark med lige knap 8 mia. kr. som en del af skatteaftalen. Er det sådan, at så mener finansministeren, at finansministeren kan sige, at det kun er 5 mia. kr., man har hævet skatter og afgifter med, men man har sænket dem med 8 mia. kr., og så er der nye muligheder for regeringen for at komme tilbage til de 5 mia. kr.? Det er blot, for at der ikke skal opstå tvivl om, hvilken manøvremlighed finansministeren mener han selv har.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er ikke i tvivl om mine manøvre muligheder. For at samle lidt op på min indledende besvarelse: Jeg synes ikke, det opfølgende spørgsmål fra hr. Torsten Schack Pedersen illustrerer nogen særlig klarhed om, hvad man egentlig ønsker at få besvaret her i dag. Vi følger på skatte- og afgiftsområdet den politik, vi har lagt frem i vores regeringsgrundlag. Den er i øvrigt realistisk og ordentlig i modsætning til det, Venstre har kaldt for et skattestop, der jo ikke var nogen hindring for, at man hævede skatter og afgifter massivt i forbindelse med den såkaldte genopretningsaftale. Og det forhindrede ikke, at man på energiområdet kunne introducere det, man kaldte for en forsyningssikkerhedsafgift. Man mente stadig væk, at man med de forslag overholdt det, man kaldte for et skattestop.

I dag går man også ind for et skattestop, men man kan stadig væk godt medvirke til den skattereform aftale, der er omtalt, og i hvilken man hæver en række skatter og afgifter for at finansiere lettelser af skatten på arbejde. Så vi har et regeringsgrundlag, der præcist beskriver, hvad vi agter at gøre på området. Venstre har et skattestop, og der er ikke et menneske på jorden, der kan finde ud af, hvad det i praksis går ud på.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes jo, det er ærgerligt, at finansministeren bruger den retorik. Når vi i Venstre konstaterer, at vi ikke har flertal i Folketinget til at fastholde et skattestop og derfor ikke kan håndhæve den politik, som vi allerhelst ville, og når vi så klart har sagt, at vi faktisk skylder den lille million danskere, der har stemt på Venstre, at deltage aktivt i arbejdet i Folketinget for at begrænse nogle af de skader, som vi mener at regeringen vil påføre Danmark, så skal vi sådan kritiseres for at være konstruktive og ikke bare sige: O.k., så sætter vi os over i et hjørne og kan ikke være med til noget som helst. Jeg troede egentlig, at det blev påskønnet fra regeringens side, at vi kunne have et samarbejdende folkestyre.

Lad mig så bruge et andet helt konkret eksempel for at forstå, hvordan det med de 5 mia. kr. skal forstås. I kommuneaftalen, som regeringen har lavet, aftaler man, at kommuneskatterne samlet set skal holdes i ro. Jeg skal bare høre: Hvad vil finansministeren mene at der skal ske med statsskatten, hvis kommunerne – og vi ved det jo først om 14 dages tid – mod forventning ikke overholder aftalen, så kommunernes økonomi betyder, at skatterne eksempelvis stiger 100 mio. kr.? Hvad har finansministeren så tænkt sig at gøre?

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 15:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil ikke ud i nogen hypotetiske drøftelser af, hvad der skal ske i forhold til kommunerne på baggrund af noget, vi ikke kender til i øjeblikket.

Men jeg vil gerne holde fast i den debat, vi har, og som jeg synes er konstruktiv. Jeg har intet at bebrejde Venstre, i forhold til at vi var i stand til at lave en, synes jeg, god skattereform aftale. Det er glimrende. Man skulle trækkes til trug, men man kom derhen til sidst, og det påskønner jeg bestemt.

Det, jeg bare har noget imod, er, at man undervejs påstår, at man praktiserer et skattestop, for den aftale, vi lavede, har ikke noget at

gøre med et skattestop. Det har overhovedet ikke noget at gøre med et skattestop – så forstår jeg i hvert fald ikke, hvad et skattestop skulle gå ud på. Og den politik, Venstre førte før regeringsskiftet, hvor man jo ikke var i mindretal, hvor man havde regeringsansvaret, har, så vidt jeg kan se, heller ikke noget at gøre med et skattestop. Man introducerede forslag om en ny forsyningssikkerhedsafgift; man fastfros skattegrænserne, hvilket jo for almindelige lønmodtagere er en skattestigning, som de kan mærke i deres privatøkonomi; man ville prøve at rydde op efter sig selv og det store underskud på det offentlige budget.

Så hvad et skattestop egentlig går ud på, er på alle måder uklart. At man på den baggrund har selvtilid nok til at udfordre et præcist regeringsgrundlag og min praksis i forhold til det, synes jeg egentlig er imponerende.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var jo ikke meget svar på spørgsmålet, men det kan selvfølgelig ikke overraske, at den letteste vej ud af et spørgsmål, det letteste for svar, altså åbenbart er et angreb. Vi har haft diskussionen hernede mange gange, så jeg ser ingen grund til at gentage den, og nu er det sådan set også finansministeren, der skal svare på mine spørgsmål.

Jeg synes, det er ret relevant at vide. Dengang finansministeren ikke var finansminister, var han jo forfatter til et oplæg, som finansministerens parti gik til valg på, og der stod der, at hvis kommunerne hævede skatter og afgifter, ville danskerne blive kompenseret via den statslige bundskat. Nu har jeg været meget nøje med at læse aftalen om kommunernes økonomi for 2013, og der står der, at man skal overholde den. Hvis ikke den overholdes, vil staten reducere bloktilskuddet til kommunerne.

Det er jo sådan set fint nok, når det gælder kommunerne, men hvad betyder det for borgerne? Vil det blive fulgt op af, at borgerne i Danmark vil opleve, at de, hvis kommuneskatten stiger, så vil blive kompenseret på anden vis? Det er sådan set relativt ligetil at forholde sig til. Hvis kommuneaftalen ikke overholdes og finansministeren og indenrigsministeren vil trække i bloktilskuddet, vil pengene så komme tilbage til skatteyderne, eller vil finansministeren beholde dem?

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 15:19

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Vi får ikke i dag nogen hypotetisk drøftelse af, hvad der sker, hvis ikke kommuneaftalen overholdes – det bliver i hvert fald ikke med mig.

Jeg kan ikke forstå det her med, at man ikke reagerer positivt på en lejlighed til at diskutere det helt primære slagnummer i Venstres politik, nemlig skattestoppet. Jeg kan godt undre mig over, at man anser det for at være uvedkommende i en debat, man selv har rejst i Folketingssalen på folketingsårets anden dag, og ikke har lyst til at diskutere sit eget skattestop: Hvad det i grunden betyder, hvordan man har praktiseret det, og om det egentlig er noget særlig nyttigt alternativ til det regeringsgrundlag, jeg praktiserer, som er nuanceret og sagligt, og som vi fuldstændig efterlever.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Torsten Schack Pedersen.

Han har også stillet spørgsmål nr. 13.

Kl. 15:23

Kl. 15:20

Spm. nr. S 25

13) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Når statsministeren til DI's topmøde den 25. september har udtalt, at »men regeringen har ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter«, vil ministeren da garantere, at regeringen ikke indfører nye skatter og afgifter med virkning fra det kommende finansår?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 15:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Spørgsmålet lyver, nej, *lyder*: Når statsministeren til DI's topmøde den 25. september har udtalt, at »men regeringen har ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter«, vil ministeren da garantere, at regeringen ikke indfører nye skatter og afgifter med virkning fra det kommende finansår?

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, teoretisk set kan spørgsmål jo godt lyve, men det tror jeg ikke er tilfældet her, for det er, så vidt jeg kan se, et præcist citat, som spørgeren byder på. Og citatet er en præcis afspejling af det regeringsgrundlag, vi har diskuteret, og som jo netop klart tilsiger, at når vi taler om generelle forhøjelser af skatter og afgifter med henblik på at finansiere højt prioriterede områder som f.eks. uddannelse og sundhed, så er tallet 5 mia. kr. Og så kender spørgeren jo også regeringens og min indstilling til, at der naturligvis skal være rum for at kunne omlægge skatter og afgifter, hvilket vi jo også gjorde med skattereformen. Og dermed er vi ikke tilhængere af det skattestop, som vi for min skyld meget gerne kan blive ved med at diskutere, for jeg er stadig væk ivrig efter at forstå, hvad det præcis betyder.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne tage diskussionen om skattestoppet. Jeg er sådan set ret sikker på, at danskerne er fuldt ud klar over, hvad konsekvenserne af at have den nuværende regering er, og hvad det betyder for danskerne i privatøkonomi, og hvad det betyder for danskerne, hvis der kommer en ny, Venstreledet regering, som vil give danskerne et skattestop, så der er tryk på skatter og afgifter. Det vil jeg meget gerne måles på af danskerne. Det er soleklart.

Men det, der er interessant, er: Når statsministeren siger, som hun gør, betyder det så, at det ikke er en mulighed for regeringen at lave en finanslovaftale med eksempelvis Enhedslisten – det må jeg jo forstå på finansministeren, men det kan han så uddybe eller klargøre – hvor en del af finansieringen er skatte- og afgiftsforhøjelser, altså ikke omlægninger, men skatte- og afgiftsforhøjelser, til nye udgifter, nye initiativer? Det udelukker finansministeren, for det vil være i modstrid med regeringsgrundlaget og i modstrid med det, statsministeren sagde forleden.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Nu forhandler jeg generelt finansloven i Finansministeriet, i det lokale, der hedder Struenseeværelset, og ikke her i Folketingssalen. Men det, der er sagt af statsministeren, flugter fuldstændig med regeringsgrundlaget, og regeringsgrundlaget er naturligvis det, jeg holder mig til, når jeg forhandler om regeringens politik. Så der er ikke nogen nyheder på det punkt overhovedet.

I forhold til skattestoppet, som spørgeren gerne vil diskutere, men så åbenbart ikke i praksis, må spørgeren vel være klar over – for spørgeren er skatteordfører for Venstre, forstår jeg – at man inden for rammerne af det, spørgeren opfatter som skattestoppet, har hævet skatte- og afgiftsbelastningen af almindelige danske familier med et meget væsentligt beløb de seneste år før regeringsskiftet, altså i kraft af de økonomiske indgreb, der blev foretaget for at rydde op efter en uansvarlig økonomisk politik, der havde skabt store offentlige underskud. Det er spørgeren vel klar over. Det kan vi vel få ordnet med et relativt klart ja, uden at det i øvrigt forstyrrer spørgerens mulighed for at rette spørgsmål til mig.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes jo, det har været særlig interessant at følge finansministerens partifæller i deres beskrivelse af Venstres skattestop. For nu gik jeg rundt i den vildfarelse og troede, at det var sådan, at VK-regeringen igennem 10 år havde givet ufinansierede skattelettelser, altså ufinansierede skattelettelser til de rigeste, ved at den bl.a. indførte et beskæftigelsesfradrag, et beskæftigelsesfradrag, som jo åbenbart må have været noget, som statsministeren ikke oplevede, da hun ikke var statsminister, for hun har jo sagt, at det nu er første gang, at der indføres skattelettelser til gavn for dem med lav- og mellemindkomsterne, og hun har fremhævet beskæftigelsesfradraget. Men jeg vil sige til regeringen, at beskæftigelsesfradraget var noget, som Venstre og Konservative i 2003 og 2004 indførte sammen med Dansk Folkeparti, men da skulle det så have været ufinansierede skattelettelser til de rigeste. Nu lyder kritikken så, at vi åbenbart skulle have hævet skatter og afgifter massivt, mens vi havde regeringsansvaret. Jeg må sige, at jeg synes, det er temmelig vanskeligt at se den røde tråd i det, der bliver sagt.

Jeg forlanger ikke, at finansministeren skal forhandle finanslov her i Folketingssalen. Men jeg synes, det er helt naturligt, at man, når landets statsminister siger, at der ikke kommer nye stigninger i skatter og afgifter, så rejser et spørgsmål om det, og at man dér får en politisk tilkendegivelse fra finansministeren, og at finansministeren siger, om han ser det som en mulighed, at der laves en finanslovaftale, der generelt indeholder stigende skatter og afgifter.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er sådan, at spørgeren har fået en politisk tilkendegivelse fra landets statsminister – og bedre kan det ikke blive. Man kan også få den selvsamme tilkendegivelse fra mig, altså præcis det, der er blevet

sagt i Dansk Industri, og som det også fremgår af regeringsgrundlaget; det er vores politik, så enkelt er det.

Med hensyn til det, der bliver sagt med, at der ikke skulle være nogen rød tråd i det, må jeg sige, at det er noget, som jeg fuldstændig kan bekræfte, for det er jo korrekt, at der ikke er nogen rød tråd i Venstres skattepolitik. For det er jo korrekt, at der i den første del af den periode, hvor man havde regeringsansvaret, blev givet ufinansierede skattelettelser. Men da man så fandt ud af, at det havde skadet dansk økonomi, bremsede man hårdt op; man lavede en u-vending, og man indførte nye skatter og afgifter for at redde situationen. Det er bl.a. det, som ganske almindelige danske familier i øjeblikket oplever som noget, der er en belastning af deres privatøkonomi. Det må spørgeren da være klar over, og der er det, jeg må sige, at det ikke tager mange sekunder at udtale sådan et lille, kort ja som en bekræftelse af de fakta, jeg her gør gældende. Hvis man gør det, vil vi være kommet ud over det, og så skal jeg nok spare spørgeren for at komme tilbage til det ved andre lejligheder.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg gentager gerne, hvad der er blevet sagt, selv om man jo nok må sige, at man skulle tro, at der var blevet byttet rundt på pladserne. For jeg er helt sikker på, at finansministeren også husker, at den melding, der kom fra den daværende regering, da vi lavede genopretningspakken, var, at det ikke var noget, der var i overensstemmelse med skattestoppet. Det er fuldstændig korrekt, og der tror jeg godt, at finansministeren kan huske, at de elementer, der var dér, ikke var nogle, der var i overensstemmelse med ånden i skattestoppet. Det er der sådan set ikke så meget nyt i.

Nu var det her jo et spørgsmål, som jeg egentlig gerne ville have stillet til statsministeren, men der var jeg jo så venlig, at jeg flyttede det over, så det i stedet blev til finansministeren, så flest mulige i dag kunne komme til at stille spørgsmål. Jeg må sige, at jeg med tilfredshed kan konstatere, at uanset om det er statsministerens melding til DI's topmøde eller det er finansministerens melding her i Folketingssalen i dag, vi hører, vil der være tale om, at det er et brud på regeringsgrundlaget, hvis der indgås en finanslovaftale, der indeholder generelle skatte- og afgiftsstigninger.

Det synes jeg er en klar politisk tilkendegivelse og noget, som jeg naturligvis vil skrive mig bag øret. Så vil jeg håbe på, at det også er noget, der kommer til at præge regeringens syn, når der skal være finanslovforhandlinger. For det er i min optik ganske klart, at det, hvis det er det, der skal være det bærende for regeringens finanslovaftale, er det nok en god idé, at man kigger over mod Venstre – altså over mod partiet Venstre – når der skal laves en finanslovaftale, hvis vi skal have en finanslov, der ikke vil komme til at betyde, at det bliver dyrere at være dansker, og at det bliver dyrere at drive virksomhed i Danmark, men som tværtimod vil kunne få håndteret de udfordringer, der er, uden at skatter og afgifter stiger.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 15:28

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men der er det jo sådan, at jeg løbende kigger over mod Venstre – det gør jeg alene på baggrund af min placering her i Folketingssalen – og det er noget, jeg også gerne vil gøre i forbindelse med forhandlinger, hvis Venstre agter at optræde lidt konstruktivt. Men jeg vil gerne kvittere for det, spørgeren fik sagt om den tidligere reger-

ings skattepolitik og om skattestoppet, nemlig at det var noget, som man valgte at fravige, da man kom i økonomiske problemer. Det synes jeg er ærlig snak, og det synes jeg er udtryk for, at man har en høj politisk standard, når man leverer det ligeud, og det takker jeg for. Det betyder jo så bare, at vi må sige, at det med hensyn til skattestoppet er sådan, at det er noget, man har, når det ligesom går an, men at man, når det alligevel ikke går an, bryder det, altså når man rent økonomisk er i problemer.

Så er det, at man kan undre sig en lille smule over, at de fra partiet Venstres side har brugt et år på at tale om løftebrud og om kontraktspolitik og om alt muligt andet. For hvis det er sådan, det forholder sig med det skattestop, man gerne vil byde danskerne, så må jeg jo sige, at det i praksis ikke kan bruges til ret meget, i hvert fald ikke når det gælder om at skabe tryghed om en families økonomi. Der er det måske bedre med en mere saglig og en mere nuanceret og ansvarlig økonomisk politik som den, vi står for.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til finansministeren, og tak til hr. Torsten Schack Pedersen.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse, og som er stillet af hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 1

14) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Kristian Jensen (V):

Når finansministeren på Finansudvalgets § 7-spørgsmål 3 af 27. august 2012 svarer, at »Anlægsinvesteringerne i universiteterne er udtryk for udmøntning af tidligere aftaler, og der er derfor ikke tale om nye initiativer, som skal aftales og finansieres med dette års finanslov«, er ministeren så enig i dette, og mener ministeren således, at der er tale om nye penge eller ej til universiteterne i regeringens forslag til finanslov for 2013?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Jensen, Venstre

Kl. 15:29

Kristian Jensen (V):

Når finansministeren på Finansudvalgets § 7-spørgsmål 3 af 27. august 2012 svarer, at »Anlægsinvesteringerne i universiteterne er udtryk for udmøntning af tidligere aftaler, og der er derfor ikke tale om nye initiativer, som skal aftales og finansieres med dette års finanslov«, er ministeren så enig i dette, og mener ministeren således, at der er tale om nye penge eller ej til universiteterne i regeringens forslag til finanslov for 2013?

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:29

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse (Morten Østergaard):

Jeg tror i virkeligheden, at det her spørgsmål om nye og gamle penge kan være lidt svært at forstå for almindelige mennesker, for jeg tror, at gamle penge er nogle, man har brugt, og at nye penge så er penge, man kan bruge. Men jeg forstår, hvad der spørges om.

Tilfældet er jo her, at regeringen er ved at gennemføre et flerårigt investeringsløft af universiteternes forsknings- og uddannelsesfaciliteter. Finansieringen af de her anlægsinvesteringer blev aftalt i regi af globaliseringspuljen i 2009, men efterfølgende har den daværende

regering jo opsagt velfærdsaftalen og de tilknyttede globaliseringsaftaler. Investeringerne gennemføres altså alligevel. Det er et udtryk for en reel politisk prioritering og beslutning, og jeg er jo således enig med finansministeren i, at der ikke er tale om initiativer, der skal forhandles politisk i dette års finanslov.

Men som sagt ved jeg ikke rigtig, hvad der ligger i spørgsmålet om nye eller gamle penge, som er sådan lidt Christianborgjargon, for universiteterne får jo et løft i investeringerne, og det er jo i hvert fald ekstra penge for dem – penge, som de ikke har haft før, og penge, som ikke er blevet anvendt tidligere. Investeringerne vil komme forskere og undervisere til gode og vil bidrage positivt til økonomien i den nuværende lavkonjunktur og skabe øget beskæftigelse, når midlerne kanaliseres ud i byggebranchen som led i moderniseringen.

Jeg har så til min overraskelse noteret mig, at Venstre er uenig i disponeringen af midlerne. I Berlingske Tidende den 27. september udtaler Venstres forskningsordfører, at investeringerne efter Venstres opfattelse er et udtryk for københavneri. Derfor må jeg også lægge til grund, at Venstre ikke føler sig medansvarlig for de planlagte investeringer.

Jeg vil også beklage over for hr. Kristian Jensen, at der er en opfattelse i Venstre af, at der er en geografisk skævhed her. Jeg deler slet ikke den opfattelse, eftersom investeringerne gennemføres dér, hvor der er behov for dem, på baggrund af den analyse, der er lavet af det.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:31

Kristian Jensen (V):

Vi kan altid komme tilbage til at snakke om geografien, men det var sådan set ikke det, der var diskussionen og spørgsmålet, jeg rejste her. Når jeg rejser spørgsmålet, er det, fordi ministeren i forbindelse med offentliggørelse af forslaget til finanslov på ministerens egen hjemmeside var ude at rose. Jeg citerer vist meget korrekt, når jeg siger, at der står: Regeringen har særligt prioriteret følgende, og så er der en række punkter afsluttende med 6,5 mia. kr. til igangsættelse af et løft af faciliteter og byggeri, som anvendes til forskning og undervisning på universiteterne, i 2012 og 2013.

Det undrer mig nemlig bare, at ministeren på den måde tager æren for, at der nu særligt prioriteres nogle ting af regeringen, når finansministeren så samtidig siger, at det ikke er udtryk for nye initiativer overhovedet. Det er gamle aftaler, der bare udmøntes.

Jeg er sådan set bare interesseret i at få ministeren til at forholde sig til, at det løft, der kommer af bygningsmassen til universiteter og forskning – og det gør der heldigvis – er præcis det samme løft, som VK-regeringen planlagde og aftalte og sikrede finansiering til tilbage i, så vidt jeg husker, 2009.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:33

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse (Morten Østergaard):

Jeg kunne jo få lyst til at læse op af mit indledende svar en gang til, hvor jeg jo netop sagde det, hr. Kristian Jensen nu spørger om en gang til, nemlig at de her anlægsinvesteringer blev aftalt i regi af globaliseringspuljen i 2009. Men VK-regeringen opsagde jo de aftaler forud for folketingsvalget, og derfor består de ikke. Derfor er det et udtryk for en politisk prioritering, at regeringen fortsætter det investeringsløft, som jeg så er enig i at der er god brug for, og som jeg

derfor til min undren har oplevet, at Venstres forskningsordfører tilsyneladende ikke er enig i prioriteringen af.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Jensen.

Kl. 15:33

Kristian Jensen (V):

Så forstår jeg det bare ikke. Jeg startede med at spørge, om ministeren er enig med finansministeren, der skriver, at det ikke er udtryk for nye initiativer. Undervisningsministeren har så den opfattelse, at der er tale om nye initiativer, fordi der er tale om initiativer, som man har fortsat. Så er det bare, at jeg ikke kan forstå, hvad det er for nogle initiativer, der så er nye og ikke er nye. Det er måske derfor, vi kommer ind i en diskussion. Det kan godt være, at det er meget christianborgsk, men undervisningsministeren mener altså, at det er noget, man særligt har prioriteret fra regeringens side, og finansministeren mener, at det ikke er noget særlig nyt, fordi det bare er en fortsættelse af tidligere aftaler, der er indgået.

Jeg vil sådan set bare gerne have fastslået, om der i det, regeringen lægger op til nu, er ændringer i forhold til den økonomiske ramme, der blev aftalt under den tidligere regering om et løft af universiteternes bygningsmasse.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:34

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse (Morten Østergaard):

Jeg siger gerne for tredje gang – i håbet om, at det så måske kan gøre det – at finansieringen af de her anlægsinvesteringer blev aftalt i regi af globaliseringspuljen i 2009, men VK-regeringen opsagde de aftaler, og derfor tror jeg at der i universitetsverdenen er glæde over, at regeringen har valgt at videreføre det her løft og prioritere ressourcerne til det. Pengene er altså ikke anvendt tidligere, pengene kommer ud at arbejde og kommer til at skabe efterspørgsel efter arbejdskraft i det danske samfund.

Så er det bare, jeg synes, at det virker, som om Venstre i den her sag vil både blæse og have mel i munden og måske endda prøve at fløjte samtidig også, fordi man altså på den ene side synes, at det, vi gør, er godt, og på den anden side har en forskningsordfører, der synes, at det er forkert og et udtryk for københavneri, hvilket jeg slet ikke forstår. Desuden forstår jeg sådan set ikke rigtig, hvad diskussionen kommer af, hvis man i øvrigt er enig i – og det fornemmer jeg man er – at det er rigtigt, at der er brug for at modernisere laboratorierne. Og så synes jeg måske, vi skulle finde noget rigtigt at diskutere i stedet for ting, vi er enige om.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kristian Jensen.

Kl. 15:35

Kristian Jensen (V):

Jeg bliver nødt til på et tidspunkt at gå hjem og genlæse udskriften af debatten her, for jeg mener egentlig, at mine spørgsmål er ganske klare. Men alligevel fortsætter ministeren med bare at give det samme svar igen og igen, uanset hvilke spørgsmål jeg måtte stille.

Når jeg tager debatten op her i Folketingssalen, er det jo, fordi ministeren forsøger at pynte sig med lånte fjer ved i sin egen pressemeddelelse at skrive, at man fra den nuværende regerings side særligt har prioriteret følgende og så henvise til de ting, som blev aftalt

og finansieret af den tidligere regering. Altså, det er sådan set bare der, jeg har forsøgt at spørge ind til, hvad det er, regeringen særligt har prioriteret, som er anderledes, i forhold til hvad den tidligere regering prioriterede.

Ministeren har vel et kendskab til, hvad der ligger på ministeriets egen hjemmeside og den pressemeddelelse, der blev udsendt i forbindelse med offentliggørelsen af forslaget til finanslov. Hvis regeringen særligt har prioriteret noget, må der være en eller anden ændring, for ellers er der jo ikke tale om nogen særlig prioritering – så er det bare en fortsættelse. Men ministeren har skrevet, at det er særligt prioriteret, og så er det, at jeg forsøger at finde ud af, hvad det er, der er nyt. Og indtil videre har jeg ikke hørt noget som helst nyt i forhold til det, den tidligere regering præsenterede og finansierede.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:36

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det ville måske klæde spørgeren at anerkende, at det trods alt var et forlig, som både Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre deltog i, så man finansierede vel strengt taget ikke så meget helt alene i den sammenhæng. Men man opsagde også forliget, og det er jo deraf, at den her regerings politiske beslutning om at videreføre laboratorieløftet udspringer.

Listen over, hvad den her regering prioriterer anderledes end den tidligere, kan jo være lang og måske også lidt uden for rammerne af det her spørgsmål, men jeg kan da nævne nogle af de væsentligste ting på mit eget område. Det er altså en fortsat investering i forskningsmidlerne, og i stedet for det, man gik til valg på hos Venstre og Konservative, nemlig at nedbringe forskningsudgifterne til 1 pct., investerer vi altså 1,07 pct. af BNP og dermed ca. 1 mia. kr. mere, end det ville have været, hvis Venstre og Konservative havde gennemført genopretningsplanen, som de aftalte med Dansk Folkeparti i sidste valgperiode.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til transportministeren og er stillet af hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 16

15) Til transportministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V):

Skal den vestfynske jernbane afvikles eller udvikles?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 15:37

Lars Christian Lilleholt (V):

Spørgsmålet lyder meget enkelt:

Skal den vestfynske jernbane afvikles eller udvikles?

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:37

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der spørges til, hvorvidt den vestfynske jernbane skal afvikles eller udvikles. Jeg vil hellere sige det på den måde, at jeg synes, at hele

togtrafikken skal udvikles, og det gælder så ikke kun den vestfynske bane.

I vores partiers fælles aftale om en grøn transportpolitik har vi som bekendt formuleret et mål om en fordobling af den kollektive trafik inden 2030. Set i det lys mener jeg, det er et relevant spørgsmål at stille, hvordan vi sikrer den bedste trafikbetjening for passagererne på Vestfyn. En god kollektiv trafikbetjening må nødvendigvis tilrettelægges ud fra, hvor mange passagerer der rejser til og fra, og den skal understøtte målet om vækst i den kollektive trafik. Strækningen mellem Odense og Fredericia er tæt trafikeret, og lokal-togene på strækningerne har mange stop. Med tæt trafik og mange stop skal der ikke gå meget galt, før togene holder i vejen for hinanden til gene for både passagerer i regionaltogene og i landsdelstogene.

Der er meget, det tyder på, at vi i dag leverer en forkert trafikbetjening, når der på nogle stationer kun stiger en person på toget pr. afgang. Jeg mener derfor, at der er behov for at undersøge, om man kan lave en smartere trafikbetjening på Vestfyn. Derfor har jeg bedt dem, man kunne kalde relevante parter, nemlig DSB, Fynbus og Region Syddanmark om at sætte sig ned og analysere den her situation netop med udgangspunkt i, hvordan vi kan sikre en smartere løsning, både når det gælder regionaltrafikken, og når det gælder landsdelstrafikken.

Dertil er også at sige, at det også er afgørende i forhold til udviklingen, når det gælder landområderne, at der er en ordentlig og fornuftig kollektiv befordring. I nogle tilfælde er det den ene kombination eller den anden kombination, og nogle gange skal man kombinere tingene. Men det er det, vi nu beder, havde jeg nær sagt, helt relevante parter om at sætte sig ned og lave et oplæg til, og så træffer vi efterfølgende nogle politiske beslutninger.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lars Christian Lilleholt.

Kl. 15:39

Lars Christian Lilleholt (V):

Både ministerens meldinger her i dag og nedsættelsen af arbejdsgruppen og de ting, der også er kommet frem her, har skabt en kolossal usikkerhed i hele det vestfynske område. Der er mere end 1.000 mennesker, 1.000 familier, der hver dag er afhængige af at kunne bruge togstationerne på Vestfyn. De mister den mulighed. Det skaber usikkerhed både i forhold til deres bolig og i forhold til deres job. Hvordan er det her i overensstemmelse med regeringens planer om gerne at ville understøtte den kollektive trafik og flytte mennesker fra biler og over i tog?

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:40

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at hr. Lars Christian Lilleholt nu bidrager til måske at skabe usikkerhed med lige præcis den sidste bemærkning om at flytte folk fra kollektiv trafik over i biler. Det er jo slet ikke det, der er tale om. Må jeg sige til hr. Lars Christian Lilleholt, at det nemmeste i denne verden nogle gange er bare at læne sig tilbage og sige: Det går nok. Det ville være uansvarligt. Det ville være uansvarligt over for de personer, der bor på Vestfyn og har brug for at blive transporteret. Det ville være uansvarligt over for landsdelstrafikken.

Når man som minister, og det gælder i øvrigt også som et folketingsmedlem, kan se, at nu har vi et problem, der bare ser ud til at vokse og blive større og større, og at det består i den kapacitet, vi

har, når det gælder togs Skinner hen over Fyn, og man kan se, at der er problemer, der bare trænger sig mere og mere på, er det så ikke bedre – altså både som ansvarlig og oven i købet lokalt valgt folketingsmedlem, og når det gælder en minister – at sige: Skal vi ikke sætte os ned og kigge på det problem? Skal vi ikke sætte os ned og se på, hvordan vi kan løse det her problem, både så landsdeletrafikken fungerer, og så den lever op til de målsætninger, som vores parti er enige om, nemlig en fordobling af den kollektive trafik, men også så man kan betjene de beboere, som har behov for at blive betjent i forbindelse med at komme fra hjemmet og til arbejdet? Hvordan kan vi gøre det på den bedste måde?

Så starter vi egentlig meget fornuftigt med at bede lige præcis de aktører, som er dem, der er involveret i det her, om at få afsøgt, om det her kan gøres på en anderledes smart måde. Når det er sket, er det jo så efterfølgende politikkerne, der træffer beslutningen.

Jeg vil sige til spørgeren, at hvis jeg ikke havde taget fat på det her, ville jeg sådan set synes, at jeg havde forsømt det til skade for Vestfyn og til skade for landsdelstrafikken. Nu tager vi fat om det her og får løst det her, og målet er, vil jeg gerne understrege, for alle parter helt klart en bedre betjening.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Christian Lilleholt.

Kl. 15:42

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er andre alternativer f.eks. krydsningsspor og bedre udnyttelse af kapaciteten på strækningen. Har man ikke gjort sig sådanne overvejelser frem for at melde ud, at der skal til at lukkes stationer?

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:42

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved ikke, om hr. Lars Christian Lilleholt har meldt ud, at der skal lukkes nogle stationer. Jeg har ikke gjort det. Jeg synes, at lige det spørgsmål, der kommer her sådan lidt en passant, om krydsningsspor og bedre udnyttelse af kapaciteten, er et fantastisk relevant spørgsmål. Jeg kan ikke svare på det i dag, og det er lige præcis derfor, jeg har bedt eksperterne lokalt, regionalt og på landsplan om at sætte sig sammen og så give os politikere bedre svar på, hvordan vi kan gøre det her på en bedre og en smartere måde til gavn for beboerne på Vestfyn og for landsdelstrafikken.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Christian Lilleholt.

Kl. 15:43

Lars Christian Lilleholt (V):

Det får jo ganske alvorlige konsekvenser både for vores miljø og vores klima, når folk tvinges til at gå fra toget og over i bilen i stedet for, fordi man lukker de her stationer. Har man foretaget beregninger af, hvad det kommer til at koste for vores miljø og vores klima?

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:43

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Undskyld, men jeg kender hr. Lars Christian Lilleholt som en ansvarlig politiker. Det, der blev sagt her, var dybt uansvarligt. Påstan-

den om, at vi nu tvinger nogen til at køre bil, påstanden om, at vi nu lukker stationer, er der ingen belæg for. Ansvarlige politikere vil jo netop, når de kan se, at der er et problem, og at problemet bliver uoverskueligt, hvis de ikke gør noget, gøre det, at de sætter sig ned og får undersøgt, hvad de kan gøre ved det her problem. Jeg vil gerne inderligt bede hr. Lars Christian Lilleholt med det engagement og den viden, han har i forhold til Fyn, om at lade være med at bringe nogle påstande til torvs, som der ikke er belæg for. Hjælp med at få løst det her problem til gavn for beboerne på Fyn og for landsdelstrafikken.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til transportministeren og til hr. Lars Christian Lilleholt.

Det næste spørgsmål er til ministeren for by, bolig og landdistrikter og er stillet af fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 8

16) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Anni Matthiesen (V):

Vil ministeren forklare overskriften »landet skal hænge sammen«, som blev bragt i annoncetillægget »Flyt ud« i Berlingske Tidende?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 15:44

Anni Matthiesen (V):

Tak. Vil ministeren forklare overskriften, »Landet skal hænge sammen«, som blev bragt i annoncetillægget »Flyt ud« i Berlingske Tidende?

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:44

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt starte med at takke fru Anni Matthiesen for spørgsmålet, for det giver mig lejlighed til at uddybe det, jeg har skrevet i Berlingske Tidende, og jeg glæder mig naturligvis over, at fru Anni Matthiesen har læst det. Hovedbudskabet i mit indlæg er, at regeringen har en målsætning om, at alle danskere skal have fornuftige levevilkår og mulighed for et godt liv.

Jeg og regeringen vil have et Danmark, der hænger sammen. Det generelle billede er stadig, at flere danskere flytter fra land til by, og at det danske samfund er under omstilling. Jeg tror også, at vi begge har diskuteret det meget i Landdistriktudvalget. Det drejer sig om en hel række fundamentale spørgsmål og udfordringer.

Befolkningen i nogle landområder oplever negative effekter af den her omstilling: Virksomheder lukker, der er en stor ledighed, fraflytning skaber overskud og forfald i boligmassen. Det er en virkelighed, som vi skal forholde os til. Vi er også nødt til at forholde os til den inden for rammerne af den aktuelle samfundsøkonomi. Det er jo de vilkår, vi som anstændige og ansvarlige partier alle er underlagt.

Samtidig må vi jo heller ikke glemme, at der er mange andre landområder, der har fremdrift og vækst. Mange af vores mindre byer har rigtig gode tilbud til den travle familie, gode, ordentlige og billige huse, ordentlig pasning af børnene og ordentlige rammer for børnenes opvækst og let adgang til naturoplevelser. De mindre samfund præges mange steder af meget stor iværksætterånd og virkelyst. Og den undersøgelse, som jeg lavede op til landdistriktkonferencen, viste jo, at folk, der bor uden for de større byer, paradoksalt nok,

med det pressen skriver, faktisk er lykkeligere, end dem, der bor inde i de større byer.

Jeg definerer også fire hovedudfordringer i Berlingske. Det er vækst og jobskabelse, hvor jeg synes, at en række af vores landdistrikter har været ramt rigtig hårdt. Det er adgang til hurtigere bredbånd. Fru Anni Matthiesen ved, at vi, både Erhvervsministeriet og mit ministerium, sammen med kommunerne er i gang med at kortlægge det. Det er uddannelsesmulighederne, som vi skal fokusere på. Og så er det det, som min kollega trafikministeren og hr. Lars Christian Lilleholt diskuterede før, nemlig den kollektive trafik.

Jeg vil sige, at det foreløbigt er resulteret i en energiaftale med 40.000 nye arbejdspladser over de næste 8-10 år, en bredbåndsaftale om 10 Megabit med en dækning på 99,8 pct. i alle kommuner inden udgangen af 2015 og et trafikforlig, hvor der er afsat 285 mio. kr. til at styrke den kollektive trafik på landet. Men der er stadig væk meget at gøre.

Men tak for spørgsmålet.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anni Matthiesen.

Kl. 15:47

Anni Matthiesen (V):

Ja tak. Jeg må sige, at da jeg læste artiklen i Berlingske, syntes jeg jo, at der var rigtig mange flotte ord. Jeg tror faktisk ikke, at der var noget af det, der stod, som jeg kunne være uenig i. Det, der bare skurrer lidt i mine ører, er, at vi hører, at regeringen tager nogle andre initiativer på andre områder, som jeg synes netop skader yderområderne. Derfor vil jeg gerne høre ministeren, som jo har ansvaret for landdistrikterne, om han ikke også mener, at der sker noget skævvridning, når vi risikerer, at arbejdspladser flytter ud af landet, og når det især er yderområderne, der bliver ramt.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:47

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er jeg noget usikker på, hvad fru Anni Matthiesen sigter til. Det er lidt svært at vide, om det er nedrivningspuljen, eller hvad det er, der sigtes til. Men jeg kan sige om nedrivningspuljen, som man sådan kalder indsatspuljen, at den lige er blevet evalueret, og jeg har også sendt evalueringen over til Folketingets bolig- og landdistriktsudvalg. Den viser faktisk, at kommunerne har brugt den her pulje rigtig ordentligt. Derfor har jeg også taget konsekvensen af det. Det var jo en engangsbevilling, som der ikke var finansiering til. Bevilningen kørte jo videre i 2012, altså kunne midlerne fra 2011, de 100 mio. kr., køre ind i 2012, så det ikke gik i stå.

Så har jeg foretaget en prioritering, og det er her, at jeg synes, det er lidt underligt, og det kunne jeg da godt tænke mig at spørge Venstre om, selv om det ikke er mig, der skal stille spørgsmål: Hvad siger Venstre siger til, at jeg synes, at det nu er landsbyernes tur til at få byfornyelse, og at jeg har prioriteret at give områdefornyelsen og bygningsfornyelsen 75 mio. kr. om året? Det er jo en blivende bevilning og ikke en stop and go-politik, som vi tidligere har set. Jeg håber, at Venstre har fået tænkt sig grundigt om og nu vil være med til den del af det, samtidig med at vi tager fat i de her Låsby Svendsen typer og får dem dømt i huslejenævnene.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Anni Matthiesen.

Anni Matthiesen (V):

Jamen jeg kan jo så sige, hvis jeg skal give et svar, at Venstre rigtig gerne så, at vi kunne have bevaret nedrivningspuljen, for det har på rigtig mange områder for rigtig mange kommuner netop betydet, at man har kunnet gøre en forskel i forhold til at få fjernet nogle af de usle huse, der stod rundtomkring. Dermed har det måske også været med til at sikre, at der var folk, der flyttede til også de mindre landsbyer.

En ting mere, jeg gerne vil lidt ind på, er, at jeg havde glædet mig til at se lovprogrammet, som vi nu har fået udleveret af regeringen, og der har jeg jo selvfølgelig også slået op på de områder, der vedrører landdistrikterne. Jeg vil sige, at jeg er skuffet over, at der ikke er blevet afsat flere midler i forhold til også at sikre en bedre balance i landet, og jeg vil gerne spørge ministeren om, om det er, fordi vi kan forvente, at der kommer noget lidt senere, som bare ikke lige er nået at komme med i lovprogrammet.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:49

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Først vil jeg sige noget til den såkaldte nedrivningspulje: Den var jo kun finansieret på finansloven frem til 2011 og var ikke videreført i den finanslov, vi overtog. Så det var jo en engangspulje. Jeg ved godt, Venstre foreslog, vi skulle tage fra Forebyggelsesfonden, men – undskyld, jeg siger det – jeg betragter det altså som en smule pauvert, at man tager fra nedslidte mennesker og giver til ruiner. Men lad os nu ikke tage den diskussion; jeg måtte bare sige, at jeg synes, det er usympatisk. Det håber jeg ikke, fru Anni Matthiesen mener, men det mente Venstres finanspolitiske ordfører.

Må jeg så ikke sige, at der faktisk ligger en række initiativer, som også rækker ind over det her. Jeg nævnte transportforliget, hvor Venstre jo ikke var med i udmøntningen af den milliard, der giver 258 mio. kr. til kollektiv trafik i vores landdistrikter. Det er brandærgeligt, for det bliver jo en del af finansloven.

Så er der jo faktisk byfornyelsesmidlerne, som godt nok ligger i det, der afsættes i finansloven – der afsættes jo 278 mio. kr. om året, hvor jeg gerne vil reservere de 75 mio. kr. til vores landsbyer. Det er sådan, at de 75 mio. kr. på bygningsfornyelsen og områdefornyelsen bliver reserveret til byer med under 10.000 indbyggere, og skal man brække huse ned, gælder det landsbyer med under 3.000 indbyggere. Husene skal ligge i sammenhæng med bymæssig bebyggelse; det må altså ikke være enkeltstående huse, men huse med noget omkring. Det er jo en erkendelse af, at der er brug for en håndsrekning, og at der er brug for midler, som ikke bare kommer som engangspuljer, men som er på bevillingen hvert år. Som vi siger: Byfornyelsen skal nu komme også de små landsbyer til gode.

Så jeg synes faktisk, der er rigtig mange ting på finansloven og på lovprogrammet, som berører vores byområder.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:51

Anni Matthiesen (V):

Det sidste spørgsmål, som jeg gerne vil stille ministeren, drejer sig om annoncen, artiklen, eller hvad man nu kan kalde den. Er det en, som er udgivet af ministeriet, eller hvem har egentlig betalt den? Er det kommunerne, der har været inde over i forhold til at udgive annoncen?

Kl. 15:51

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:51

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):
Jeg er blevet bedt om at skrive en leder om det, der er mine og regeringens prioriteter, og det har jeg gjort. Sådan er det blevet oplyst over for mig, og skal der uddybes på spørgsmålet, er fru Anni Matthiesen velkommen til at stille et skriftligt spørgsmål. Men mig bekendt er det ikke sådan, at vi har betalt noget for det.

Efter hvad jeg ved, er vi blevet bedt om at skrive en leder, og det har jeg sagt ja til. Jeg gør alt, hvad jeg kan, for at underbygge, at vi nu får sat vores landdistrikters og yderområders udfordringer på dagsordenen, og det gør jeg gerne – også i Berlingske Tidende.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren og er stillet af hr. Hans Andersen. Værsgo.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 12

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvor store ambitioner har ministeren for, hvad en reform af kontanthjælpsreformen skal give i arbejdsudbud og provenu?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 15:52

Hans Andersen (V):

Tak for det. Hvor store ambitioner har ministeren for, hvad en reform af kontanthjælpsreformen skal give i arbejdsudbud og provenu?

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:52

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har jo først og fremmest store ambitioner, hvad angår indholdet. Vi har anmeldt behovet for en reform af kontanthjælpsområdet, fordi vi, synes jeg, har store problemer på kontanthjælpsområdet. Vi har bl.a. det problem, at der er mange unge på kontanthjælp i Danmark. Vi har det problem, at vi har mange kontanthjælpsmodtagere, der har været det i mange år, og det betyder jo, at der er nogle enorme begrænsninger i de menneskers liv. Vi har det problem, f.eks. hvad angår de unge, at ni ud af ti af vores unge kontanthjælpsmodtagere kun har gennemført en folkeskoleuddannelse, hvis de da har det. Det vil sige, at de har en enorm mangel på uddannelse og kompetencer og dermed en mangel på muligheder i deres fremtidige liv.

Så der er anmeldt en reform af kontanthjælpen. Det er klart, at den først og fremmest skal have et ordentligt indhold, så vi sikrer, at der er flere mennesker, der kommer ud på arbejdsmarkedet, væk fra kontanthjælpsystemet, og den må også gerne bidrage positivt – det skal den – til et øget arbejdsudbud i 2020.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Jeg er meget enig i, at en reform af kontanthjælpsområdet skal give et øget arbejdsudbud, og at der også skal komme et provenu ud af det, vi nu foretager os. Det var derfor, jeg stillede spørgsmålet, og det kunne være, at ministeren kunne komme bare lidt tættere på, for når man læser i regeringens 2020-plan, kan man se, at der er nævnt en styrkelse af de offentlige finanser med 3 mia. kr., bl.a. på baggrund af en kontanthjælpsreform. Der er også nævnt, at man skal styrke beskæftigelsen med den her indsats, den her reform, med op til 23.000 personer i 2020.

Så jeg er egentlig interesseret i at høre, om regeringen har samme ambitioner som Venstre, altså at den her reform skal give et kontant udbytte i forhold til et præcist antal mennesker på arbejdsmarkedet, en styrket beskæftigelse i 2015, 2017 og 2020. Man har jo 2020-målene, men det kunne være, at vi kunne komme lidt nærmere, hvad udbyttet skal være i 2014, 2015 og 2016.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes bare, at spørgsmålene stilles i den forkerte rækkefølge, for det må jo være indholdet af reformen, der er det afgørende. Man kan altid sætte et måltal op, og så kan man gøre, hvad man vil, for at nå derhen, men det er jo ikke det, der er det interessante. Det interessante er da, om en kontanthjælpsreform vil bidrage til, at der er flere mennesker, der får lov til at leve et bedre liv i Danmark og udvikle og udnytte deres eget potentiale, og at vi evner at flytte mennesker fra passiv overførselsindkomst til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Når vi kommer med vores reformforslag til, hvordan det kan gøres, vil man deraf selvfølgelig se, hvad det har af positive effekter i forhold til samfundsøkonomien. Men jeg vil gerne slå fast, at når jeg er optaget af at lave en reform af kontanthjælpen, er det først og fremmest, fordi jeg socialpolitisk, beskæftigelsespolitisk, socialt fagligt og menneskeligt synes, det er et problem, at der er så mange mennesker, der bruger så værdifulde år af deres liv i kontanthjælpsystemet. For jeg tror, at de både for deres egen skyld og samfundets skyld kunne virke på en helt anden måde, hvis de fik muligheden derfor.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Andersen.

Kl. 15:55

Hans Andersen (V):

Jeg er meget enig i, at det også er indholdet, vi skal drøfte, og det vil vi meget gerne gøre. Vi skal stille nogle større krav til det at være på kontanthjælp. Sagen om Robert er jo bare én blandt mange. Vi har 34.000 på kontanthjælp, der er arbejdsmarkedssparate. Der skal stilles nogle helt kontante krav til dem. Men når jeg nu spørger til det her med målene i forhold til arbejdsudbud og provenu, er det jo, fordi regeringen selv i 2020-planen sætter helt kontante firkantede mål. Så det er på den baggrund, jeg spørger, om ministeren har gjort sig nogle tanker om det. Når nu indholdet drøftes og bringes på bane, hvad skulle så være ambitionen? Altså, hvad er ministerens ambition ud over at gøre en forskel for en masse mennesker på kontanthjælp, hvad jeg er enig i at vi skal?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:56

Jeg synes i virkeligheden, at noget af det, der var det mest kedelige ved 00'erne, var, at den tidligere regering ikke for alvor, dengang det hele buldrede derudad, lykkedes med at få nogle af alle de mennesker ind på arbejdsmarkedet, der har stået udenfor i rigtig, rigtig mange år. Det skal vi gerne blive bedre til.

Kl. 15:59

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Spørgeren overser bare, hvor forskellige de er i gruppen af kontanthjælpsmodtagere, for her lægger spørgeren op til, at det, det handler om, er at få vores arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Ja, det er vigtigt. Det er endnu vigtigere, synes jeg, at få de unge i gang med uddannelse, og det er mindst lige så vigtigt, at løfte de mennesker, der er nogle af de allermest udsatte i vores samfund, og som slås med en hverdag med misbrug, massive sociale problemer, dårlige boligforhold, dårlig økonomi, psykiske lidelser. Mange af dem er jo det, vi kalder matchgruppe 3 i kontanthjælpssystemet, altså mennesker, der har andre problemer end ledighed, udsatte borgere. En kontanthjælpsreform skal da også løfte dem.

Så i mine øjne handler det ikke kun om at sørge for, at arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere kommer i arbejde. Det handler jo om et socialt løft af Danmark, hvor vi går væk fra at skubbe mennesker – somme tider endda af et godt hjerte – ud på sidelinjen og overlade dem til sig selv og deres egne problemer. Det handler om, synes jeg, at sørge for, at flere får muligheden for at realisere deres potentiale, og det vil, hvis man tilrettelægger det ordentligt, selvfølgelig have en positiv effekt både på økonomien på kort sigt og på lang sigt, og hvad angår arbejdsudbuddet.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:58

Hans Andersen (V):

Men når ministeren ikke vil komme det nærmere, hvad målet kunne være med hensyn til provenu og arbejdsudbud på kort sigt, skal jeg så forstå det på den måde, at det altså er 2020-målene, regeringen vil forfølge, eller gælder de ikke længere? Når man skriver her, at man ønsker en styrkelse i de offentlige finanser med 3 mia. kr. årligt i 2020, er det så ikke gældende mere, siden vi nu skal forholde os til indholdet?

Jeg er meget enig i, at kontanthjælpsmodtagere er mange forskellige mennesker. Nogle har brug for en kærlig hånd og en indsats for at komme tættere på arbejdsmarkedet; andre har sådan set brug for, at der bliver stillet kontante krav til dem. Men jeg er sådan set bare optaget af, hvad ambitionen fra regeringens side vil være, når nu vi går ind i 2013, 2014 og 2015.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:58

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det siger sig selv, at når vi går i gang med at lave en reform af kontanthjælpsområdet, skal den selvfølgelig ud over det indholdsmæssige, som jeg allerede har sagt en del om, bidrage positivt både til statens finanser her og nu og selvfølgelig også i en mere langsigtet fremskrivning i forhold til 2020, hvor vi jo ved, at vi har behov for et større arbejdsudbud end det, vi har i dag. Og det vil selvfølgelig være – undskyld mig udtrykket – tudetosset, hvis ikke vi denne gang, hvis og når konjunkturterne vender og demografien påkræver det, formår at få sat nogle af de ressourcer i spil, vi har i vores samfund.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til beskæftigelsesministeren og til hr. Hans Andersen.

Det næste spørgsmål er til ministeren for ligestilling og kirke af fru Fatma Øktem.

Kl. 16:00

Spm. nr. S 23

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren set i lyset af ministerens »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012« enig med den socialdemokratiske ligestillingsordfører, Rasmus Horn Langhoff, i, at køb af sex skal kriminaliseres?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles til ministerens bl.a. på baggrund af ministerens redegørelse »Perspektiv- og handlingsplan 2012«, hvoraf fremgår, at regeringen som et led i indsatsen med menneskehandel vil begrænse købesex.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 16:00

Fatma Øktem (V):

Mange tak, formand. Spørgsmålet lyder således: Er ministeren set i lyset af ministerens »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012« enig med den socialdemokratiske ligestillingsordfører, Rasmus Horn Langhoff, i, at køb af sex skal kriminaliseres?

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 16:00

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Fru Fatma Øktem henviser i sit spørgsmål til perspektiv- og handlingsplanens afsnit om handel med mennesker, hvor det bl.a. fremgår, at regeringen vil styrke indsatsen for at begrænse efterspørgslen. Det er grundlæggende ikke i orden at købe et andet menneske, og slet ikke, hvis det menneske, man køber, er groft udnyttet og under tvang. Derfor er det også klart, at vi skal sætte ind over for efterspørgslen efter køb af seksuelle ydelser fra handlede i prostitution, hvis vi vil menneskehandel til livs på det her område.

Som det også fremgår af perspektiv- og handlingsplanen, betyder det for det første, at vi igangsætter en kortlægning af prostitutionskunderne med særligt fokus på menneskehandel. Kortlægningen skal danne grundlag for løbende holdningsbearbejdning og information målrettet nuværende og potentielle prostitutionskunder.

For det andet fremgår det af perspektiv- og handlingsplanen, som det også gør af regeringsgrundlaget, at vi vil gennemføre en undersøgelse af et forbud mod købesex. Den undersøgelse foretages af Straffelovrådet, som er i gang på nuværende tidspunkt.

For det tredje lægges der vægt på at give sammenhængende og effektive tilbud til dem, der gerne vil ud af prostitution. Netop effektive exitstrategier for de prostituerede er for mig at se helt afgørende. Prostitution er et alvorligt socialt problem med nogle store og skade-

lige konsekvenser for den enkelte, og derfor skal vi hjælpe de kvinder og mænd, der er i prostitution, på den bedst tænkelige måde. SFI's seneste undersøgelse viser, at helt op mod 94 pct. af de gadeprostituerede rent faktisk overvejer at stoppe i prostitution og 33-45 pct. af de klinik- og escortprostituerede. Det er min helt klare overbevisning, at vi hjælper de prostituerede rigtig godt ved at have nogle effektive exitmuligheder.

Jeg er, som jeg også tidligere har sagt, ikke sikker på, at et generelt forbud mod købesex nødvendigvis er det rette instrument at tage i brug for at hjælpe de prostituerede bedst muligt. Derfor ser jeg også frem til at se, hvad Straffelovrådets undersøgelse viser, og til den tid vil regeringen træffe beslutning om, hvorvidt der skal indføres et generelt forbud mod køb af sex eller ej.

Kl. 16:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:02

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Tak til ministeren. Vil det sige, at jeg skal opfatte det sådan, at ministeren ikke går ind for kriminalisering af købesex?

Kl. 16:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 16:03

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen jeg kan godt nævne det igen: Jeg er ikke sikker på, at det er den rette vej for at løse de problemer, der er. Det, der er mit udgangspunkt, og det, som er regeringens udgangspunkt, er helt klart, at vi vil række hånden ud og løse de problemer og de udfordringer, der er på det her område. Men fordi det er et så alvorligt område og alvorligt emne – jeg tror også, det er derfor, spørgeren tager det op – så skal det selvfølgelig ske på det bedst mulige oplyste grundlag. Derfor kigger Straffelovrådet jo lige netop på det her område og kommer med deres anbefalinger snart – jeg er ikke helt sikker på, hvornår det er – og så vil regeringen selvfølgelig tage stilling til, hvad vi gør. Men det skal selvfølgelig ske på det bedst mulige oplyste grundlag.

Kl. 16:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:03

Fatma Øktem (V):

Ja, det er ikke, fordi jeg har lyst til at vade rundt i det, men ministeren har selv været inde på det, og jeg har også noget fra »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012«, hvor der står, at vi i Danmark ikke bare har ansvar for at hjælpe ofrene, men også for at begrænse efterspørgslen efter f.eks. købesex. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om han kan redegøre for, hvad det ansvar for at begrænse efterspørgslen betyder.

Kl. 16:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 16:04

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Ja, man kan have den holdning, at det er helt fint med prostitution og også med de skadevirkninger, der er. Der er de tal, som jeg har nævnt, og der er også andre tal, som kommer fra SFI, som viser, at det er et område, som er problematisk, og hvor der følger en masse

problemer, også sociale problemer, i kølvandet af det. Det siger kvinderne i øvrigt også, og det er jo i det her tilfælde mest kvinder.

Når der så tales om at begrænse det, skal det forstås i en kontekst. Jeg var selv tidligere her i år ude med det om menneskehandel og gøre opmærksom på, at man selvfølgelig som mand har et ansvar, og at man, for at koge det fuldstændig ned, rent faktisk holder et andet menneskes skæbne i sine hænder.

Det er det, vi mener med at begrænse det, og det er også i det lys, at det skal læses.

Kl. 16:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:05

Fatma Øktem (V):

Vi er ikke uenige om, at de kvinder, der gerne vil ud af erhvervet, selvfølgelig skal have en hjælpende hånd. Jeg kan bare ikke forstå det ud fra det, ministeren siger. Ministeren bliver ved med at tale om udbuddet. Vil det sige, at man vil prøve at begrænse efterspørgslen ved at begrænse udbuddet? For ellers lyder det i mine ører som en mulig kriminalisering af købesex, når det er sådan, at man siger, at man gerne vil begrænse efterspørgslen.

Kl. 16:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 16:06

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er, fordi præmissen i fru Fatma Øktems spørgsmål er en kriminalisering af sex. Men det, som perspektiv- og handlingsplanen hovedsagelig beskæftiger sig med, er menneskehandel. Jeg tror, at det måske er derfor, at vi blander tingene lidt for meget sammen.

Kl. 16:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak.

Det sidste spørgsmål er ligeledes af fru Fatma Øktem, og det er ligeledes til ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 24

19) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan forholder ministeren set i lyset af ministerens »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012« sig til den norske rapport »Farlige Forbindelser«, der omhandler konsekvenserne af forbuddet mod køb af sex i Norge, hvoraf det fremgår, at et forbud bl.a. har medført mere vold og mindre tillid til politiet?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles til ministerens bl.a. på baggrund af ministerens redegørelse »Perspektiv- og handlingsplan 2012«, hvoraf fremgår, at regeringen som et led i indsatsen med menneskehandel vil begrænse købesex.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 16:06

Fatma Øktem (V):

Hvordan forholder ministeren set i lyset af ministerens »Redegørelse/Perspektiv- og handlingsplan 2012« sig til den norske rapport

»Farlige Forbindelser«, der omhandler konsekvenserne af forbuddet mod køb af sex i Norge, hvoraf det fremgår, at et forbud bl.a. har medført mere vold og mindre tillid til politiet?

Kl. 16:10

Kl. 16:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 16:07

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Som det fremgik af mit tidligere svar til fru Fatma Øktem, indgår det i perspektiv- og handlingsplanen, at regeringen vil sætte ind over for handel med mennesker og i den her forbindelse styrke indsatsen, sådan som vi lige har snakket om, for at begrænse efterspørgslen. Ud over at jeg kører rundt på scooter og gør opmærksom på det, skal det bl.a. ske gennem en løbende holdningsbearbejdning af købere og potentielle købere af seksuelle ydelser.

Det fremgår også af perspektiv- og handlingsplanen og i øvrigt også af regeringsgrundlaget, at regeringen vil gennemføre en undersøgelse af muligheden for et forbud mod købesex. Undersøgelsen foretages af Straffelovrådet, der hører under justitsministeren. Endelig har regeringen fokus på at skabe et sammenhængende og effektivt tilbud til dem, der gerne vil ud af prostitution. Et effektivt tilbud til dem, der gerne vil ud af prostitution, er helt afgørende, hvis vi skal gøre noget ved de sociale problemer, som vi også lige har talt om, som er dominerende, og som også er en del af prostitutionsmiljøet.

Fru Fatma Øktem beder mig helt konkret om at forholde mig til en norsk rapport ved navn »Farlige forbindelser«, hvoraf det skulle fremgå, at det norske forbud mod køb af sex har medført mere vold og mindre tillid til politiet. Som jeg har forstået det, sammenligner rapporten en undersøgelse, lavet før forbuddet trådte i kraft, med en undersøgelse, efter forbuddet trådte i kraft. Jeg har selvsagt ikke læst rapporten, men er alene blevet orienteret om den, så min viden om den baserer sig på det. Rapporten, kan jeg oplyse, indgår også i Straffelovrådets undersøgelse af muligheden for et forbud mod sex-køb. De vil derfor også gå ind og se på det, og derfor vil jeg undlade at gå ind i rapportens konklusioner. Men blandt det, jeg kan huske fra rapporten, for den har jo rent faktisk hen over sommeren givet anledning til en del debat i Danmark om nogle af sine resultater, hæftede jeg mig allermest ved, at der flere steder står i rapporten, at undersøgelserne ikke kan sammenlignes. Det, jeg også har hæftet mig ved, er, at det har forfatteren til rapporten også selv medgivet i et interview på P 1 den 25. juli. Så skal jeg nok cutte resten og tage det bagefter.

Kl. 16:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:09

Fatma Øktem (V):

Tak. Det fremgår af rapporten »Farlige Forbindelser«, og også langt de fleste erfaringer med kriminalisering af købesex viser, at der er en tendens til, at volden stiger, og at kvindernes tillid til myndighederne er dalende. Det glæder mig selvfølgelig at høre, at ministeren så siger her, at man er opmærksom på de her tal, og at de vil indgå i det, man beslutter sig til. Nu har ministeren ikke selv læst rapporten, man har fået indholdet af rapporten fortalt. Skal jeg forstå det sådan, at man tager de her betragtninger med i, hvad det er, man gerne vil på det her område?

Kl. 16:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes jo, at det er ganske alvorligt, hvis det er konsekvensen af et forbud, altså at der kommer mere prostitution i det skjulte, og at politiet ikke har mulighed for at hjælpe de prostituerede. Det er jo rigtig, rigtig alvorligt, og derfor sagde jeg også – for lige at konkretisere det igen – at Straffelovrådet rent faktisk tager den her rapport med ind i sine overvejelser. Jeg tror også, at spørgeren udmærket ved, at havde tingene været ligetil, havde vi taget en beslutning, som havde været nem, men det er den netop ikke.

Der jo også erfaringer fra Sverige, som stritter i hver sin retning. Nogle siger, at nogle tilstande er blevet bedre; andre siger, at tingene er blevet forværret. Der er masser af, synes jeg, modstridende oplysninger, og netop derfor skal en beslutning, når vi skal hjælpe mennesker i nød – for jeg synes virkelig, at det her er mennesker i nød – tages på et oplyst grundlag.

Kl. 16:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:11

Fatma Øktem (V):

Det er jo meget svært at være uenig, men det, jeg prøver at komme tættere på, er selvfølgelig, hvad det er, regeringen gerne vil, når man har meldt ud, at man vil noget på det her område. Jeg prøver faktisk at komme lidt tættere på det.

Det glæder mig, at man vælger at kigge på de rapporter, der er lavet. Som sagt er der flere, der tyder på, at troen på og tilliden til myndighederne er dalende, mens volden er voksende, hvilket også lige henleder min opmærksomhed på, at ministeren jo selv, da ministeren var ligestillingsordfører, var ude at sige, at når De Radikale ikke ville have et forbud, skyldtes det erfaringer fra Sverige.

Jeg vælger at tolke det – ud fra det, ministeren også har sagt i dag – som om ministeren faktisk ikke er for en kriminalisering af købesex.

Kl. 16:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 16:12

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det sidste synes jeg at jeg har svaret på to gange. Så sagde fru Fatma Øktem også, at der er nogle erfaringer fra Sverige, og det er fuldstændig rigtigt – det har jeg også nævnt. Tingene er ikke ligetil, og man kan ikke bare tage de svenske erfaringer og konvertere dem til danske erfaringer, der er selvfølgelig forskelle.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at regeringen gerne vil gøre noget ved det her område, og det er også derfor, at vi har skrevet det ned, men vi har også skrevet ned – og det er næsten den anden del af det – at vi vil undersøge det, så vi kan tage en beslutning på det mest oplyste grundlag i forhold til dem, vi skal hjælpe. Og der vil jeg selvfølgelig gerne invitere Venstre til de forhandlinger, når vi skal sætte os ned omkring et bord, men vi er nødsaget til at vente på Straffelovrådets konklusioner.

Igen: Det handler om at lytte til nogen, som virkelig ved noget om det her, og som tager rapporter, som fru Fatma Øktem også har nævnt, med i deres overvejelser, som jeg har sagt en del gange, så vi kan tage nogle beslutninger på det mest oplyste grundlag.

Kl. 16:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:13 Mødet er hævet. (Kl. 16:16).

Fatma Øktem (V):

Jeg kommer naturligvis, og det gør vi altid i Venstre, når vi bliver inviteret til at drøfte politik og udvikling af politik. Det gør vi naturligvis gerne.

Jeg tænker lidt på, at ministeren var ude at lancere en kampagne for ganske få dage siden, hvor overskriften var stop vold mod kvinder. Jeg tænker, at det her er lidt i samme dur, men meget modsat, for hvis det her er med til at øge vold mod primært kvinder på gaden, er det jo selvfølgelig i modsætning til det, ministeren har lanceret for et par dage siden, om, at volden mod kvinder skal stoppes.

Jeg vælger at tolke det sådan, når man ser på de rapporter, hvor flertallet siger, at det her er med til at øge usikkerheden, det er med til at øge volden, det er med til at svække tilliden, det er med til at svække forholdet til myndighederne – også selv om ministeren siger, at han gentagne gange har svaret på det – at ministeren ikke ønsker en kriminalisering af købesex.

Kl. 16:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 16:15

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det synes jeg at jeg har svaret på. Jeg synes ikke, man kan sammenligne vold mod kvinder og prostitution, det synes jeg altså ikke. Den kampagne, vi havde her forleden dag, var i øvrigt rettet mod unge mænd, og den handlede også om kærestevold. Jeg synes, at der er forskel på, at man kan komme hjem til en voldelig mand, måske også en voldelig kvinde, men i de fleste tilfælde en voldelig mand, og så gadeprostitution og handlede kvinder osv. osv. Det er at blande æbler og pærer sammen, desværre. Ikke desto mindre vil jeg gentage, at vi selvfølgelig vil gøre noget ved det her, men vi vil også bare gerne gøre det på et oplyst grundlag.

Som jeg har sagt – også i forbindelse med besvarelsen af de tidligere spørgsmål – er det jo ikke sikkert, når vi taler om den her sociale udfordring, at et forbud nødvendigvis er vejen frem. Det kan godt være, det er det, men det er ikke sikkert. Og det er også det, jeg har sagt tidligere. Men uagtet hvilken beslutning vi tager, skal det ske på et oplyst grundlag, for det er nogle voldsomme sociale udfordringer, som vi har talt om i rigtig mange år, og de skal selvfølgelig løses med de midler, vi har.

Kl. 16:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren og fru Fatma Øktem.

Det var det sidste spørgsmål. Spørgetiden er slut.

Kl. 16:16

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. oktober 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.